

பசுந்துளிர்

இதழ் 3

வெளியீடு:

**பிரதேச கலாசாரப் பேரவை,
பச்சிலைப்பள்ளி.**

புள்ளி

இதழ் - 03

பிரதேச கலாசாரப் பேரவை
பச்சிலைப்பள்ளி.

நூல்	: பசுந்துளிர் - இதழ் 03
வெளியீடு	: கலாசாப் பேரவை பிரதேச செயலகம் பச்சிலைப்பள்ளி
பதிப்புரிமை	: பிரதேச செயலகம் பச்சிலைப்பள்ளி
நிதியனுசரணை	: பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம் வடமாகாணம்.
பக்கம்	: xxi + 95
பிரதிகள்	: 300
கடதாசி	: 70 GSM பாங்
வெளியீடு	: மார்சுழி 2014
அச்சுப்பதிப்பு	: குரு பிறிண்டேர்ஸ், 39/2, ஆடியபாதம் வீதி, திருநெல்வேலி.

பச்சிலைப்பள்ளிக் கலாசாரப்பேரவைக் கீதம்

பல்லவி

பச்சிலைப்பள்ளி கலை கலாசாரம்
மெச்சி வளர்க்கும் பேரவை வாழி

அனுபல்லவி

இச் செகத்தினில் கலை இலங்கிட என்றும்
எழுந்து முயன்றிடும் இனியவோர் சங்கம்

சரணம்

கத்தும் கடல்குழும் பச்சிலைப் பள்ளி
முத்தமிழ் ஓங்க முகிழ்ந்து நெஞ்சள்ளி
சித்தம் மகிழ்கலை படைத்திடும் பள்ளி
வித்தகர் திறன் கண்டு ஆடும் நிதம் துள்ளி.

கமத்தொழில் கைத்தொழில் கடற்தொழில் காத்திடும்
எமக்கெலாம் உதவியே வளர்ச்சி வழங்கிடும்
நமக்கெனும் கலாசார கலையை உயர்த்திடும்
நாடகம் நடனமும் நம்புகழைப் போற்றிடும்.

இயற்றமிழ் நற்றமிழ் உயர உழைத்திடும்
கற்றவர் போற்றிட கலையின்பம் காட்டிடும்
இற்றரைப் பண்பு பண்பாட்டை நிமிர்த்திடும்
உற்ற கலைவகை உயரச் செதுக்கிடும்.

தெய்வபக்தி குருபக்தி தேசபக்தியைக் கூட்டும்
தெங்குநிறை சோலை என்றும் மங்களமே காட்டும்
உய்வுநிலை மாந்தருக்கு நித்த நித்தம் ஊட்டும்
உன்னத மக்கள் சேவை இங்கு நிலைநாட்டும்.

இயற்றியவர்:
பிரம்மஸ்ரீ ந. வீரமணிஐயர்

மலர்க் குழு

திருமதி. ப. ஜெயராணி

பிரதேச செயலரும்,
கலாசாரப் பேரவைத் தலைவரும்
பச்சிலைப்பள்ளி.

செல்வி. M. ராதை

கணக்காளர்
பிரதேச செயலகம்,
பச்சிலைப்பள்ளி.

திருமதி. இ. மேகலைச்செல்வி

கலாசார உத்தியோகத்தர்
பிரதேச செயலகம்,
பச்சிலைப்பள்ளி.

செல்வி. சி. சீவாஜினி

குடியேற்ற உத்தியோகத்தர்
பிரதேச செயலகம்,
பச்சிலைப்பள்ளி.

திரு. செ. கிரத்தினகுமார்

உறுப்பினர்
கலாசாரப் பேரவை,
பிரதேச செயலகம்,
பச்சிலைப்பள்ளி.

தமிழ்த் தாய் வாழ்த்து

நீராருங் கடலுடுத்த நிலமடந்தைக்குக் கெழிலொழுகும்
சீராரும் வதனமெனத் திகழ்பரதகண்டமிதில்
தக்கசிறு பிறைநுதலும் தரித்தநறுந் திலகமுமே
தெக்கணமும் அதில் சிறந்ததிராவிடநல் திருநாடும்
அத்திலக வாசனைபோல் அனைத்துலகும் இன்பமுற
எத்திசையும் புகழ் மணக்க இருந்தபெருந் தமிழணங்கே !

பலஉயிரும் பலஉலகும் படைத்து அளித்துடைக்கினும்ஓர்
எல்லை அறு பரம்பொருள் முன் இருந்தபடி இருப்பதுபோல்
கன்னடமும் களிதெலுங்கும் கவின்மலையாளமும்துளுவும்
உன்னுதிரத்துஎழுந்தே ஒன்றபல ஆயிடினும்
ஆரியம்போல் உலகவழக்கு அழிந்து ஒழிந்து சிதையா உன்
சீர் இளமைத் திறம்வியந்து செயல் மறந்து வாழ்த்துமே.

மனோன்மனீயம் பெ. சுந்தரம்பிள்ளை

உள்ளடக்கம்

பக்கம்

01. ஆசிச் செய்தி	X
02. வாழ்த்துச்செய்திகள்	xiii
03. பண்பாட்டுடன் கூடிய வளமான தேச அபிவிருத்தி நோக்கிய பயணம்	01
04. பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேச பெயர் நிலைப் பண்பாடு	07
05. தமிழ் இலக்கிய சமுத்திரத்தினுள் நல்லற முத்துக்கள்	11
06. இயற்கை நான் முடிவெடுப்பேன்	14
07. சமூகப் பார்வையில் ஆசிரியர்	16
08. தமிழர் பண்பாட்டு சூப நிகழ்வுகளில் நிறைகுடம் வைத்தலும் ஆராத்தி எடுத்தலும்	22
09. மாதங்களில் சிறந்த மார்கழி	25
10. நவீன உலகில் நாட்டார் கலை இலக்கியங்கள்	30
11. பக்தியும் பிரார்த்தனையும்	36
12. முதுமையின் ஊன்றுகோல்	40
13. கலாசாரமும் தொழில்நுட்பமும்	47
14. தமிழ் கலாசாரமும் கிறிஸ்தவ விழுமியங்களும்	51
15. திரியாய் அம்மன் கோவில் வரலாறு	55
16. அருகிவரும் பாரம்பரிய விளையாட்டுக்கள்	58
17. பெண்மையே நீ யார்?	61
18. நிலைமாற்றும் அழகியல்	65
19. கலைகளில் சித்த வைத்தியம்	68
20. வாழ்த்துடிக்கும் ஓர் உண்மைக் கலைஞன்	74
21. சகலகலா வல்லவன் திரு. கு. கந்தசாமி அவர்களுடன் நேரடி சம்பாசனையிலிருந்து பெறப்பட்டவை	79
22. பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசத்தின் கிராமங்களும் அதன் வளங்களும் பகுதி -ii	84

அறத்தியம்மன் தேவஸ்த்தான பிரதம குரு வழங்கிய ஆசிச்செய்தி

பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேச கலாசாரப் பேரவையானது வருடந்தோறும் நடாத்தி வரும் கலாசார விழாவிலே பசுந்துளிர்-3 சஞ்சிகை வெளியீடு செய்து வைக்கப்படுகின்றது. இந்நிகழ்வு வரவேற்கப்பட வேண்டிய விடயம். ஏனெனில் இப் பிரதேசத்தைச் சார்ந்த கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் ஊக்குவிக்கப்படுகின்றனர். அத்தோடு பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேசத்தின் மகிமை, பண்பாடு, தொன்மை, விழுமியங்களை தாங்கி நிற்கும் இம் மலரினை வருடந்தோறும் வரவேற்கின்றேன். மேற்படி மலராக்கத்தில் பங்கு கொண்ட அனைத்து கலை உள்ளங்களுக்கும் கலாசார விழாவினை நெறிப்படுத்துகின்ற கலாசாரப் பேரவையைச் சார்ந்த வல்லுனர்களுக்கும் எனது மனம் நிறைந்த நல் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்வதுடன் கலாசார விழா - 2014 மிகச் சிறப்பாக நடைபெற எல்லாம் வல்ல பரம்பொருளை வேண்டி திருவருளைப் பிரார்த்தித்து நல் ஆசிகள் கூறி அமைகின்றேன்.

“என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு”

சாமுரீ தேசமான்ய
சிவமூர் ந. பிரபாகரக்குருக்கள்
அறத்தி அம்பாள் திருக்கோயில்

இறையாசீர் என்றும் இருப்பதாக!

பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேசத்தின் கலாசார விழாவிற்கு இறையாசீர் வேண்டுவதிலும், பசுந்துளிர் 3 சஞ்சிகைக்கு ஆசிச் செய்தியை வழங்குவதிலும் மகிழ்கின்றேன்.

காலத்தை இலக்கியமாக்குபவை எழுத்துவடிவங்களே இவ்வகையில் இவ்வாண்டின் கலாசார விழாவினைச் சிறப்பிப்பது இம் மலர் வெளியீடாக அமைகிறது காலத்தையும் அதன் இயங்கு முறையையும் எழுத்தாக வடிக்கின்றபோது அது இலக்கியமாகிறது அதுவே நாளடைவில் வரலாறாகின்றது.

தற்காலத்திலே திட்டமிட்டு வரலாறு மாற்றப்பட்டு அல்லது திரிபுபடுத்தப்படுகின்ற போது, இப்படைப்புகள் உண்மை பேசுகின்றனவாய் மாறும் இவ்வாறான முயற்சியிலே ஈடுபட்டுள்ளபிரதேச செயலகத்தையும் பிரதேச கலாசார பேரவையையும் வாழ்த்திப், பாராட்டி இப்பணி தொடர்ந்து நடைபெற இறை ஆசியையும் கேட்டு நிற்கின்றேன்.

இறை பணியில்

ஆ. ஐஸ்திள்

பங்குத் தந்தை

பளை

கலையும், பண்பாடும், சூழமைவும், ஆற்றலும், வினைத்திறனும் பச்சிலைப்பள்ளியை வளமாக்கட்டும்

பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேச கலாச்சாரப் பேரவையின் வெளியீடான “பசுந்துளிர்” மலர் சிறப்பாக அமையவும் பிரதேச கலாச்சார விழா சிறப்புறவும் வாழ்த்துகின்றேன். பாரம்பரியக் கலைகளில் உள்ள ஈடுபாடு முதல் நவீன படைப்பிலக்கியத்தின் செயற்பாடு வரையில் பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசத்துக்குத் தனிச்சிறப்பான இடமுண்டு. நீண்ட வரலாற்றை உடைய பச்சிலைப்பள்ளியில் கிராமியக் கலைகள் தனித்துவத்துடன் பயிலப்படும் பேணப்படும் வந்தன. கூத்து, சிலம்பாட்டம், கரகாட்டம் போன்ற கலைகள் ஒரு காலகட்டத்தின் முத்திரை. 1970இல் சமூக நாடகங்களும், வில்லிசை, இசைக்குழு போன்ற கலை உருவாக்கம் பெற்று மக்களிடையே புழங்கின. இந்தக் கலைகளை பயின்ற கலைஞர்கள் பச்சிலைப்பள்ளியின் ஒவ்வொரு ஊர்களிலும் செறிந்து வாழ்ந்தனர். சில கலைஞர்களுக்கு அவர்கள் ஆற்றிய கலை வெளிப்பாட்டின் திறன் அடிப்படையில் அவர்களுடைய பெயரோடு கூட அந்தக் கலை வெளிப்பாட்டின் அடையாளமும் சேர்ந்திருந்தது. நாடகத்தில் ஒருவர் வகிக்கின்ற பாத்திரப் பெயரோடு அந்தக் கலைஞரின் சொந்தப் பெயரும் இணைந்ததாக பலர் வாழ்ந்தனர். இவ்வாறு ஒவ்வொரு கலையிலும் சிறந்து விளங்கியவர்கள் பச்சிலைப்பள்ளியில் இருந்தனர். இடப்பெயர்வுகளும், யுத்தமும் பல கலைஞர்களைச் சிதைத்து விட்டது. எனினும் கலை ஆர்வமுள்ள பிரதேச மக்கள் மீண்டும் தங்கள் ஊர்களுக்குத் திரும்பியவுடன் தங்கள் பாரம்பரியக் கலைகளை நிகழ்த்தி வருகின்றனர். இது மகிழ்ச்சி அளிக்கின்ற ஒரு முக்கிய விடயமாகும். ஒரு இனம் தனது பண்பாட்டு வேர்களை இழக்கக்கூடாது என்ற அடையாள வேட்கையே இதுவென நம்புகிறேன்.

யுத்தத்துக்குப் பின்னான பச்சிலைப்பள்ளியை முழுமையான அளவில் வளப்படுத்தி வருகிறோம். யுத்தத்தின் போது மிகவும் மோசமான

இயற்கைவள அழிவை சந்தித்தது பச்சிலைப்பள்ளியே ஆகும். இன்று பச்சிலைப்பள்ளியின் மிகப் பெரிய சவாலாக உள்ளது இயற்கை வளத்தைப் பேணுவதும் அதை மீள உருவாக்கம் செய்வதுமே ஆகும். கலையும், பண்பாடும், சூழமைவும் இணைந்த ஒரு பிரதேசமே மக்கள் வாழ சிறந்த இடமாகும். பச்சிலைப்பள்ளி எல்லாவற்றிலும் நிறைவுடைய பிரதேசமாக உயர்வதற்கு அனைவரும் முழுமையாக உழைப்போம்.

பிரதேச மக்களும், கலைவிழாவும் சிறப்பாய் நிகழ உழைக்கும் பிரதேச செயலர் திருமதி ஜெயராணி பரமோதயன் மற்றும் பிரதேச செயலக உத்தியோகத்தர்கள், கலாசாரப் பேரவையினர், கலைஞர்கள் அனைவருக்கும் எனது மனம் நிறைந்த பாராட்டுக்களும், வாழ்த்துக்களும்.

முருகேசு சந்திரகுமார்

பாராளுமன்ற உறுப்பினரும்,
பாராளுமன்றக் குழுக்களின் பிரதித் தலைவரும்,
பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேச ஒருங்கிணைப்புத் தலைவரும்.

வடமாகாண கல்வி அமைச்சு செயலாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலுள்ள பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேச செயலகத்தால் வருடந்தோறும் வெளியிடப்படும் “பசுந்துளிர்” மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

இம்மலரானது பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேசத்தின் கலை, கலாசாரம், பண்பாடு மற்றும் மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளைத் தாங்கி வெளி வருவதுடன் சான்றுப்படுத்தக்கூடிய ஆவணமாக அமையும் என்பதிலும் ஐயமில்லை.

பிரதேசத்தின் அபிவிருத்தி, பொருளாதாரம், கல்வி, கலைத்துறை சார்ந்த முக்கிய அடைவுகளையும் சாதனைகளையும் ஆவணப்படுத்தி அடுத்த சந்ததிக்கு கையளிக்கும் முக்கிய வரலாற்று பதிவாக பிரதேச மலர்கள் அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

காலத்தின் தேவையறிந்து முன்னெடுக்கப்படும் இம்முயற்சியானது எழுத்தாளர்களுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுப்பதுடன் பிரதேச அபிவிருத்தியின் முக்கிய பதிவாக இருக்கும் என்பது பேருண்மையாகும். இம்மலரானது தொடர்ந்தும் வெளிவரவேண்டும் என எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டி இச்செயற்பாட்டினை முன்னெடுத்து வரும் பிரதேச செயலர் கலாசார உத்தியோகத்தர் மற்றும் கலாசார பேரவையினர் அனைவருக்கும் எனது நல்வாழ்த்துக்களை தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

சி. சத்தியசீலன்

செயலாளர்,

கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை

மற்றும்இளைஞர் விவகார அமைச்சு

வடமாகாணம்.

கிளிநொச்சி மாவட்ட அரசாங்க அதிபர் அவர்கள் வழங்கிய வாழ்த்துச் செய்தி

“பசுந்துளிர்” கலைவளர்ச்சியில் தடம் பதிக்கட்டும்

பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேச கலாசாரப்பேரவையின் மூன்றாவது வெளியீடாகிய பசுந்துளிர் பண்பாட்டு மலரின் சிறப்பினையும் அதன் தொடர்ச்சியினையும் வாழ்த்துவதில் மகிழ்வடையும் அதேவேளை இளைஞர்களின் தலைமைத்துவத்தினையும் அவர்களது கலை மற்றும் சமய சமூகப் பணிகளினூடாக நல்லதொரு சமூகக் கட்டமைப்புடைய மக்கட்கூட்டத்தினரையும் உருவாக்கும் முயற்சியில் முனைப்பான செயற்பாடாக பசுந்துளிர் அமைந்திருப்பது போற்றத்தக்க விடயமாகும். இந்நூலினை அலங்கரித்துள்ள கட்டுரைகள், பதிவுகளினூடாக வாழ்வில் மனிதர்கள் எதிர்நோக்குகின்ற அன்றாடப் பிரச்சினைகளையும் சமூக விழுமியங்களையும் வாழ்வியல் இருப்புக்களையும் நன்குணர்ந்து செயற்படக்கூடிய கட்டமைப்புடைய மக்கள் கூட்டத்தினரை மேலெழச் செய்வது இத்தகைய கலை நிறுவனங்களது முக்கிய பொறுப்பும் கடமையுமாகும். இத்தகையதொரு வழியில் பயணித்து வருவதாகவே நான் பச்சிலைப்பள்ளி கலாசாரப் பேரவையின் செயற்பாடுகளை கண்டு கொள்கின்றேன். இச்சபையானது மேலும் பலநல்ல அறுவடைகளை சமூகத்திற்கு வழங்க சமூகத்தினை நல்வழிப்படுத்தி ஆளுமையுள்ள கலைப்படைப்புக்களையும், கலைஞர் குழாத்தினரையும் இம் மாவட்டத்திற்கு உருவாக்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென மனதார வாழ்த்தி நிற்கின்றேன்.

றா.கேதீஸ்வரன்

மாவட்டச் செயலாளர்/அரசாங்க அதிபர்,

மாவட்டச் செயலகம்,

கிளிநொச்சி.

கிளிநொச்சி மாவட்ட மேலதிக அரசாங்க அதிபர் அவர்கள் வழங்கிய வாழ்த்துச்செய்தி

பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேச செயலகமும், பிரதேச கலாசார பேரவையும் இணைந்து நடாத்தி வருகின்ற கலாசாரவிழாவின் போது பசுந்துளிர் - 3 எனும் நூல் வெளியிடப்படுவதையிட்டு மகிழ்வும் பெருமிதமும் அடைகின்றேன்.

கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் பல வரலாற்றுச் சிறப்புக்களைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேசம் தொடர்ச்சியான வாழ்வியல் முறைகளையும் கொண்டதொரு பிரதேசமாகும். இவ்வாழ்வியல் முறைகளைப் பேணுவதுடன் கலை கலாசார அம்சங்களைப் பாதுகாப்பதிலும் கலாசாரப் பேரவையும், அதனோடிணைந்த பிரிவினரும் முன்னோடியாகச் செயற்பட்டு வருகின்றனர். அதன் ஒரு நிகழ்வாக வருடாந்தம் நடாத்தப்பட்டு வரும் கலாசார விழாவின் போது வரலாறு, பண்பாடு, மக்களின் வாழ்வியல் அம்சங்கள் ஆகியவற்றைத் தாங்கி இம்மலர் வெளிவருவது பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசத்திற்கும், கிளிநொச்சி மாவட்டத்திற்கும் பெருமை தரும் விடயமாகும்.

பசுந்துளிர் எனும் இந்நூல் ஆண்டு தோறும் தொடர்ந்து வெளிவருவதுடன் எம் சமூகத்தில் பெரும் வரவேற்பையும் பெற்றுள்ளது. சிறந்த ஆக்கங்களை ஒன்று சேர்த்து கலை, இலக்கியம், சமயம், வரலாறு, பண்பாடு வாழ்வியல் அம்சங்களை வெளிக்கொண்டு வரும் உன்னதமான முயற்சி மென்மேலும் வெற்றி பெற எனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதில் பெருமகிழ்வடைகின்றேன். அவ் வெற்றியினூடே துளிர்ந்திடும் பசுந்துளிர் - 3 கம்பீரமாக உயர்ந்து வளர்ந்திடுமென நம்பிக்கையடைகின்றேன்.

செ. ஸ்ரீநிவாஸன்

மேலதிக மாவட்டச் செயலாளர்,
மேலதிக அரசாங்க அதிபர்,
கிளிநொச்சி மாவட்டம்.

வடக்கு மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களப் பணிப்பாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேச செயலகத்தின் வெளியீடான “பசுந்துளிர் - 3” மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதையிட்டு பெரும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேச செயலகம் பிரதேச கலாசார பேரவையினருடன் இணைந்து தொடர்ச்சியாக கலாசார விழாவை நடாத்துவதும், அதனை முன்னிட்டு மலர் ஒன்றினை வெளியிட்டு வருவதும் மகிழ்ச்சியான செய்தியாகும். பிரதேசத்தின் கலை பண்பாட்டினை வளர்க்கும் முகமாக உருவாக்கப்பட்ட கலாசாரப் பேரவைகள் இவ்வாறு வரலாற்றுத் தகவல்களை தேடிப்பெறுவதும் அவற்றை எழுத்து மூல ஆவணமாக வெளியிடுவதற்கு ஆதரவும், ஒத்துழைப்பும் வழங்கி வருவதை வடக்கு மாகாணத்தின் அனைத்து பகுதிகளிலும் இன்று பரவலாக காணமுடிகின்றது.

வடக்கின் கலை, பண்பாட்டு வளர்ச்சியின் பொருட்டு எமது பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம். நிதி அனுசரணையுடன் இன்னும் பல்வேறு வழிகளில் உதவியும், ஒத்துழைப்பும் வழங்கி வருவது அனைவரும் அறிந்ததே.

இந்த வகையில் மீள் குடியமர்வின் பின்னர், இயல்பு வாழ்க்கையில் இணைந்துள்ள பச்சிலைப்பள்ளி (பளை) பிரதேச மக்கள் தமக்கே தனித்துவமாகவுள்ள நாட்டுக்கூத்து , இசைநாடகம், நாடகம் உள்ளிட்ட கலைவடிவங்களை மீளுருவாக்கம் செய்யும் வகையில் கடந்த இரண்டு வருடங்களாக விமர்சையாக கலாசார விழாவினை நடாத்தியுள்ளதுடன், “பசுந்துளிர்” மலரினையும் வெளியிட்டு வருவது பாராட்டப்பட வேண்டிய செய்தியாகும்.

எனவே பிரதேசத்தின் இயற்கைவளம், வரலாற்று தொல்லியல் பண்பாடு என்பனவற்றில் ஆய்வுகள் தொடர்ந்தும் இடம்பெறுவதுடன், அவற்றை ஆவணப்படுத்தி எதிர்கால சந்ததிக்கு கையளிக்கும் அளப்பரிய பணியை பனை பிரதேச செயலாளர், அவருக்கு துணையாகவிருக்கும் அலுவலர்கள், பிரதேச மக்கள் தொடர்ந்தும் முன்னெடுக்க வேண்டும் என்பதை தெரிவிப்பதுடன், இவ்வாறான திட்ட முன்மொழிவுகளுக்கு எமது ஆதரவும், ஒத்துழைப்பும் என்றும் வழங்கப்படும் என்பதனையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

உஷா சுபலிங்கம்

பிரதிப் பணிப்பாளர்,
பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்,
வடக்கு மாகாணம்.

கிளிநொச்சி மாவட்ட கலாசார உத்தியோகத்தர் அவர்கள் வழங்கிய வாழ்த்துச்செய்தி

“நாமும் நமக்கோர் நலியாக்கலையுடையோம்”

பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேச கலாசாரப் பேரவையில் செயற்பாடுகளில் முதன்மையானது கலைகளின் இருப்பிடத்தினை பேணிப்பாதுகாக்கும் முயற்சியில் முனைப்புடன் செயற்பட்டு வருவதென்றால் அது மிகையாகாது. அந்த வகையில் பண்பாட்டு மலர் வெளியீட்டுத் தொடர்ச்சியில் மூன்றாவது பண்பாட்டு மலராக வடக்கு மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்தின் நிதி அனுசரணையுடன் வெளிவருகின்ற பசுந்தளிர் என்ற பண்பாட்டு மலரினை வாழ்த்துவதில் மனநிறைவடைகின்றேன். வடக்கு மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம் பிரதேச கலாசார செயுற்திட்ட நிதி ஒதுக்கீட்டின் மூலம் பிரதேசங்கள் தோறும் பல்வேறு பண்பாட்டு வேலைத்திட்டங்களை முன்னெடுத்து வருகின்ற அதேவேளை வறிய கலைஞர்களின் வாழ்வாதார மேம்பாட்டிலும் கவனம் செலுத்தி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதொரு வியடமாகும்.

குறிப்பாக இப்பிரதேசத்தில் வாழுகின்ற வறிய கலைஞர்கள் இருவருக்கு கலைஞர் ஓய்வூதியத்திட்டத்தின் கீழ் ரூபா ஐயாயிரம் மாதந்தோறும் வழங்குவதற்கு தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளனர். மொத்தமாக இம்மாவட்டத்தில் ஆறு கலைஞர்கள் இத்திட்டத்தில் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. நல்ல கலை அறுவடைகளை எமது சமூகத்திற்குப் பெற்றுக்கொடுக்கும் இத்தகைய முயற்சிகளின் தொடர் செயற்பாடாகவே கலைவிழாக்களும் பண்பாட்டுமலர் வெளியீடுகளும் அமைகின்றன எனலாம். இதனுடாக “நாமும் நமக்கோர் நலியாக்கலையுடையோம்” என்ற மகாகவியினுடைய கூற்றின் மகத்துவத்தினையுணர்ந்து பணியாற்றி வருகின்ற கலாசாரப் பேரவையின் பசுந்தளிர் சிறப்புற வெளிவர எனது மனமார்ந்த வாழ்த்துக்களை தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

மா. அருள்சந்திரன்,

மாவட்டக்கலாசார உத்தியோகத்தர்,

மாவட்டச் செயலகம்

கிளிநொச்சி.

பிரதேச செயலர் அவர்கள் வழங்கிய வாழ்த்துச் செய்தி

கலையும் பண்பாடும் எமது வாழ்வோடு பின்னிப் பிணைந்தவை. எமக்கும் எம் இனத்துக்கும் கலைகளும் கலாசார விழுமியங்களும் ஆதிகாலம் தொடக்கம் சொந்தமாக அமைந்துள்ளது. கலைஞர்களாலும் கல்விமாண்களாலும் சிறந்து விளங்கும் எமது பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேசமானது கலாசார விழுமியங்களை கட்டிக்காக்கும் சமூகத்தினரால் நிறைவடைந்துள்ள ஒரு பகுதியாகும். வந்தோரை வாழ வைக்கும் சிறப்பையும் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்கும் இந்த வன்னி மண்ணிலே எமது கலாசார பேரவையால் வெளியிடப்படும் ஆண்டு மலர் வெளியீட்டின் தொடர்ச்சியாக பசுந்துளிர் 3 மலரில் உங்களை சந்திப்பதில் அசுமகிழ்வடைகிறேன்.

கலைநிகழ்வுகள் கலைஞர் கௌரவிப்பு கலை இலக்கிய விழாவில் வெற்றி பெற்றோர்களுக்கான பரிசில் வழங்கல் எனப்பல நிகழ்வுகளை தன்னகத்தே கொண்டு மிளிர்வுள்ள எமது பிரதேச கலாசார விழாவில் பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேசத்தில் கலைக்காக தம்மை அர்ப்பணித்து அருஞ்சேவையாற்றிக் கொண்டிருக்கும் பத்து கலைஞர்களுக்கு “கலைத் தென்றல்” விருது வழங்கி கௌரவிக்கப்படவுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கலாசாரப் பேரவையின் தலைவர் என்ற வகையில் எமது பிரதேச கலைஞர்களின் கலைத் தாகங்களை தீர்ப்பதாக அமையும் கலாசார விழாவில் பசுந்துளிர் என்னும் நூலை வெளியிடுவதன் மூலம் இலைமறை காயாக ஒளிந்திருக்கும் எமது பிரதேசப் படைப்பாளர்களை இனங்காண்பதற்கும் ஓர் சந்தர்ப்பமாகவும் அமைந்துள்ளது என எண்ணுகின்றேன். இந்த வகையில் இச்சஞ்சிகையானது பல்வேறுபட்ட ஆவணமாக அமையும் என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை. கலைஞர்கள் கௌரவம்

கலாசாரமரபுகள் பேணப்படுதல் ஆவணப்படுத்தல் போன்ற முயற்சிகளின் பயனாக மீண்டும் துளிர்விடும் இந்நூலானது வெளி வருவதற்கு கட்டுரைகள், கவிதைகள் மற்றும் எல்லா வழிகளிலும் எமக்கு உதவிய அனைத்து அன்புள்ளங்களுக்கும் எனது நன்றிகளை தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

ப. செயராணி

பிரதேச செயலரும்,
கலாசார பேரவைத் தலைவரும்
பிரதேச செயலகம்,
பச்சிலைப்பள்ளி.

கலாசாரப் பேரவை நர்வாகம் - 2014

நற்பவர்கள் : திரு. இ.அமலதாஸ், திருமதி பா.நிலோஜா, திரு. சு.பெனாழ், திரு. செ.நாகசெல்வம், திரு. க.சிவனேந்திரன் (உறுப்பினர்கள்)
திருப்பவர்கள் : திரு. க.ஆறுமுகம் (உறுப்பினர்), திரு. து.திரவியரத்தனம் (உறுப்பினர்), திரு. க.குலேந்திரராஜா (பொருளாளர், திருமதி. ப.ஜெயராணி (தலைவர்), திருமதி. இ.மேகலைச்செல்வி (செயலாளர்), திரு. ம.அலெஸ் (உபதலைவர்), திரு. செ.சுந்தரம்பிள்ளை (உறுப்பினர்)

வலம்)

புரதேச செயலக அலுவலர் குழாம்

வரிசை :01- இ.மேகலைச்செல்வி (CO), ம.அருந்தவராணி (CMA), மு.ராஜை (Acc't), மி.மகேஸ்வரி (CMA), ப.ஜெயராணி (DS),
(இ - வ) அ.நெஜ்ஜி அலோசியஸ் (AO), சி.அருட்செல்வன் (ADP), இ.வதனராஜ் (DM), வி. நரேஸ்குமார் (DM)

வரிசை : 02 - சி.சுபஸ்தலா (DO), வி.சந்திரகுமாரி (DO), யோ.சுயாதா (DO), கா.சுகந்தினி (DO), அ.ஆன் அனோஜாபிரியந்தி
(DO), ச.சுபேந்தினி (DO), கு.கலைவராணி (DO), லோ.காயத்ரி (DO), ஜெ.நிறைஞ்சினி (DO), ய.தர்சினி (DO),
(இ.சுபராஜினி (DO), நி.ஜெசுதா (DO)

வரிசை : 03 - சி.சித்திரா (DDO), க.சுகன்யா (DDO), த.நிறோஜினிலக்ஷி (DDO), சி.தர்மினி (DDO), அ.சந்திரவதனி (DDO),
(இ - வ) தி.சுகந்தி (DDO), பா.சுனித்தா (DDO), க.லக்ஷிகா (DDO), நி.அனூராதா (M.A), மோ.நிலாந்தி (HRDA)

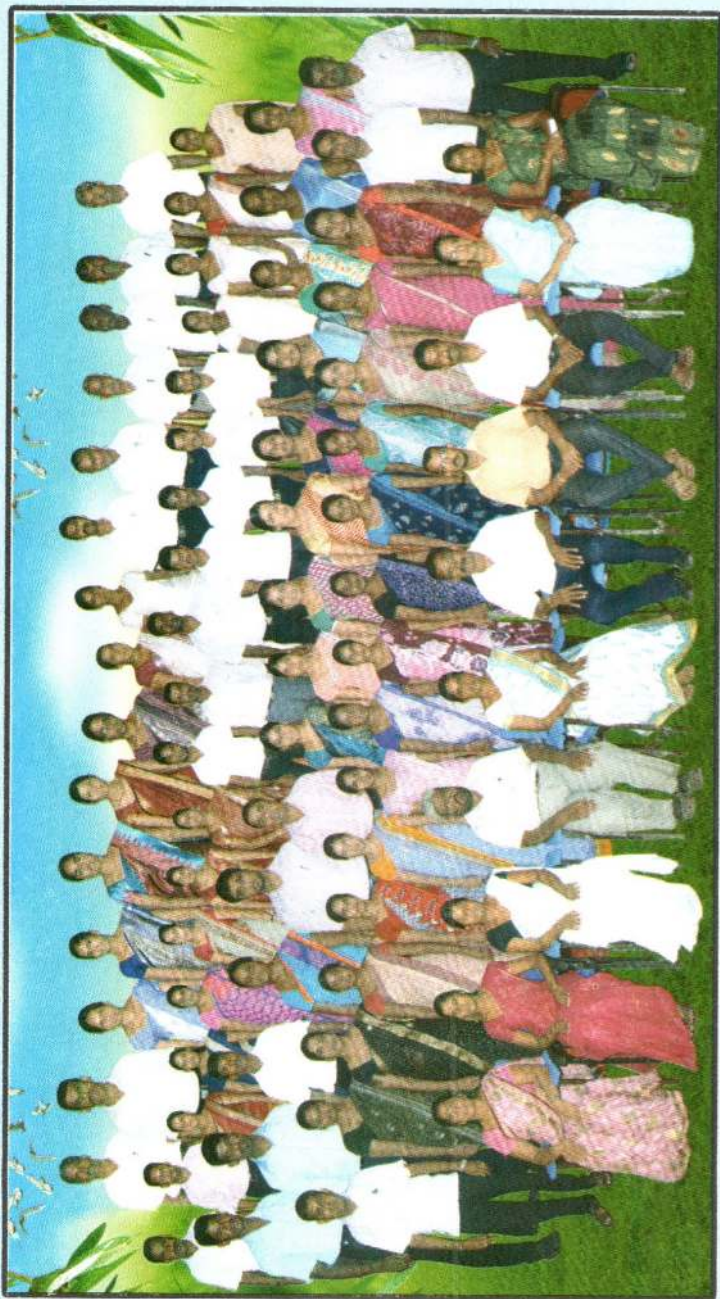
வரிசை : 04 - ந.பிழைமவாசன் (DA), கோ.ஜேர்னா (DO), ச.யசிந்தா (DO), ஸ்ரீ.பானுஸ்ரீ (DO), க.நகுலேஸ்வரி (DO), லோ.பவந்தி
(இ - வ) (DO), ம.சகீதரன் (DDO), சி.கோபிநாத் (DDO), T.சிவநிதீஸ்வரன் (DDO), P.கார்த்தி (DDO), வீ.ஜெனச்சந்திரன் (DDO)

வரிசை : 05 - கோ.பிரகலாதன் (DO), ஸ்ரீ.மோகனவதனி (DO), இ.செந்துஜா (DO), மு.சிவறாபி (DO), வை.ரேவதி (DO),
(இ - வ) ந.கலைச்செல்வி (MA), க.காண்டபன் (DO), ச.சிவறஞ்சன் (SDA), வ.கஜிதா (னுமு), ச.சுகுணா (DO),
ச.உமாதீஸ்வரி (DO), து.கஜீபா (DO)

வரிசை: 06 - த.கௌரிசங்கர் (DDO), செள.கீர்த்திபன் (DDO), செ.மனோகரன் (DDO), பா.உதயேந்திரன் (DDO), ப.ஸ்ரீதரன்
(DDO), நி.நித்தியா (DDO), இ.நிறோஜினி (DDO), அ.மேரி அனோஜா (DDO), தி.தனுப்பிரியா (DDO),
(இ - வ) க.சந்திரசேகரி (DDO), வ.தர்சிகா (DM), பி.யேன்டிலாணி (DM), சி.வனதருபி (DDO), ச.இந்துமதி (DDO)

வரிசை: 07 - சி.சுபோதிகா (DO), அ.சித்திரேலகா (DO), வி.விஜயருபன் (DO), க.சிவகுமார் (DO), நா.ஸ்ரீஜீவகுமார் (DO),
(இ - வ) இ.பிரபாகரன் (DO), அ.எடவே. ஜெபரசன் (DO)

புரதேச செயலக அலுவலர் குழாம்

- வரிசை: 01- இ.மேகலைச்செல்வி (CO), ம.அருந்தவராணி (CMA), மு.ராஜை (Acct), சி.அருட்செல்வன் (ADP), ப.ஜெயராணி (DS), அ.நெஜிஅலோசியஸ் (AO), சி.ஜெயகுமார் (SO), சி. சாந்தகுமார் (RDO), வே.கேதிரி (SSO), இ.சிவாஜினி (CO)
- வரிசை: 02- க.குடகேந்திரன் (OES), ந.யாழினி (DO), சு.ரேவிகா (DO), ப.மைதிலி (MA), வி.சர்வாஜினி (DO), ர.சுபாசினி (DO), கா. தஸ்யந்தி (MA), யோ. சசிவாணி (DO), சு. விஜிதா (DO), ம. கலைச்செல்வி (MA), ந. பாமினி (DO), தி. சிந்துஜா (DO), பா. தாரணி (DO), சி. விமலா (DO), கோ. பிரசாந்தினி (FI), மா. ராஜ்குமார் (OES), வீ.தயானந்தன் (Driver)
- வரிசை : 03 - சி. முகுந்தன் (DO), சு. குமாரதீசன் (DO), செ. நிமாலினி (னுமு), த. டினைஸ்குமார் (சி.பா.உ.), வி. ஜெகநாதகுரு (ECDO), இ. ஸ்ரீமணி (CRPO), ந. தனுஜா, ச. தவச்செல்வி (CO), வி. துர்க்கா (C.A), எஸ். சுமதி (DO), பா.ரஞ்சினிதேவி (CAC), ச. வசந்தி (WDO), ஜி. சிந்துஜா (MA), பி. அனுஷானந்தி (DO)
- வரிசை : 04 - பொ. யோகநாதன் (OES), ராகிந்த் (VSO), இ. கிருபாலினி (DO), பா. நிலோஜா (DO), பா. லோஜினி (DO), இ. கிருத்திகா (DO), கை. கோகிலறமணி (DO), த. சத்தியா (DO), பி. கலராஜ், டொனால்ட் சுதேஷ் (HO), இ.சுதர்ஷன் (GN), சி. நிமலகாந்தன் (GN), யோ. சிவராம் (GN), ந. காண்டபன் (GN), ச. தனைஸ்வரன் (GN), பி. வினோதினி (GN), சு.சஜீலா (GN), வை. கஸ்தூரி (GN), சு. ஜிவிதா (GN)
- வரிசை: 05- அ. அன்ரனில் (OES), சி. பாஸ்கரன் (முந்நூ), தி. விஜயராஜா (MA), ம. ஸ்ரீநாரஜேன்சி (MA), சு. நர்மலா (EA), பி. பாமதி (DO), தே. பவாந்தி (DO), ம. ஷாமினி (DO), வே. தர்ஷினி (GN), அ. சுபாசினி (GN), க. பிரபாகரன் (GN), வி. எஸ். புவனராசா (GN), யா. வேதநாயகம் (GN), வே. கண்ணப்பமுத்தி (GN), சி. வல்லிபுரம் (GN), க.கமலநாதன் (OES)

கலைஞர் வியரத் தீரட்டு நூல் வெளியீட்டு விழா 2014

பண்பாட்டுடன் கூடிய வளமான தேச அபிவிருத்தி நோக்கிய பயணம்

திருமதி. வசீகரன் கஜிதா

அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்,
பிரதேச செயலகம்,
பச்சிலைப்பள்ளி.

பண்டைக்காலத்து மக்கள் மிக அமைதியாக வாழ்ந்தார்கள். இயற்கையால் கிடைக்கின்ற வளங்களை இலவசமாக முழுமையாக பயன்படுத்தினார்கள். உண்டார்கள், உறங்கினார்கள், மகிழ்ச்சியோடு காலத்தைப் போக்கினார்கள். கலைகளில் ஆர்வத்தைக் காட்டினார்கள். இவர்களுக்கு ஒரேயொரு குறை இயற்கை அனர்ந்தங்கள் ஏற்படுத்தும் பாதிப்புக்கள் இதற்காக அக்கினி பகவான், வாயுதேவன், பூமாதேவி, இந்திரன் போன்ற கடவுளரை வணங்க ஆரம்பித்தார்கள். இந்த இயற்கை அனர்ந்தங்களில் இருந்து இந்தக் கடவுளர் தம்மை காப்பாற்றுவர் என்ற நம்பிக்கையில் வாழ்ந்தார்கள். இது அந்தக்காலம்.

தற்காலத்தில் இயற்கை அனர்ந்தங்களைவிட செயற்கையால் ஏற்படுகின்ற பாதிப்புக்களே மக்களை பெரும்பாலும் ஆட்கொண்டுள்ளன. போர் ஓய்ந்து அமைதியான வாழ்க்கையை மக்கள் வாழத் தொடங்கிவிட்டனர். நாடு அபிவிருத்தி நோக்கிப் பயணித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. கிராமங்கள் அபிவிருத்தி அடைந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் மனித மனங்கள் அபிவிருத்தி அடையவில்லை.

பல ஆண்டுகள் நடைபெற்ற யுத்தம் தமிழர் பகுதிகளில் வாழ்வாதாரத் தளங்களை உருக்குலைத்தது. அனைவரும் அறிந்த உணர்ந்த விடயம். இதில் எமக்கு உளதேரியத்தைத் தந்த பல கலாசார செயற்பாடுகளும் அழிந்து உருக்குலைந்து போயிற்று. உள்சமநிலை பேணுவதற்கு அவை மீள்கண்டு பிடிக்கப்படுவதும் மீள் உருவாக்கப் படுதலும் அவசியமாகிறது. தேசஅபிவிருத்தியில் இதுவும் முக்கிய பணியாகும்.

யாழ் மாவட்டத்தையும் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தையும் இணைக்கின்ற ஒரு பாலமாக பளைப் பிரதேசம் காணப்படுகின்றது.

இங்குள்ள 18 கிராமங்களில் 3655 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 12239 மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். பலர் போர்ச் சூழலால் இடம்பெயர்ந்து வேறு மாவட்டங்களிலும், வெளிநாடுகளிலும் வசித்து வருகின்றனர். இப்பிரதேசத்தில் இந்துக்களின் பல சிறப்புப் பெற்ற ஆலயங்கள் உள்ளன. இவ்வாலயங்களில் வழிபாட்டு முறை ஆகமவிதிப்படியும், ஆகமவிதிப்படி நடைபெறாத சிறுதெய்வ வழிபாட்டு முறைகளும் காணப்படுகின்றன. இப்பிரதேசத்தில் கிறிஸ்தவர்கள் வாழ்ந்தாலும் பெரும்பாலானவர்கள் இந்துக்களாகவே உள்ளனர். தமது வாழ்க்கைத் தேவைக்கான விளைச்சலைத் தந்த பூமித்தாய்க்கு படைத்து மகிழ்தல், காவடியெடுத்தல், மடைப்பண்டங்கள் எடுத்தல், பொங்குதல், வாழை வெட்டுதல், படைத்தல் போன்ற செயல்கள் நடைபெறுகின்றன.

1991-1992 காலப்பகுதியில் அண்ணாவியர் தம்பகாமம், புலோப் பளை, முகமாலை, அல்லிப்பளை, சின்னத்தாழையடி போன்ற பல இடங்களில் இருந்துள்ளனர். இவர்கள் ஒரு குழுவை வைத்து தமது கூத்துக்களை ஆற்றுகைப்படுத்தினர். காத்தவராயன் கூத்து, வசந்தன் கூத்து, சத்தியவான் சாவித்திரி, அரிச்சந்திரன் மயான காண்டம், ஞானசௌந்தரி போன்ற கூத்துக்களும் இசை நாடகங்களும் ஆனி, ஆடி மாதங்களில் கோயில்களில் நடைபெறும் பெரும் பொங்கல் நிகழ்வுகளில் மேடையேற்றப்பட்டன. விடிய விடிய இந்த நிகழ்வுகள் இடம்பெறும் இவை பளைப்பிரதேசத்தில் காணப்படுகின்ற கோயில்களில் பரவலாக நிகழ்த்தப்பட்டன. ரிக்கற் நிகழ்வாக நடைபெற்றது. கடை வைத்திருப்போர், ஊர்க்காரர், கோயில் பங்குதாரர் போன்றோர் ஒரு தொகைப்பணத்தை அன்பளிப்புச் செய்வர். கூத்து நிகழ்வில் தமக்கு பிடித்த, திறமையாக நடித்த நடிக்கர்களின் உடையில் தம்மால் இயன்றளவான பணத்தை அவர்களின் உடையில் குற்றிவிடுவர். அல்லிப் பளையில் கிறிஸ்தவ ஆலயத்தில் ஞானசௌந்தரி நாடகம் மேடை ஏற்றப்பட்டும் உள்ளது. இக்காலப்பகுதியில் சமூகப் பிரச்சினைகளை கொண்ட நாடகங்களும் தெருவெளியில் காண்பிக்கப்பட்டன. அண்ணன் தம்பி, உற்றார் உறவினர் என்று சாதி, மத வேறுபாடு இன்றி ஊர்கூடிய காலம் அது. சமூகம் ஒற்றுமையாக மிளிர்ந்த காலம். இவை இடையிட்ட காலப்பகுதியில் இருந்து இல்லாது போயிற்று.

மனிதன் எதிர்கொள்ள முடியாததை கடந்த காலத்தில் எதிர்கொண்டு பார்க்க முடியாததை பார்த்து களத்தில் அனுபவிக்க முடியாதவற்றை அனுபவித்து வந்ததில் அதிலிருந்து அவன் மீளாத நிலைமை அவனிடமுள்ள வன்முறைத் தன்மையை காட்டுகின்றது. இரக்கம் என்ற நல்ல குணம் மறைந்துபோய் வன்முறை என்ற கெட்ட குணம் மனித மனங்களில் குடி கொண்டுள்ளது.

மனிதன் ஒரு சமூகப்பிராணி அவன் சூழலோடு ஒட்டி வாழ்பவன். சமூகத்தில் காணப்படும் நன்மை தரக்கூடிய விடயங்களிலும் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்வான். அதே நேரம் தனக்கும் சமூகத்திற்கும் தீங்கு தரக்கூடியவாறும் நடந்து கொள்வான். இது மனிதனது இயல்பு. இதனடிப்படையில் பார்க்கும் போது சமூகத்தில் மது, மாது, புகைத்தல், போதைவஸ்து, கொள்ளை, சிறுவர் துஸ்பிரயோகம் என தலைதூக்கி ஆடுகின்றன. இதில் ஈடுபடுபவன் அவன் மட்டுமின்றி அவனது குடும்பம் சமூகம் என்பனவும் பாதிக்கப்படுகின்றன. குடும்பத்தில் பிள்ளை பாதிக்கப்படுகிறது. பிள்ளையின் கல்வி பாதிக்கப்படுகிறது. உள்ளம் நெருக்கீட்டுக்கு உள்ளாகிறது. பிள்ளை விரும்புகிற அப்பாவாக அவனால் இருக்க முடியாததால் பிள்ளையின் இயல்பு நிலையும் பாதிக்கப்படுகின்றது என்பதை அவன் உணர்ந்து கொள்ளவில்லை.

குற்றம் புரிந்தோரை கோட்டில் நிறுத்தி கூட்டில் அடைத்தாலும் குற்றம் இளைத்தவன் தனது குற்றத்தை உணர்ந்து கொள்பவனாக காணவில்லை. மாறாக கூட்டிற்குள் இருந்துகொண்டு குழுவை வெளியில் நகர்த்துபவனாக பத்திரிகை போன்ற ஊடகங்களில் பார்க்கக்கூடியதாக உள்ளது. குற்றம் இளைத்தவருக்கு தண்டனை மட்டும் போதுமானதாக அமைந்துவிடவில்லை. அவர்களுக்கு ஆன்மீகத்தையும், கலை உணர்வுகளையும், பக்தி மார்க்கத்தையும் புகுத்த வேண்டியுள்ளது. தன்முன்னே மேடையில் நிற்பவன் தானாகவும் தன் குடும்பம் குழந்தைகள் படும் இன்னல்களையும் அவன் காணும் போது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மனதில் மாற்றத்தை உண்டுபண்ணுவான். இது தொடர்ச்சியாக இடம்பெற வேண்டும்.

கலை நிகழ்வுகளிற்கும், கலை நயத்தலிற்கும் தமிழர்களிடையே தனியிடம் இருந்த வரலாறு யாவரும் அறிந்த விடயமே. கலைபற்றி வரை

விலக்கணம் கூறும் உலகப்புழம்பெற்ற கலைப்பேரறிஞர் ரவீந்திரநாத் தாகூர் மனித உறவுகளையும் வாழ்க்கைக் குறிக் கோள்களையும் வகுத்து ஒழுங்குபடுத்துவதற்காக சமுதாயத்திடம் காணப்படும் நுட்பமான, கவர்ச்சியான கருவியே கலை என்கிறார். கலையானது சமூகத்தினை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டிருப்பதால் காலத்திற்குக் காலம், பண்பாட்டிற்குப் பண்பாடு மாறுபடக்கூடியது.

மனிதனை மனிதனாக வாழவைக்கும் அரங்கு இதற்கான சிறந்த களம் என்பது நன்கு உணரப்படுகின்றது. அந்த வகையில் பண்பாட்டை வெளிப்படுத்தும் கலைகளாக ஆடலும், பாடலும், மனிதனை ஆறுதல்படுத்துகின்றன. மனிதன் மனிதனாக வாழ வழிவகுக்கின்றன. நடனம், நாடகம், தெருவெளிநாடகம், கூத்து, கதாப்பிரசங்கம், பட்டிமன்றம் ஆகியன மனிதனின் மனதில் நிரந்தரமாக பதிந்து நின்று நிலை பெறுவதற்கு உந்து சக்தியாக இருக்கின்றன.

சமூகத்துடன் பொருந்தி வாழல் எனும் சமூக இசைவாக்கப் பண்பை மனித சமுதாயத்தில் கவர்ச் செய்வதில் அரங்கச் செயற்பாடுகளின் பங்கு முக்கியமானது. மனித நடவடிக்கைகளுக்கு உருவம் கொடுத்து அந்த நடவடிக்கைகளின் இசைவு முரண்பாடு என்பவற்றுடாக மனித வாழ்க்கையை எடுத்துக் காட்டுவதே அரங்கச் செயற்பாடுகளின் பணியாகின்றது எனலாம். மனித நடவடிக்கைகளை இந்த முரண்நிலையில் வைத்து எடுத்துக் காட்டுகின்ற போதே மனித வாழ்க்கையின் இசைவு - முரண்பாடுகளுடனும் ஆட்ட ஓட்டங்களுடனும், வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற மனிதனால் அவ்வரங்கச் செயற்பாடுகளுடன் ஒன்றித்துப்போக முடிகிறது.

இன்றைய நாகரீக உலகிலே சினிமா, தொலைக்காட்சி உயர்ச்சி பெற்று நிற்கின்றன. பரம்பரையாக நாம் அன்றுதொட்டு மனிதனாக மலர்ச்சி பெற வழிவகுத்தவையை நாம் மறக்க முடியாது. எமது மொழி, கலை, கலாசாரம், வளம் பெற நாம் உழைத்தாக வேண்டும். அன்று கூத்தாடிய அண்ணாவிடர்கள் பலர் இடம்பெயர்ந்து வாழ்ந்த இடத்தில் இறந்து போனார்கள். அவர்களிடம் இருந்த மண்வாசனைக் கலைகள், பாரம்பரியக் கலைகள் அடுத்த சந்ததிக்குத் தெரியாது. தற்போது இருக்கின்ற அண்ணாவியரும் பண்ப்பலம் குன்றிய நிலையில் தமது

கலைத்துறையை மக்களுக்குக் கொடுப்பதற்கும், செயற்படுத்துவதற்கும் முடியாதவர்களாக உள்ளனர்.

சங்கீதம், நடனம், நாடகம் என்பன பாடசாலை மட்டங்களில் படிப்பிற்காக மட்டுமே காணப்படுகின்றன. இவை பாடசாலை மட்டத்தில் இருந்து வர்ச்சி பெற வேண்டும். பாடசாலைச் சிறுவர்களுக்கான சிறுவர் நாடகங்களை தொடர்ச்சியாக மேடையேற்றுவதில் இருந்து நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும். சிறுவர் அரங்கக் கருத்தரங்குகள், களப்பயிற்சிகள் மூலம் வளவாளர்களை உருவாக்க வேண்டும். நாடகங்களை பாடசாலைகளில் மேடையேற்றுவதற்குரிய, வளவாளர்களை உருவாக்குவதற்குரிய பயிற்சிகளை வழங்கக்கூடிய வகையில் வளவாளர்களுடன் அரங்கச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டு வருகின்ற நிறுவனங்கள் யாழ் மாவட்டத்தில் உள்ளன. கல்விலைய ரீதியாக வளவாளர்களை உருவாக்குவதற்கான பணிகள் நடைபெற வேண்டும். நாடக மன்றங்களில் உள்ள இளைஞர்கள் யுவதிகளுக்கான பயிற்சிகள் வழங்கப்பட வேண்டும். ஆண்டுக்கு இத்தனை நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட வேண்டும் என்று வழங்கப்பட வேண்டும். இவை வெறும் போட்டிகளுக்காக அல்லாமல், கோயில்கள், திருவிழாக்கள், பொது நிகழ்வுகளிலும் இடம்பெற வேண்டும். கிராமங்களில் காணப்படுகின்ற பிரச்சினைகளை எடுத்தியம்புகின்ற முரண்பாடுகளை தீர்க்கின்ற விழிப்புணர்வுகளை கொடுக்கின்ற பண்பாட்டுடன் கூடிய படைப்புக்களாக இவை இருக்க வேண்டும். கூத்துப்பட்டறை உருவாக்கப்பட வேண்டும். இதில் பிரதேசத்தில் இருக்கின்ற அண்ணாவிடர்களை உள்வாங்கி இளம் சமூகத்தினருக்கு கையளிக்கும் நிகழ்வு இடம்பெற வேண்டும்.

இதனால் பண்புடன் கூடிய சிறுவர் நாடகங்கள், சமூக நாடகங்கள், விழிப்புணர்வு நாடகங்கள் தயாரிப்புக்கள் உருவாகும்.

இம்மாவட்டத்தில் மறந்து, மறைத்து விடப்பட்ட கலை நிகழ்வுகள் மீண்டும் நிலைபெற வேண்டும். முன்னைய காலத்தைப் போன்று இக்கலைகள் மீண்டும் உயிர்பெற்று உயர்வு பெற்று எம்மத்தியில் வளரவேண்டும், வாழவேண்டும். அப்போது கலாசாரச் சீரழிவுற்ற சமூகம் உருவாகும்.

தேச அபிவிருத்திகாக செயற்படுத்தப்படும் செயற்பாட்டு நிதிகளில் கொஞ்சமேனும் கலாசாரத்தைக் கட்டியெழுப்புகின்ற இக்கலைகள் வளப்படுத்துவதற்கும், கலைத்துறையில் ஈடுபடுகின்ற மன்றங்கள், நிறுவனங்களை வளப்படுத்துவதற்கும், இளம் சமூகத்திடம் கையளிப்பதற்கும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். வெறும் கட்டிடங்களும், வாழ்வாதாரங்களும் உட்கட்டுமாணப் பணிகளும் நாட்டின் அபிவிருத்தியைத் தந்துவிடாது கலை, கலாசாரமும் வளர்ச்சி அடைய வேண்டும். இவ்வளர்ச்சி நல்ல மனிதர்களை உருவாக்கும். இதன் மூலம் பண்பாட்டுடன் கூடிய வளமான தேச அபிவிருத்தியை காணமுடியும்.

பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேச பெயர் நிலைப் பண்பாடு

திரு. அமரசிங்கம் கேதீஸ்வரன்

உதவித் திட்டமிடல் பணிப்பாளர்
மாவட்ட செயலகம், கிளிநொச்சி

இலங்கை முழுவதிலுமாக உள்ள 14023 கிராம அலுவலர் பிரிவுகளில் செறிந்துள்ள கிராமங்கள் தனக்கென ஒரு தனித்துவத்துடன் எல்லோரும் அறியும் வண்ணம் தம்மை நிலை நிறுத்திக் கொள்வது என்பது நடைமுறையில் சாத்தியமில்லைத்தான் அவ்வகையில் இன்று பல கிராம பெயர்களோ பிரதேச பெயர்களோ ஒரு குறுகிய பரப்பில் மட்டும் அறியப்பட்டுள்ளன. அந்த மட்டுப்பட்ட பிரசித்தத்துக்கு புறம்பாக இலங்கையர்கள் அனைவருமே அறிந்து விட்டசில கிராமங்கள் ஏதோ ஒரு பண்பாட்டுக் குலத்திலிருந்து தன்னை நிறுவுதலினூடாக புகழடைந்துள்ளன என்பதும் நாம் அறிந்த விடயமே. உதாரணமாக கதிர்காமம், தம்புள்ள, முள்ளிவாய்க்கால், முருகண்டி போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

இவ்வகையில் பண்பு பிரதேசம் என்பதும் வரலாற்றுக் காலம் முதல் புகழடைந்த ஒரு நகரமாக இருந்து வந்துள்ளது. வரலாற்று முன்னோர்களான இயக்கர்களின் குடியிருப்பே இயக்கச்சி எனவும் அக்காலத்தில் இயக்கர்களின் தலைமை நகராக இது அமைந்தமை அருகில் உள்ள சிதைந்த கோட்டை மூலம் அறிய முடியும், என வரலாற்றாசிரியர் பேராசிரியர் புஸ்பரட்ணம் குறிப்பிடுகின்றார்.

இதேபோல நாகர்களின் குடியிருப்பாக இருந்த நாகர் கோவில் பிரதேசத்தினை விடவும் இப்பகுதி பிரபலமாக இருந்தது என்பது அரசர் கேணி மற்றும் தம்பகாமம் பகுதியில் காணப்படும் அரசிகள் நீராடியதாக ஐதீகம் சொல்லும் தம்பகாமக் குளம் மற்றும் இவ் கிராம பெயர்கள் சுட்டி நிற்கின்றது. இதேபோல் சேர சோழ பாண்டிய மன்னர்கால தடயங்களின் ஆய்வில் பணம்காமம்பற்று பாண்டியன் குளம் பகுதிகள் பாண்டிய இராச்சியத்தின் இரு குறிகளாக சுட்டுவது போல சேர மன்னனின் ஆதிக்கம் நிலவியமை காரணமாக சோரன் பற்று என இன்று அழைக்கப் படுவதாகவும் கருதப்படுகின்றது. தொடர்ந்து போர்த்துக்கேயரது

படையெடுப்பிலும் கூட இப்பிரதேசம் பிரபலமானதாக இருந்தமைக்கான தடயங்களாக கிளாலி மற்றும் புல்லாவெளி பகுதிகளில் அமைக்கப்பட்ட கிறிஸ்தவ ஆலயங்கள் சான்று பகர்கின்றன. ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்காலத்தில் அப்போது ஒல்லாந்தர்கள் வசாய அபிவிருத்திக்காக காட்டிய உள்நாட்டு ஈடுபாடும் வரி அறவிலுக்கூட அமைக்கப்பட்ட வரி ஏய்ப்போர் தப்பி வன்னி நோக்கி செல்வதனை தவிர்க்கும் காவற் கோட்டைகளாக அமைக்கப்பட்டபோது அதில் பிரதான தடுப்பு கோட்டைகள் பூநகரியிலும் ஆனையிறவிலும் கட்டப்பட்டது. அதனை எதிர்கொள்ளாது தப்பிச் செல்வதற்கு கோவில் வயல் பகுதியூடாக கொம்படி வெளியை பயன்படுத்தி கண்டாவளைக்கும் ஊரியானுக்கும் தப்பி சென்றதற்கான சான்றுகள் ஒல்லாந்தர் வரலாற்றில் குறிப்பிடப்படுகிறது.

அக்காலத்தில் இறை செலுத்த மறுத்த சுதேசிகள் பத்திரமாக தப்பிச் செல்லவும் சிலகாலம் தங்கியிருக்கவும் பளைப் பிரதேசம் உதவியதன் மூலம் பிரபலமடைந்திருந்தனை காணமுடிகிறது. அதனைவிட ஒல்லாந்தர்கள் அக்காலத்தில் தமது நிர்வாகத் தேவை கருதி தனித்தனி பிரிவுகளாக பிரபலமான பிரதேசங்களை வகைப் படுத்தியிருந்தனர். இதன் வழியாகவே வடமராட்சி, தென்மராட்சி, தீவகம், கரைதுறைப்பற்று, மண்முனைப்பற்று, தெள்ளரிவில்பற்று எனப் பல்வேறு பெருநிர்வாக பிரிவுகளாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட போது பச்சிலைப்பள்ளி என்ற பிரிவும் இவைக்கு இணையாக பிரபலம் பெற்ற பிரதேசமாக அமைந்திருந்தது நிறுவப்படுகின்றது. இப்பிரிவில் முகமாலை இறை, முள்ளிப்பற்று இறை என இரு உபஇறை பிரிவுகளாக பிரகடனப் படுத்தப்பட்டிருந்ததனை ஒல்லாந்தர்களின் தோம்பு உறுதிகளிலிருந்து நிறுவமுடிகிறது.

தொடர்ந்து ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சியின் போது இப்பிரிவு தனி நிர்வாகப் பிரிவாக பேணப்பட்டதுடன் சுதந்திரத்துக்கு பிற்பட்ட சுதேசிகளின் அரசின் வரவை தொடர்ந்து இது யாழ்ப்பாண நிர்வாக மாவட்டத்தின் வடமராட்சி கிழக்குப் பிரிவாக நிர்வகிக்கப்பட்டதுடன் இப்பிரிவினுள்ளேயே கரைச்சி, கண்டாவளை பிரிவுகளும் இருந்துள்ளது. அக்காலத்தில் தென்மராட்சியிலிருந்து கண்டாவளைப் பிரதேசம் நோக்கி

பருவகால பயிர் செய்துவந்தவர்களின் பயணப் பாதையாக பச்சிலைப்பள்ளி இருந்ததுடன் இப் பிரதேசத்திலிருந்தும் பலர் வன்னி சென்று வந்தமையை அறியமுடிகிறது.

பழைய கண்டி வீதியினூடான பிரயாண பாதையின் போது இயக்கச்சி நகரமே பெரிதும் புகழடைந்திருந்தபோதும் பிரதான கண்டிவீதி தற்போது இருப்பது போல ஆனையிறவுக் கூடாக அமைக்கப்பட்டபோது பளை நகரப் பிரதேசம் மிக பிரபலமடையத் தொடங்கியது. யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளியிடங்களுக்குச் செல்லும் வாகனங்கள் அனைத்துமே தமது உணவுக்காகத் தரித்துச் செல்லும் நகரமாக பளை நகரம் செயற்பட்டது. இதனால் இப்பிரதேசத்தில் வரும் அனைவருமே சுடச்சுட பனங்கிழங்கும், பனாட்டும் பெற்றுக் கொள்ள முடிந்தது. அது கொழும்புக்கும் ஏனைய நகருக்கும் சென்று சேர்ந்த போது பளை கிழங்கு எனவும் பளை பனாட்டு எனவும் புகழ் பெற்றிருந்ததனைக் காணமுடிகிறது. பளையில் சாப்பாட்டுக்கெனத் தங்கும் அனைவருக்குமே உணவளித்த பிரபலங்களில் இன்றும் மறக்காத பலர் பற்றியும் பேசப்படுவது மறக்க முடியாது. முருகா என்ற நாகலிங்கம், மோகன் கூல்பார் செல்லையா, மணியம் கூல்பார், முருகேசு அண்ணா, துரைஅண்ணா, கச்சார்வெளி பூபாலண்ணா ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவ்வகையில் 1950 கள் முதல் 1990 கள் வரையான காலப்பகுதியில் இந்த இடைத்தங்கல் சேவை காரணமாக இந்நகரம் எல்லோர் வாயிலும் உச்சரிக்கப்பட்டது. அப்போது இந் நகரைத் தாண்டினால் வவுனியாவரை வசதியான ஒரு அமைவிடம் அமையாமை காரணமாக குடாநாட்டின் இறுதி நகரம் பிரபலமடைந்திருந்தது.

1990களின் பின் நேரடி போக்குவரத்து சேவை தடுக்கப்பட்ட போது இந்தத் தொடர்பு அறுந்து போனதாயினும் போர்க்கால பயன்பாட்டுக்கான போர் முனையும் தாக்குதல் அரண்களும் குடிகொண்டது காரணமாக போரில் பண்பாட்டுக் கூடாகவும் இந் நகரை பிரபலப்படுத்தியது. முகமாலை, தாண்டிக்குளம் ஆகியன கடந்த மூன்று தசாப்தகாலப் பகுதியில் மிகவும் பிரபலமடைந்த கிராமங்களாயின. பளையின் பின்தளப் பணியும் வன்னியிலிருந்த அனைவருக்கும் இந்நகரை பிரபலப்படுத்தியது. குடாநாட்டிலிருந்து உயர் போரிடும் வலுக்கொண்ட பல படையணிகளின் வீரர்களுக்கும் இப்பிரதேசம் அத்துப்

படியாகிப் போனது. சர்வதேச சமாதான தூதுவர்கள் முதல் பலரும் வந்து சந்தித்துக் கொண்ட இப்பிரதேசம் போரின் முழுமையான முடிவுக்குப் பின்னர் இப்போதும் பிரபலமாகவே உள்ளது. ஆனால் அது சற்று நெருடலானதாகவே உள்ளது.

2009ஆம் ஆண்டு யூன் மாதம் பூநகரி, முழங்காவில் பகுதியில் ஆரம்பித்த மீள்குடியேற்றம் படிப்படியாக அனைத்துப் பிரிவுகளுக்கும் நிகழ்த்தப்பட்டு இன்று நாடு முழுவதிலுமே மீள்குடியேற்றம் நிறைவடைந்துள்ள போதும் பனை நகரின் பெரும் பகுதிகளில் ஒன்றான முகமாலை, வேம்பொடுகேணி, கிளாலி, இத்தாவில் ஆகிய கிராமங்களில் இன்னமும் குடியேறக் காத்திருக்கும் 500வரையான குடும்பங்கள் காரணமாக இதுரை மீள்குடியேற்றம் நிகழாத ஒரு பிரிவாக இன்று பிரபலப்பட்டிருக்கிறது. அதிதீவிர யுத்தமுனை காரணமாக அங்குலம் அங்குலமாக மிதி வெடிகள் புதைக்கப்பட்ட ஓரே பகுதி இதுவென கண்ணி வெடியகற்றும் காலோறஸ்ட் (Hello Truest) நிறுவனம் தெரிவிக்கிறது. இதுவும் கூட ஒரு பிரபலம்தான். யுத்தம் சப்பித்துப்பிய ஒரு பிரதேசம் என்பதை இன்னமும் பார்க்க இங்கு மட்டுமே முடியும். என்பதால் இதன் பிரபலத்தன்மை குறைந்த பாடலில்லை எனினும் தொடரும் ஆண்டுகளின் காற்று வலுமூலம் மின்சாரம் பெறும் முறை காரணமாகவும் துரிதமான தென்னைமீள் நடுகை காரணமாகவும் இப்பிரதேசம் தொடர்ந்தும் தனது அழகை பதிவு செய்யும் என நிச்சயமாக நம்பலாம்.

தமிழ் இலக்கிய சமுத்திரத்தினுள்

நல்லற முத்துக்கள்

திரு. வி. விஜயரூபன்

பொருளாதார அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்
பிரதேச செயலகம்,
பச்சிலைப்பள்ளி.

உலகின் மூத்த மொழிகள் பலவற்றோடு ஒப்பவைத்து எண்ணப்படும் முதன்மை மிக்கது நம் தமிழ்மொழி. அத்தகைய அழியா அமரநிலையை இம்மொழி எய்துவதற்கு - இதன்பாற் குவிந்துள்ள பல்லாயிரக்கணக்கான இலக்கிய பொக்கிசங்களே காரணம் என்றால் - அது மிகையன்று சங்ககாலம் முதல் இவ் இருபத்தோராம் நூற்றாண்டு வரை நம் அருந்தமிழ்ப் பாவாணர்கள் படைத்தளித்த இலக்கியச் செல்வங்கள் எண்ணற்றவை அவற்றுள் காலவெள்ளத்துள் அமிழ்ந்து அழிந்து போனவையும் ஏராளம்.

காதல், வீரம், அறம், பக்தி, ஒழுக்கம் என வாழ்வை வளப்படுத்தும் பல்வேறுபட்டபொருட்களையும் எம்மிலக்கியங்கள் கொண்டி ருக்கின்றன. எப்படியும் வாழலாம் என்றில்லாமல் இப்படித்தான் வாழ வேண்டும் என்ற நல்லறச் செய்திகளை - தமிழ் இலக்கியங்கள் சொல்லும் அளவிற்கு வேறெந்த மொழி இலக்கியங்களும் சொல்லவில்லை என்று துணிந்து சொல்லலாம்.

தமிழ் இலக்கிய ஆய்வின் மூத்த காலமாகிய சங்ககாலத்திலேயே - காதல், வீரம் எனும் அகப்புற ஒழுக்கங்களை பாடவந்த சங்கச்சான்றோர்கள் அவற்றினூடே அறக்கருத்துக்களை விதைத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். “முறை வேண்டு பொழுதிற்பதனெளியோர் ஈண்டு உறை வேண்டு பொழுதிற் பெயல் பெற்றோரே” என்றும் - “நீரின்றமையா யாக்கைக்கெல்லாம் உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே” என்றும் சங்ககால புறநானூற்றில் மன்னர்களுக்கு அறத்தை ஊட்ட முனைந்திருக்கிறார்கள் அக்காலப் புலவர்கள். அதைத் தொடர்ந்துவரும் பிற்காலங்களில் இளமை, யாக்கை, செல்வம் என்பன நிலையற்றவை

என்பதை எடுத்துக் காட்டி “அறம் ஒன்றேதரும் மெய்யின்பம்” என்பதை எமது இலக்கியங்கள் அழுத்திக் கூறுகின்றன.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் அறநூல்கள் பெரிதும் தோன்றிய காலம் சங்கமருவிய காலம். அதனால் அது அறநெறிக்காலம் எனச் சிறப்பிக்கப்படுகின்றது. இக்காலத்தில் தோற்றம் பெற்ற பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் திருக்குறள், நாலடியார், நான்கணிக் கடிமை, ஏலாதி, சிறு பஞ்ச மூலம், திரிகடுகம், ஆசாரக்கோவை, இன்னா நாற்பது, இனியவை நாற்பது போன்ற பதினொரு நூல்கள் அறத்தை வலியுறுத்தும் நூல்களாக அமைகின்றன.

சங்கமருவிய காலத்திற் தோற்றம் பெற்ற சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை என்னும் இரட்டைக் காப்பியங்களும் அறங்கூறும் நூல்களாகவே அமைகின்றன. “அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறங் கூற்றாகும், உரைசால் பத்தினியை உலகம் ஏத்தும், ஊழ்வினை உகுத்து வந்து ஊட்டும்” என்னும் முப்பெரும் அறவுண்மைகளை சிலப்பதிகாரம் எடுத்துரைக்கின்றது. “மண்டிணி ஞாலத்து வாழ்வோர்க்கெல்லாம் உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே” என பசித்தோருக்கு உணவளித்தலே மேலான அறம் என மணிமேகலை எடுத்துக் கூறுகிறது.

இனி, தமிழில் தோன்றிய அறநூல்களுக்கெல்லாம் சிகரமாக அமைவது தெய்வப்புவர் திருவள்ளுவர் ஈந்த திருக்குறளாகும். அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என மூன்று பிரிவாக வகுத்து வள்ளுவர் அறமுரைக்கிறார். நாடு, இனம், மதம், மொழி, நிறம், சாதி என்னும் வரையறைகள் கடந்து - மனித இனம் முழுமையாக பின்பற்றக் கூடிய அறங்கள் திருக்குறளில் கூறப்படுகின்றன. எண்பதுக்கும் மேற்பட்ட பிறமொழிகளில் திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளமை அதன் அறச் சிந்தனைக்குப் பெருமை சேர்ப்பதாகும். அதனால்தான் மகாகவி பாரதியார் - “வள்ளுவர் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான்புகழ் கொண்ட தமிழ் நாடு” என புகழ்ந்துரைக்கின்றார்.

தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் காவியங்கள் பலவும் தோன்றிய காலம் சோழர்காலம். சீவகசிந்தாமணி, வளையாபதி, குண்டலகேசி போன்றன

பெருங்காப்பியங்களும் உதயகுமார காவியம், நாககுமார காவியம், யசோதரகுமார காவியம் போன்ற சிறுகாப்பியங்களும் - கம்பராமாயணம், கந்தபுராணம், பெரியபுராணம் போன்ற பேரிலக்கியங்களும் இக்காவியக் கதைகளின் ஊடுபொருளாக அறமே விளங்குகின்றது. “அறம் வெல்லும் பாவம் தோற்கும்” என்னும் தர்மசிந்தனையை இவை தூண்டுகின்றன.

கவிச்சக்கரவர்த்தி எனப் பெருமை பெறும் கம்பன் - தனது இராம காதையின் வாயிலாக வாழ்வியல் அறங்கள் அத்தனையையும் எடுத்துரைக்கின்றான். சொன்ன சொல் தவறாமையே, தந்தை தாயாருக்கு மதிப்பளித்தல், கற்புநெறி, பிறன்மனை நயத்தலால் வரும் பெருங்கேடு, அகங்காரத்தின் அழிவு, ஆட்சிக்குரிய தர்மங்கள், குருபக்தி, தீமைகளின் அழிவு என கம்பராமாயணக் கதையினூடாக நிலை நாட்டும் அறக்கருத்துக்கள் எண்ணற்றவை.

“ நன்றி மறப்பது கழுவாய் இல்லாத குற்றமாகும். நன்றி மறந்தவர்கள் அழிந்து போவார்கள்” என்ற அறிவைக் கந்தபுராணம் புகட்டுகின்றது. தேவர்கள் நன்றி மறந்தமையால் அசுரரிடம் துன்பமடைதல், சூரன் உள்ளிட்ட அசுரர்கள் நன்றி மறந்தமையால் முருகனால் அடக்கப்படுதல், தக்கன் நன்றி மறந்தமையால் வீரபத்திரரால் அடக்கப்படுதல், பிரமன் நன்றி மறந்தமையால் முருகனால் தண்டிக்கப்படுதல் என நன்றி மறந்தலால் வரும் கேடு கந்தபுராணத்தில் எடுத்துக் கூறப்படுகின்றது.

முற்கால ஏட்டிலக்கியங்களைப்போல தற்கால நவீன தமிழ் இலக்கிய வரவுகளும் கூட அறம், தர்மம், நீதி, நியாயம் என்பவற்றையே பேசு பொருளாகக் கொள்கின்றன. சினிமா இலக்கியங்கள், தொலைக்காட்சி நாடகத் தொடர்கள் போன்றவை கூட சுற்றிச் சுழன்று வந்து இறுதியில் நியாயம் வெல்லும் என்பதைத் தான் நிறுவி நிற்கின்றன.

எனவே எமது முன்னோர்கள் எமக்களித்த இலக்கியச் செல்வங்களைப் படித்து அவைகாட்டும் நன்னெறிகளை பின்பற்றி “வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ நாங்கள் முயல்வதே” - எமது வாழ்வு உயர்ந்தோங்க வழியாகும்.

இயற்கை நான் முடிவெடுப்பேன்

திரு. சி. நிமலகாந்தன்

கிராம உத்தியோகத்தர்

பிரதேச செயலகம்,

பச்சிலைப்பள்ளி.

மழை தரும் மரங்களின் அழிவு
இன்று மனித இனத்தின் அழிவு
மரங்களை மலை போல் அழித்தாய்
நீருக்காய் பலமைல் தூரம் நடந்தாய்
நடந்தும் நீ என்ன கண்டாய்
நல்ல நீராகவா உண்டாய்
நாற்பது அடிவரையும் வெட்டினாய்
நல்ல சீமெந்தாலும் கட்டினாய்
இயற்கை என்னவென்று
ஏளனம் செய்தாய்
உன் முன்னோர் வைத்த
பாசத்தை நீ மறந்தாய்
ஆடையை நீ காணும் முன்
உனக்கு ஆடையானதை மறந்தாய்

இன்று இயற்கையின் பலத்தை நீ கண்ணால் கண்டாய்
கதிர்வனின் கதிர்களால் எரியுண்டாய்
மழை பெய்யாப் பூமியென்று முணுமுணுத்தாய்
இதற்கு மரம்தான் காரணம் என்று நினைத்தாய்
நீ நினைத்ததற்காய் ஒரு மழை நான் தந்தேன்
நினைத்து விடாதே உனக்காக என்று...
நீ செய்த பிழைக்காக பிற உயிர்களை நான் தண்டியேன்
அதனால்தான் சிறு மழைநான் உவந்தளித்தேன்...

உற்றுப்பார் உன் கிணற்றில் அம்மழைநீர் இல்லை....
இனி இதுதான் நடக்கும் இவ்வுலகில்.....
வேற்றுயிருக்கு நீர் கொடுத்து
உன் உயிருக்கு விடை கொடுப்பேன்
அப்போது புரிந்து கொள்வாய்
இயற்கை நான் யாரென்று....
குடிக்கும் நீரின்றி துடிக்கும் உன் - உடல் காண
இயற்கை நான் முடிவெடுப்பேன்....
இதுதான் இறுதியான எச்சரிக்கை உனக்கு....
இத்துடன் நிறுத்திவிடு மரந்தறிப்பை
இல்லையேல் நான் செய்வேன் உயிர்ப்பறிப்பை
இப்படிக்கு இயற்கை.....

சமூகப் பார்வையில் ஆசிரியர்

திரு. ப. அரியரத்தினம்

ஓய்வு நிலை மேலதிக மாநாட்டின்
கல்விப் பணிப்பாளர், வடமாநாட்டின்.

சமூகத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்களுக்கு ஆசிரியனே உந்துசக்தியாக விளங்குகிறான். ஒரு சமூகத்தை படைப்பவர் எனும் வகையில் அவன் இரண்டாவது படைப்பாளியாக வர்ணிக்கப் படுகின்றான். நாடுகளினதும் இனங்களினதும் எழுச்சிக்கு வித்திட்டவர்கள் இவ்வாசிரியர்களே. ஒருநாட்டில் அழிவுகள் ஏற்பட்டபோது முரண்பாடுகள் ஏற்பட்டபோது, நெருக்கடி ஏற்பட்ட போதெல்லாம் சமூகம் பற்றிச் சிந்தித்து மக்களுக்கு வழிகாட்டியவர்கள் எல்லாம் ஆசிரியர்கள். அரசியல் ரீதியாகவும், தொழில் ரீதியாகவும், பண்பாட்டு ரீதியாகவும், சமூகவிழிப்புணர்வு ஏற்படுத்திய, ஏற்படுத்தக்கூடிய பலமுடையவர்கள் ஆசிரியர்கள். அறிவியல் ரீதியாக மக்களைக் கரைசேர்க்கின்ற மேன்மையான சமூகப் பொறுப்பு சமக்கும் ஒருவனாக ஆசிரியன் விளங்குகின்றான்.

மேற்குறித்த ஆற்றலுள்ள ஒரு ஆசிரியன் பற்றி இன்றைய சமூகத்தின் பார்வை எவ்வாறு உள்ளது என சிந்திக்கவேண்டிய காலகட்டத்தில் நாம் வாழ்கின்றோம். ஆசிரியர்கள் இன்றைய சமூகத்தில் அனைவராலும் கௌரவமானவர்களாக நோக்கப்படுகிறார்களா? அல்லது மதிக்கப்படுகிறார்களா? ஆசிரியர்களின் சமூக அந்தஸ்து உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளதா? சமூகமதிப்பை அளிக்க வேண்டிய சமூகம் நடுநிலை நின்று அப்பொறுப்பை ஆற்றுகிறதா? இத்தகைய வினாக்கள் ஆசிரியர்களிடம் அடிக்கடி எழுகின்றது. உலக ஆசிரியர் தினத்தை சமூகம் உரிய முறையில் கொண்டாடுகிறதா? தாமதமே சிந்தித்து ஆசிரியனுக்கு வழங்க வேண்டிய மதிப்பை ஒரு சிலரின் தூண்டுதலுக்காக வழங்குவது ஆசிரியர்களை கௌரவிப்பதாக அமைந்துவிடுமா?

மேற்குறித்த வினாக்களுக்கு விடை காண்பது பொருத்தமானதாக இருக்கும் என எண்ணுகின்றேன். ஆசிரியர்களின் சமூக அந்தஸ்து பற்றி சர்வதேச தொழிலாளர் ஸ்தாபனமும் ஐக்கியநாடுகள் ஸ்தாபனமும்

1950ஆம் ஆண்டிலிருந்து தொடர்ச்சியாக பல முயற்சிகளை எடுத்து வந்தன. 1934இல் “ஆசிரியர்களின் அந்தஸ்து” தொடர்பாக உலகக் கல்விக்கழகத்தினால் கூட்டப்பட்ட மகாநாட்டில் விவாதிக்கப்பட்டது. இரண்டாம் உலக மகாயுத்தத்தின் பின் பல மகா நாடுகளில் இவ்விடயம் ஆராயப்பட்டது.

1953இல் இவ்வாறான மகாநாட்டில் இரு விடயங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

1. ஆசிரியரை உருவாக்குதல்
2. ஆரம்பப் பாடசாலைகளின் அந்தஸ்து என்பனவே இவ் விடயங்களாகும்.

1954இல் நடைபெற்ற உலகக் கல்வி மகாநாட்டில் இடைநிலைப் பாடசாலை ஆசிரியர்களின் சமூகஅந்தஸ்து தொடர்பான முன் மொழிவு களும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. 1961 - 1964 வரை யுனெஸ்கோ நிறுவனம் ஆசிரியர்களின் கல்வி தொழில் விருத்தி, பொருளாதார விருத்தி முதலான விடயங்கள் தொடர்பாக சர்வதேச ஆய்வை நடாத்தி பல முடிவுகளை ஏற்றுக்கொண்டது.

சர்வதேச ஸ்தாபனம் உருவாக்கப்பட்டதன் பின் அத்தாபனம் ஆசிரியர்கள் உள்ளடங்கிய எல்லா ஊழியர்களினதும் நலன்கள் அடங்கிய விடயங்களை கவனித்து வருகிறது. ஆனால் எல்லா பரிந்துரை களும் ஒப்பந்தங்களும் எல்லா ஊழியர்களுக்கும் பொருத்த உடையதா னாலும் ஆசிரியர்களது சமூகப்பொருளாதார அந்தஸ்து ஏனைய தொழில்புரிபவர்களோடு ஒப்பிடமுடியாதளவிற்கு உள்ளது. ஏனைய ஊழியர்களை நோக்குவது போல சமூகம் ஆசிரியர்களை நோக்கவில்லை என்பது உண்மையே. சர்வதேச தொழிலாளர் ஸ்தாபனத்தின் ஆலோசனைக்குழு 1953இல் இதைச் சுட்டிக்காட்டியது. ஆசிரியர் நியமனத்தின் நிபந்தனைகள் தொடர்பாக 1954இல் ஒரு தீர்மானத்தையும் வெளியிட்டது.

சர்வதேச தொழிலாளர் ஸ்தாபனம் ஆரம்ப இடைநிலை ஆசிரியர்களது சமூக பொருளாதார நிலைமைகளை ஆராய ஒரு நிபுணர் குழுவை நியமித்தது. இக்குழு 1958இல் ஒன்றுசூடி ஆசிரியர்களின் தொழில்சார் பயிற்சி, பதவி உயர்வு, வேலை நேரம், சம்பளத்துடனான வேலை நாள், வேலை நிபந்தனை, சம்பளத் திட்டம், குடியியல் உரிமை,

ஒன்றுசூடும் உரிமை முதலான பல விடயங்களை உருவாக்கியது. இக்குழு 1958இல் கூடி “ஆசிரியர்களின் அந்தஸ்து” தொடர்பாக 129 அம்சங்களை உருவாக்கியது. இவ்வம்சங்களை யுனெஸ்கோவின் ஆதரவுடன் நடைமுறைப்படுத்த தீர்மானித்தது. இவ்வாறு காலத்துக்குக் காலம் கிடைத்த ஆலோசனைகளை ஆராய்ந்த யுனெஸ்கோவும் சர்வதேச தொழிலாளர் ஸ்தாபனமும் 1966இல் ஆசிரியர்களின் அந்தஸ்து தொடர்பாக இறுதி நகலைத் தயாரித்தனர்.

21.09.1966 தொடக்கம் 05.10.1966 வரை 15 நாட்கள் பரிஸ் நகரத்தில் நடைபெற்ற சர்வதேச அரசாங்கங்களுக்கிடையிலான மகாநாட்டில் “ஆசிரியர்களின் அந்தஸ்து” தொடர்பான ஆவணம் விவாதிக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இந்த ஆவணமே சர்வதேச தொழிலாளர் ஸ்தாபனம் யுனெஸ்கோ பரிந்துரைகளை பிரபல்யமாக இன்று அழைக்கப்படுகின்றது. ஆசிரியர்களது அந்தஸ்து தொடர்பாக நியாய பூர்வமான ஒரு வலுவை இப்பரிந்துரைகளே ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கின என்றால் மிகையாகாது.

75 உறுப்பு நாடுகளும் பல சர்வதேச நிறுவனங்களும் சர்வதேச ஆசிரிய சங்கங்களும் கலந்து கொண்ட சர்வதேச மாகாநாட்டில் இப்பரிந்துரைகள் அங்கீகரிக்கப்பட்ட நாளான ஒக்டோபர் 5ம் திகதி உலக ஆசிரியர் தினமாக யுனெஸ்கோவால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு இத்தினம் உலக ஆசிரியர் தினமாக இன்றும் பிரகடனப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. இப்பரிந்துரைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதில் நாடுகளுக்கிடையே பிரச்சினைகள் காணப்படுகின்றன. இவை பரிந்துரைகளாக இல்லாமல் ஒப்பந்தங்களாக அமைய வேண்டுமென சர்வதேச ஆசிரிய சங்கங்கள் வலியுறுத்துகின்றன.

ஒரு சமூகத்தின் முன்னேற்றத்திலே கல்வி சார் நடவடிக்கையிலே ஆசிரியர்களுக்கு இருக்கும் முக்கியத்துவத்தையும் நவீன ஒரு சமுதாய வளர்ச்சிக்கு ஆசிரியர்களின் பங்கு எவ்வளவு மகத்தானது என்பதை இன்றைய சமூகம் நன்குணர்ந்துள்ளது. சமூக அக்கறை இன்று ஆசிரியர்கள் பால் வியாபித்துள்ளது.

ஆசிரியர்களது கௌரவம் மீதான சமூகத்தின் அக்கறை பற்றி எதிர்மறையான கருத்துக்கள் சிலர்பால் உண்டெனினும் அதுபற்றி நாம் அக்கறை கொள்ளத்தேவையில்லை கல்வியை நேசிக்கின்ற, மதிக்கின்ற,

வளர்க்கின்ற ஒரு சமூகம் கட்டாயமாக ஆசிரியர்களை மேன்மைப் படுத்தவே செய்யும். எமது பாரம்பரியக் கல்வி மரபுகளும் இதையே கூறுகின்றன. சமூகக் கட்டுமானத்திலே ஆசிரியன் ஒரு சிற்பியாவான். இதனால் ஆசிரியர்களது கடமைகளும், உரிமைகளும் சமூகத்தால் மதிக்கப்படல் வேண்டும். கடமையும், உரிமையும் ஒரே பண்பின் இரு திசைகளாகும். கடமை இல்லாத உரிமையின் வடிவம்தான் ஆதிக்கமும், அதிகாரமுமாகும். உரிமை இல்லாத கடமையின் வடிவம் தான் அடிமை என்பது ஆகவே ஆசிரியர் அதிகார வர்க்கத்தினால் ஆட்டிப்படைக்கும் அடிமைகளும் அல்லர். கடமைகளையும் உரிமைகளையும் பேணி, சமுதாயத்தை கட்டி வளர்க்கும் சிந்தனைச் சிற்பிகளை உருவாக்கும் ஆசிரியர்கள் என்றென்றும் அர்ப்பணிப்புடன் பணியாற்ற வேண்டும், என்பதே சமுதாயத்தின் எதிர்பார்ப்பாகும். ஆசிரியன் என்பவன் தன்னிலை நின்று வளர்வது சமுதாயத்தின் சிற்பியாக என்றும் பணியாற்ற திடசிந்தனை கொண்டு செயற்படுமிடத்து சமூகம் அவனது சேவைகளை என்றும் மதிக்கும்.

ஆசிரியன் ஒருவனது கடமைக்கூறுகளை நாம் வகைப்படுத்து மிடத்து தான் சார்ந்த சமூகத்தின் பண்பாட்டு விழுமியங்களை உயர் நிலைக்கு கொண்டு வர வேண்டிய சமுதாயப் பொறுப்பு அவன் தலைமையில் உள்ளதை அவன் தட்டிக்கழித்துவிட முடியாது. தன்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள மாணவர்களது அறிவை வளர்ப்பது அவனது தலையாய கடமை என்பது போல அவன் சார்ந்த பணிபுரிகின்ற, அவன் வாழ்கின்ற சமுதாயத்தின் கலாசார விழுமியங்களை வளர்ப்பதும் அவனது தார்மீக கடமையாகும் இதற்காகப் பாடசாலைகளில் பல்வேறு இணைப்பாட விதானங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ் மொழிதினம், நாடக விழாக்கள், பட்டிமன்றங்கள், விவாத அரங்குகள், நாட்டார் பாடல்கள், சிறுவர் நாடகங்கள், சமூக நாடகங்கள், வரலாற்று நாடகங்கள், சமய விழாக்கள் என கலாசார விழுமியங்களை வளர்க்கும் பல அம்சங்கள் இணைப்பாட விதானத்தில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. இவையாவற்றின் ஊடாகவும் தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சியும் கலை இலக்கிய வளர்ச்சியும் மேலோங்க ஆசிரியனது பங்களிப்பு மிக முக்கியமாகும்.

சேர சோழ பாண்டியர்களால் வளர்க்கப்பட்ட எமது தமிழ்மொழி, முச்சங்கங்களால் ஆய்வு மேடைகள் அமைத்து ஆராயப்பட்ட நம் தமிழ்மொழி இன்று வளர்ச்சிப்பாதையில் பல சவால்களைச் சந்திக்கின்றது. அச்சாவால்களுக்கு முகம் கொடுத்து தமிழ் மொழியை வளர்க்க வேண்டிய பாரிய பொறுப்பு ஆசிரியனுக்கு உள்ளது. பாடசாலையின் பல்வேறு நிகழ்வுகளுக்கு ஊடாக மாணவர்களை இனங்கண்டு அவர்களை நிகழ்ச்சிக்கு தயார்படுத்தி அந்நிகழ்ச்சிகளை பார்வையிடும் சமூகத்தினருக்கு ஆக்க பூர்வமான கருத்துக்கள் சென்றடைய வழிகாட்டும் பொறுப்பு ஏனையவர்களைவிட ஆசிரியனுக்கே அதிக வாய்ப்பாக அமைந்துள்ளது. சமூகத்தின் பார்வையில் ஆசிரியன் கூறும் கருத்துக்கள், செயற்பாடுகள் சமூகத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. இத்தகைய வாய்ப்பும், சமுதாயத்தை தன்பக்கத்திற்கு இழுக்கும் சக்தியும் ஆசிரியனுக்கு மிகவும் சாதகமாக உள்ளது.

ஆசிரியனொருவன் சமுதாயத்தின் முக்கிய பாத்திரமாக விளங்குவதால் தனது பாடசாலைக்கு அப்பாலும் அவனால் கலைகளை வளர்க்க அதிக வாய்ப்புக்கள் உள்ளன. அவ்வாறே அக்கலைகள் ஊடாக பண்பாட்டு விழுமியங்களையும் வளர்க்க முடியும் எமது வரலாற்று உண்மைகளை எடுத்துக்கூறவும் அழிந்து கொண்டிருக்கும் மாற்றமடைந்து செல்லும் கலைகளை மெருகூட்டவும், ஆசிரியனால் முடியும். இதற்காக பல்வேறு வரலாற்று நாடகங்களை தயாரிக்கவும், மேடையேற்றவும் முடியும். சமுதாயத்தின் பழக்கவழக்கங்கள் குறைபாடுகள், தற்போதைய நிலைமைகள் பற்றி அறிவுசார் உண்மைகளை உள்ளடக்கி சமூக நாடகங்களை தயாரிக்கவும் மேடையேற்றவும் முடியும். தமிழர் வாழ்வில் என்றும் நிலைத்து நிற்கும் இசைநாடகங்கள், வடமோடி தென்மோடி கூத்துக்கள், நாட்டுக் கூத்துக்கள் ஊடாக சமுதாயத்திற்கு குறுகிய நேரத்தில் பலவிடயங்களை தெளிவுபடுத்த முடியும்.

இன்று பிரதேச மட்டத்திலே பிரதேச செயலர் பிரிவுகளில் அப்பிரதேச கலை கலாசாரங்களை பிரதிபலிக்கும் வகையில் கலை கலாசார விழாக்கள் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. இதன் அம்சங்களாக நாட்டுக் கூத்துக்கள் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. அண்ணாவிமார்

கௌரவிக்கப்படுகின்றனர். பட்டிமன்றங்கள், விவாத அரங்குகள் நடைபெறுகின்றன. இசைக்கச்சேரிகள் நடாத்தப்படுகின்றன. பிரதேச வரலாறுகளை சித்தரிக்கும் பண்டைய கலைகள் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. இவ்விடங்களில் பிரதேசமட்ட நிகழ்ச்சிகளில் முக்கிய ஒரு பாத்திரமாக ஆசிரியன் பங்கு வகிக்க முடியும். தனது பங்களிப்பை பல்வேறு பாத்திரங்களாக செயற்படுத்த முடியும். நிகழ்வுகளின் முக்கிய பாத்திரமாக நடிக்க முடியும். நிகழ்ச்சிகளின் தயாரிப்பாளர்களாக விளக்க முடியும். பாடகனாக செயற்பட முடியும். இவ்வாறு ஒரு ஆசிரியன் செயற்படும்போது அவனது கருத்துக்களை சமுதாயம் ஏற்றுக்கொள்ளும். இதனால் ஆசிரியன் என்பவன் சமுதாயத்தின் முதுகெலும்பாகவும், சொல்ல வேண்டியதை உரக்கச் சொல்பவனாகவும் உள்ளதோடு, ஒரு பிரதேசத்தின் கலை கலாசார விழுமியங்களை வளர்த்ததெடுக்கும் முக்கிய பாத்திரமாகவும் விளங்குகின்றான், என்பது வெள்ளிடைமலை. வளர்ச்சியுறும் சமுதாயம் ஒன்றில் ஆசிரியன் அறிவை வளர்ப்பவனாக, பிரதேசத்தின் கலை இலக்கியங்களைப் படைப்பவனாக, பண்பாட்டு விழுமியங்களை மேன்மைப்படுத்துபவனாக சமுதாயக் கப்பலின் மாலுமியாக விளங்குகின்றான். இக்கட்டான சூழ்நிலைகள் திசைமாறிச் செல்லும் சந்தர்ப்பங்களில் சமுதாயத்தை சரியான திசையில் வழிநடத்துபவராகவும் சமுதாயப் பொறுப்பை தனது தார்மீக கடமையாக நெறிப்படுத்துபவனாகவும் ஆசிரியன் விளங்குகின்றான், என்பதே அறிவுசார் பெரியோர்களது கருத்தாகும்.

தமிழர் பண்பாட்டு சுப நிகழ்வுகளில் நிறைகுடம் வைத்தலும் ஆராத்தி எடுத்தலும்

திருமதி. அருந்தவராணி மாணிக்கராசா

பிரதம முகாமைத்துவ உதவியாளர்,

பிரதேச செயலகம்,

பச்சிலைப்பள்ளி.

ஒவ்வொரு மனிதனும் பிறப்பிலிருந்து இறக்கும் வரையில் எல்லாம் வல்ல இறைவனுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொள்ளும் எண்ணத்துடன் செயலாற்றல் ஆன்மீகத் தேடலாகும். மனிதனின் அன்றாட வாழ்க்கையில் விபரிக்க முடியாத மன அழுத்தமும் தீர்க்க முடியாத சிக்கல்களும் ஏற்படுகின்றன. நாம் எதிர்கொள்ளும் நல்லவை, கெட்டவை, இன்ப துன்பங்களை ஏற்றுக்கொள்ளும் மனநிலையை எமக்குத் தந்து எம்மை நல்வழிப்படுத்தி சீரிய வழியில் சிறப்பாக வாழ்வதற்காக அமைக்கப்பட்டவைதான் தமிழர் பண்பாட்டின் வழிபாட்டு முறைகளும் கலாசார சடங்கு முறைகளும் ஆகும். அனைத்து சடங்குகளும் கிரியைகளும் அர்த்தங்கள் பொதிந்து மனிதனை நிறைவான வாழ்க்கை வாழ்ந்து பக்குவ நிலைக்கு இட்டுச் செல்வதற்கு உறுதுணையாக அமைகின்றன. இந்து மதத்தவர்கள் கிரியை வழிபாடுகளிலும் சாஸ்த்திர சம்பிரதாயங்களிலும் மிகுந்த நம்பிக்கை கொண்டவர்கள். கிரியை வழிபாடுகளும் சடங்குகளும் எமது ஆன்மாவையும் உடலையும் புனிதப்படுத்தி இறைவனிடம் சேர்க்க மிக முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன.

சைவத் தமிழ் மக்கள் தம் கலை, கலாசார, சமூக நிகழ்வுகள், விஷேட பண்டிகைக் கொண்டாட்டங்கள், சுபமங்கல சடங்குகள் நடைபெறும்போது நிறைகுடம் வைத்து வரவேற்பதும் ஆராத்தி எடுப்பதுவும் ஆகம மரபு வழி வந்த வழக்கங்கள் ஆகும்.

சுபமங்கல நாட்களில் வாசலில் நிறைகுடம் வைப்பதன் மூலம் சகல செல்வங்களும் நிறையும் என்பதுடன் இலக்குமி வருகை தருவாள் என்பதும், தொடங்கவுள்ள சுப காரியங்கள் யாவும் எந்தத் தடையுமின்றி இனிதே நிறைவாய் நடைபெறும் என்பதும் இந்துக்களின் நம்பிக்கையாகும்.

நிறைகுடம் வைத்தல்

நிறைகுட ஒழுங்கமைப்பில் சாணம் அல்லது மஞ்சள் மாவில் அறுகம்புல் வைத்து முதற் கடவுள் விநாயகர் வீற்றிருப்பார். நீர் நிறைந்த குடம், நெல் அல்லது பச்சை அரிசி, தலை வாழையிலை, முடித்தேங்காய், மாவிலை, குத்துவிளக்கு, விபூதி, சந்தனம், குங்குமம், பன்னீர், வாழைப்பழம், பலநிறப்பூக்கள், திரி, எண்ணெய், உடைப்பதற்கு ஒரு தேங்காய், வெற்றிலை, பாக்கு, சாம்பிராணிக்குச்சி என்பன வைக்கப்பட்டிருக்கும். நிறைகுடம் வைப்பதற்கான மேசையினை சுத்தம் செய்து சுத்தமான விரிப்பொன்றை அதன்மீது விரித்து அதன்மீது ஒரு தலைவாழையிலை இலையினை நுனிப்பகுதி வடக்கு அல்லது கிழக்குப் பக்கமாக இருக்கும் வகையில் வைக்கவும். அதன் மேல் நெல் அல்லது அரிசி பரப்பி அதன்மேல் நீர் நிரம்பிய கும்பகுடத்தை வைத்து அதன் இரு பக்கமும் குத்து விளக்கு ஒவ்வொன்று வைக்கப்படும். ஐந்து அல்லது ஏழு மாவிலைகளைக் குடத்தின் வாயில் வைத்து முடித்தேங்காயை அதன் மேல் வைப்பர். அமங்கல கிரியைகளுக்கு கும்பம் வைக்கும் போது மூன்று மாவிலைகள் மாத்திரம் வைப்பர்.

இன்னுமொரு தட்டில் விபூதி, சந்தனம், குங்குமம், பன்னீர் செம்பு வலது பக்கத்தில் வைக்கப்படும். வாழைப்பழம் ஒரு சீப்பு, மூன்று வெற்றிலை, ஒரு பாக்கு, மஞ்சளினால் செய்த பிள்ளையார் என்பன கும்பத்தின் இடது பக்கத்தில் வைக்கப்படும். நிறைகுடத்திற்கு விரும்பினால் மாலை போடலாம் அல்லது பூக்களினால் அலங்கரிக்கலாம். நிகழ்வு ஆரம்பமாவதற்கு முன்னதாக குத்து விளக்கை ஏற்றியும், ஒரு தேங்காயை உடைத்து கும்பத்தின் இரு பக்கமும் வைப்பர். சாம்பிராணிக் குச்சைக் கொழுத்தி வாழைப்பழத்தில் குத்தி விடுவார்கள். அத்துடன் தூபம் ஏற்றுதலும் வேண்டும்.

ஆராத்தி எடுத்தல்

ஆராத்தி என்பது சமூகச் சடங்குகளுள் ஒன்றாகும். இதனை ஆலாத்தி, ஆராத்தி என்றும் குறிப்பிடுவர். இதனால் கண்ணூறு கழியும் என்று நம்புகிறார்கள். இதன் நோக்கம் தூய்மை ஏற்படுத்துவதே ஆகும். ஆராத்தி என்பதற்கு க்ரியா அகராதியில் மஞ்சளும் சுண்ணாம்பும் கலந்த சிவந்த நீரைக் கொண்ட தட்டில் விளக்கேற்றி மணமக்கள், பெரியவர்கள்,

விழாக்களுக்கு தலைமை தாங்கும் தலைவர்கள் ஆகியோரை வரவேற்க
எடுப்பது என்று பொருள் கூறுகின்றது.

ஒரு தட்டில் குங்குமம் தூவி மூன்று வாழைப்பழத்துண்டுகளில்
திரியிட்டு நெய்தீபம் ஏற்றி இரு சமங்கலிப் பெண்கள் வலது பக்கத்தில்
இருந்து இடது பக்கமாக மூன்று முறை சுற்றி தீபத்தை அணைத்த
திரிக்கரியுடன் சேர்ந்த மஞ்சள் குங்குமத்தை ஆரத்திற்குரியவரின்
நெற்றியில் திலகமாக இட்டு திருஷ்டி கழிக்க வேண்டும்.

இன்று, எவ்வளவுதான் உலகம் நவீன தொழில்நுட்ப
வளர்ச்சியினை நோக்கி விரைந்து கொண்டிருந்தாலும் எமது
அர்த்தமுள்ள இந்து சமயக் கிரியை முறைகளினைப் பின்பற்றி வாழ்வு
வளம் பெற வளர்ச்சி கண்டு அளவிலா யோகம் பெற்றுய்வோமாக.

மாதங்களில் சிறந்த மார்கழி

திருமதி. ச.யசிந்தா

அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்,
பிரதேச செயலகம்,
பச்சிலைப்பள்ளி

மானுட காரியங்களை நீக்கித் தனியாக இறைவழி பாட்டிற்குரிய மாதமாக மார்கழி மாதம் திகழ்கின்றது. மிருகசிரீட நட்சத்திரமும், பெளர்ணமித் திதியும் சேரும் விஷேடத்தால் “மார்க சீர்ஷம்” என்றாகிற்று மோட்ஷத்தைத் தரும் விரதங்களுக்கு உரியதாகியும் சிறப்புப் பெறுகின்றது. மார்கழி மாதம் சிவ வழிபாட்டிற்கும் விஷ்ணு வழிபாட்டிற்கும் மிகச் சிறந்த மாதமாகும். சிவபெருமானுக்கு திருவெம்பாவைத் திருவிழாவும், மகா விஷ்ணுவிற்கு வைகுண்ட ஏகாதசித் திருவிழாவும் நடைபெறுவது மார்கழியில் தான். பெண்களால் பாவை நோன்பு மார்கழியில் தான் அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றது. சூடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடி ஸ்ரீ ஆண்டாள் அருளிய திருப்பாவை, மார்கழிமாத அதிகாலையில் ஓதப்படுகின்றது. பிள்ளையார் சஷ்டி விரதமும் ஐயப்பன் விரதமும் மார்கழியிலேயே இடம் பெறுகின்றது.

மார்கழி மாதத்திற்கென பல சிறப்புக்கள் உண்டு. அவ்வகையில் அறிவியலோடு மார்கழி மாதத்தினை பார்ப்பது சாலச்சிறந்தது. பண்டைக்காலத்தில் சைவமக்கள் விடியற்காலை எழுந்து பெண்கள் வழிபடுவதனை அழகாகக் கூறுகின்றனர். கோலமிட்டு அதன் நடுவில் பூசணி பூ வைப்பதன் உண்மைக் காரணம் நம்மில் பலருக்கும் தெரியாது. ஆனால் என் பாட்டி வைத்தார், என் தாய் வைத்தார், என் தாய் சொன்னதால் நானும் வைத்து விடுகிறேன், என பெண்கள் கோலமிட்டு பூ வைத்து வருகின்றார்கள்.

ஆனால் உண்மை என்பது யாதெனில் “அன்றைய நாட்களில் ஓர் வீட்டில் பெண் பிள்ளை இருக்கிறாள் என்பது வெளியில் தெரியாது, பெண்கள் பெரும்பாலும் வீட்டினுள்ளே இருந்து பழகிய காலம். அன்றைய காலத்தில் வாசலில் பெண்கள் விடியற்காலையில் எழுந்து, சாணம் தெளித்து, கோலமிட்டு, அந்தக் கோலத்தின் மத்தியில் சாணம் பிடித்து

வைத்து அதில் பூசணி பூவை வைப்பார்கள். கன்னிப் பெண்கள் இல்லாத வீட்டில் கோலமிட்டு பூசணிப் பூவை வைக்கமாட்டார்கள். கோலத்தின் நடுவே சாணம் மட்டும் பிடித்து வைப்பார்கள்.

பெரியவர்கள், இளைஞர்கள், குழந்தைகள் அனைவரும் பஜனை பாடிக்கொண்டு ஒவ்வொரு வீதிவழியாக வருவார்கள். அப்பொழுது ஒவ்வொரு வீட்டுவாசலில் வைத்துள்ள கோலத்தையும் அதில் வைக்கப்பட்டுள்ள பூசணிப்பூவையும் பார்த்து இந்த வீட்டில் திருமணத்திற்குரிய பெண் இருக்கிறாள் என தெரிந்து கொண்டு இந்த வீட்டில் சென்று பெண் கேட்டு அடுத்த மாதமான தையில் திருமண ஏற்பாடுகள் செய்வார்கள். வீட்டில் திருமணத்திற்குரிய பெண் இருக்கிறாள் என்பதை சுட்டிக்காட்ட இந்த வழக்கத்தை பின்பற்றினர் நம்முடைய மக்கள்.

இந்தப் பூசணிப்பூக்களை ஒன்றாக சாணத்தோடு எடுத்து வைத்து இருபத்தொன்பதாவது நாளோடு நிறுத்தாமல் பொங்கல் அன்று வைத்து கன்னிப் பெண்கள் முப்பது நாட்களுக்கும் உரியவற்றை சேர்த்தெடுத்துச் சென்று ஆற்றில் பெண்கள் சேர்ந்து நடுவில் வைத்து கும்மிப்பாட்டுப் பாடி ஆற்றில் கரைத்துவிடுவது பண்டைய வழக்கமாகும்.

அறிவியலுடன் பார்க்கும் போது மார்கழி மாதத்தில் அதிகாலை நேரத்தில் காற்று மண்டலத்தில் ஓசோன் மிக அதிகமாய் கிடைக்கின்றது. இந்த ஓசோன் படலம்தான் சூரியனிடமிருந்து வருகின்ற அல்ட்ரா வயலட் கதிர்கள் என்று சொல்லப்படுகின்ற கேடு விளைவிக்கின்ற பிற ஊதாக் கதிர்களை உறிஞ்சி உயிரினங்கள் அழியாமல் பாதுகாக்கின்றது.

மார்கழி மாத அதிகாலைகளில் சூரியனின் உதயத்திற்கு முன்பாக அதிகமாகக் கிடைக்கும் இந்த ஓசோனுக்கு வீரியம் அதிகம். இதை சுவாசிப்பதால் நம்உடலில் உள்ள இரத்தம் விரைவாக சுத்தம் அடைகின்றது. நரம்பு மண்டலத்தை பிடிப்பாக வைத்துக் கொள்ள உதவுகின்றது. அதனால் நினைவாற்றல் பெருகுகின்றது.

ஓசோன் நிறைந்த மார்கழி மாதக் காற்று தோலுக்கும் வெள்ளை, சிவப்பு உயிரணுக்களுக்கும், புற்றுநோய் தீர்வுக்கும் கூட மிகவும் த அதிகாலை நேரத்தை வழிபாட்டு நேரமாக்கிவிட்டார்கள். உதவியாக இருப்பதாகக் கூறுகின்றார்கள். இவ்வாறு நன்மை பயக்கும் ஓசோனை

சுவாசிப்பதற்கு நாம் வெளியில் செல்ல வேண்டும். இவ்வளவு அதிகாலைக் குளிரில் வெறுமனே மக்களை வெளியே சென்று ஓசோன் நிறைந்த காற்றை சுவாசிக்கச் சொன்னால் பலர் கேட்கமாட்டார்கள் இதனால்தான் பக்தியைச் சேர்த்து நம் முன்னோர்கள் கட்டாயமாக்கி விட்டார்கள். ஓசோன் வாயு அதிகமாக கிடைக்கும் அந்த அதிகாலை நேரத்தில் வழிபாட்டு நேரமாக்கிவிட்டார்கள்.

மக்களிற்கு ஓர் ஆண்டு என்பது தேவர்களிற்கு ஒரு நாளாக அமைகிறது. ஒரு நாள் என்பது பாதி பகலும் பாதி இரவுமாகும் இது போலவே தேவர்களது நாளும் பாதி பகலும் பாதி இரவுமாய் உள்ளது. அந்த இரு கூறுகளே உத்தராயணம், தட்சிணாயணம் எனப்படும். தேவர்களுக்கு தைமாதம் தொடக்கம் ஆனிமாதம் வரையான காலம் உத்தராயணம். முதலாவது பகற்பொழுதாகவும் ஆடிமாதம் முதல் மார்கழி மாதம் வரையான (தட்சிணாயண) காலம் இராப்பொழுதாகவும் அமைகிறது. எனவே தைமாதத்திற்கு முந்திய மாதமாகிய மார்கழித் திங்கள் தேவர்களிற்கு வைகறைப்பொழுது என்பதால் இம்மாதம் சிறப்படைகிறது.

மார்கழி மாத்தில் தனுசு இராசியில் சூரியன் இருக்க நேர்கோட்டில் சந்திரன் திருவாதிரை நட்சத்திரத்தில் மீனராசியில் இருக்கும் காலத்தில் இறைவன் பஞ்சகிருத்தியங்களை இயற்றியருளினார். மலபந்தங்களில் இருந்து உயிர்க் கூட்டத்தை நீக்கி பேரின்பத்தைத் தரும் திருநடனத்தை புரிந்த திருநாளாகும். திருபாற்கடலைக் கடைந்து அமிர்தம் உண்டதும், நஞ்சிலிருந்து இறைவன் காத்தருளியதும், பாரதப்போர் நடைபெற்று தர்மம் காக்கப் பெற்றதும், கோவர்த்தன மலையை குடையாகப் பிடித்து அனைவரையும் காத்ததும், சூடிக்கொடுத்த நாச்சியாராகிய ஆண்டாள் திருமால் அருள்பெற்றதும், ஆகிய அருள்விழாக்கள் நடைபெற்றது இம்மாதத்தில் என்றால் மிகையல்ல.

“வைகறை துயில் எழு” என்பது ஓளவையார் வாக்கு. மக்களும் பிறவித்துயர்கெட நல்வழிபாட்டுக்காலம் என இம்மாதம் முழுவதும் வழிபடுவர். கண்ணனும் கீதையில் அர்ச்சனனை விழித்து “மாதங்களில் நான் மார்கழியாக இருக்கிறேன்” என்றான். மார்கழியில் வைகறையிலும் தெய்வ வழிபாட்டிற்கு என ஒதுக்கி உலகியல் நிகழ்ச்சிகளான திருமணம் முதலியவற்றை தவிர்த்து வைத்துள்ளனர் முன்னோர்கள்.

செய்கின்ற இறைவழிபாட்டிற்கு நிகராக வேறெதுவுமில்லை. மார்கழியில் விடியற்காலையில் உமையம்மையுடன் சேர்த்து சிவபெருமானை ஒருநாள் மெய்யன்போடு பூஜிப்பார்கள் ஆயின் அந்த ஒருநாள் பூசைக்கு மற்றைய நாட்களில் கோடிநாட்கள் நடத்தும் பூஜைகள் அனைத்துமே ஈடாகாது, என்று சிவாகமம் கூறுகின்றது. மார்கழியில் சிவதீட்சை பெறுவதும் உவப்பானது என்பர். இம்மாதத்தில் தெய்வ வழிபாட்டினை முறைப்படி செய்தால் ஆண்டு முழுவதும் அவ்வாறு செய்த பலன் உண்டாகும். இச்சிறப்பினை எண்ணியே இந்த மாதம் முழுவதினையும் தெய்வ வழிபாட்டிற்கு என ஒதுக்கி உலகியல் நிகழ்ச்சிகளான திருமணம் முதலியவற்றை தவிர்த்து வைத்துள்ளனர் முன்னோர்கள்.

எப்போதும் இடையறாது இறைவனை சிந்திக்க வேண்டியது அனைவருக்குமுரிய கடமையாகும். என்றாலும் உலகியலில் ஈடுபாடுள்ள பலருக்கு இஃது இயல்வது அன்று. ஆதலால் மார்கழி மாதத்தினை மட்டுமாவது வேறு உலகியல் நிகழ்ச்சிகளுக்கு ஒதுக்காது வழிபாட்டிற்கே ஒதுக்கினால் ஏனைய மாதங்களில் வழிபட இயலாது போயினும் உரிய பயனை எய்தலாம் என்பதே இம்மார்கழி வழிபாட்டின் சிறப்பாகும்.

மார்கழி என்றாலேயே காலைப்பணி - சூடான பொங்கல் நைவேத்தியம் என்று அடுத்து அடுத்து நினைவுக்கு வரும். மழை மறைந்து நீர்த்துளிகளும் குளிர் நிலையும் ஒன்றாக உறைந்து பனியாய்க் பொழியும் மார்கழியில் அதிகாலை விழித்தெழுந்து வாசலில் நீர் தெளித்து சாணம் இட்டு மெழுகி கோலமிட்டு ஆற்றங்கரைக்குச் சென்று நீராடுவது கோயிலுக்குச் சென்று பஜனை செய்வது போன்ற செயல்களின் உடல்ரீதியான நல்ல மாற்றங்களும் நிகழ்கின்றது. அத்தோடு ஆன்மீக வளர்ச்சியும் ஏற்படுகின்றது.

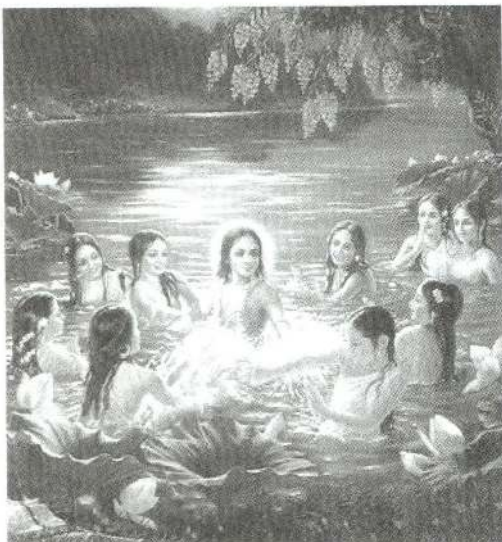
அதிகாலை 6.00 மணி தொடக்கம் 7.00 மணிவரை வீட்டில் தீபம் ஏற்றுவது சர்வமங்கள யோகம் தருகிறது. ஒவ்வொரு மாதத்திலும் வரும் பெளர்ணமி அன்று திருவிளக்கேற்றி வழிபட்டாலும், மார்கழி மாதபௌர்ணமி அன்று விளக்கேற்றினால் துன்பம் அகலும் இன்பம் வந்து சேரும் என்பார்கள்.

ஒருமுக விளக்கேற்றினால் - நினைத்த செயல்கள் நடக்கும்
 இருமுக விளக்கேற்றினால் - குடும்பம் சிறக்கும்

மூன்று முக விளக்கேற்றினால் - புத்திர தோஷம் நீங்கும்
நான்கு முக விளக்கேற்றினால் - செல்வம் பெருகும்
ஐந்து முக விளக்கேற்றினால் - நற்பலன்கள் உண்டாகும்

இன்றைய நாளிலே மார்கழி மாதத்தில் ஆண்களும் பெண்களும் பணியின் சுமையால் பொருளாதாரத்தின் காரணமாக நேரம் தவறாது உழைக்கின்றார்கள். இதில் கோவிலுக்குச் செல்லவோ, பெரிய பெரிய கோலம் போடவோ நேரம் செலவிடவிரும்புவதில்லை. இந்த ஒரு மாதத்திலாவது இவற்றைக் கடைப்பிடித்தால் உடல் நலத்திற்கு நல்லது. என்பதாலும் கோலம் என்ற கலாசாரம் மறைந்து போகாமல் பெண்கள் ஓரளவேனும் கோலம் தெரிந்து கொள்ளவும் மார்கழி அதிகாலையில் எழும்பாவிட்டாலும் சிறிது முன்னதாக எழுந்து கோலமிட்டு நீராடி தெய்வத்தை வணங்குவதை வழக்கத்தில் கொள்ள வேண்டும். சைவ மக்களாகிய நாம் சிறார்களை ஊக்கப்படுத்தி இனிவரும் காலத்தில் தெய்வவழிபாட்டினை செய்வித்து வீடுகளில் இன்பம் பொலிந்து விளங்க செய்வதால் நம் உலகமே மேலோங்கும் என்பது திண்ணம்.

“மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெலாம்”

நவீன உலகில் நாட்டார் கலை இலக்கியங்கள்

செல்வி. பா. லோஷினி

அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்

பிரதேச செயலகம்,

பச்சிலைப்பள்ளி.

ஒரு தேசிய இனம் தனது தனித்துவத்தையும் இன அடையாளத்தையும் பண்பாட்டு அடையாளங்கள் மூலமே நிறுவிக்கொள்கிறது. பண்பாடுகளைக் கண்டுபிடித்துக் கட்டமைப்பதனுடாகவே எந்தவொரு தேசமும் உருப்பெறும். அந்தவகையில் தேசிய பண்பாட்டுக் களஞ்சியமாகவும் வரலாற்று நிதர்சனமாகவும் நாட்டுப்புறவியல் (Folk love) விளங்குகின்றது. மேற்கு நாட்டவரால் தனித்துவமாக நோக்கப்பட்ட நாட்டுப்புறவியலை நம்மவர்களும் தேசிய உணர்ச்சி இலக்கியச் சுவை பருகுதல் முதலான காரணங்களுக்காக ஆராய்ந்தனர். இதனால் தாராளமான வழக்காறுகள் பதிவு செய்யப்பட்டன. ஆய்வுகள் பெருகத்தொடங்கின. ஆய்வுநிலைப்பட்ட வளர்ச்சியால் இத்துறை ஒரு சமூகவிஞ்ஞானத் துறையாகவும் 19ஆம் நூற்றாண்டின் புதிய கல்வித் துறையாகவும் பரிணாமித்துள்ளது. இத்தகைய நாட்டாரியலை நாட்டார் இலக்கியம் (Folk Literature), நாட்டார் கலை (Folk art) என இரண்டாக வகைப்படுத்தலாம்.

நாட்டார் இலக்கியமானது நாட்டுப்புறப்பாடல்கள், நாட்டுப்புறக் கதைகள், நாட்டுப்புற கதைப் பாடல்கள், பழமொழிகள், விடுகதைகள், புராணக்கதைகள் போன்றவற்றை உள்ளடக்கும் செய்வங்கள், நம்பிக்கைகள், பழக்கவழக்கங்கள், கைவினைகள், மருத்துவம் போன்றவற்றை உள்ளடக்கியதாகும்.

மனித இன வரலாற்றில் மொழியின் தோற்றம் பற்றி உறுதியான முடிவு கூறமுடியாதது போன்று மக்களின் இலக்கியமான நாட்டார் கால இலக்கியத்தின் தோற்றம் பற்றியும் உறுதியான முடிவு கூறமுடியாது. “எப்பொழுது மனிதன் சிந்திக்கத் தொடங்கினானோ அப்போதே நாட்டாரியல் சிந்தனைகளும் தோன்றியதாக மாக்கிச ஆய்வுத்துறையினர்

சுறுகின்றனர்”. அந்தவகையிலே ஒரு இனத்தின் வாழ்வையும், வரலாற்றையும், பண்பாட்டினையும் பிரதிபலிப்பவனாக நாட்டார்க் கலை இலக்கியங்கள் காணப்படுகின்றன.

இவ்விலக்கியமானது நாகரிகம் வாய்ந்த மரபுவழியினரின் படைப்புக்களையும், நாகரிகமற்ற பழங்குடியினரின் மரபு வழிவந்த படைப்புக்களையும் உள்ளடக்கியதாகும். தொல்குடியினரின் அறிவு, ஆற்றல், அனுபவம், நுட்பம், நாணம், திறமை, பழக்கவழக்கங்கள் அனைத்தும் அச்சியந்திரமும் ஆசிரியருமின்றி செயல்முறை வழியாகவும், வாய்மொழி வழியாகவும் பழைய தலைமுறையினரிடமிருந்து புதுத்தலைமுறையினருக்கு கடத்தப்பட்டவையாகும் கால முறைமைக்கேற்ப இவ்விலக்கியங்களின் திரிபுநிலையும் மாற்றத்திக்குள்ளாகியிருக்கின்றது. அந்தவகையில் ஒரு இனத்தினதோ அல்லது சமூகத்தினதோ தோற்றம், வளர்ச்சி, நிலைபேறு என்பவற்றை அறிய மிகவும் கிட்டிய உயிர்வாழும் எாத்தியக்கூறாக இவ்விலக்கியங்களைக் கொள்ளலாம்.

நாட்டார் கலை இலக்கியங்கள் செவ்விலக்கியங்களினதும் நவீன இலக்கியங்களினதும் தோற்றுவாய்க்கு அடிப்படையாகவுள்ளது. செவ்விலக்கியங்கள் தமிழர் பண்பாடு பற்றிக் கூறிடினும் வாழும் பண்பாட்டையும், இலக்கண வரலாறுகளையும் இலக்கியங்களில் சுட்டப்படும் பல்வேறு வாழ்க்கை வரலாறுகளையும் அறிந்து கொள்ள இவ்விலக்கியங்களே ஆதார சுருதியாகவுள்ளது. இதனாலேயே மானிடவியலாளர்கள் இவ்விலக்கியங்களை மனித சுயசரிதைகளாகவும், சமூகவியலாளர்கள் பண்பாட்டு வளர்ச்சி நெறியின் சின்னங்களாகவும், உளவியலாளர்கள் மனித மனத்தினது வெளிப்பாட்டுக் கருவிகளாகவும் கொண்டு ஆய்வு நடாத்தியுள்ளனர். அந்தவகையில் சமூகவியல், மானிடவியல், உளவியல் போன்ற நவீனகல்வித் துறைகளுக்கு நாட்டார் கலை இலக்கியங்கள் கருவூலங்களாய் உள்ளது.

நாட்டார் கலை இலக்கியங்களின் முக்கியத்துவமானது இன்றைய நவீன உலகிலே அருகிக் கொண்டு செல்கிறது. திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கைகளும் உலகமயமாதலும் சுதேச பண்பாடுகளைப் புறந்தள்ளிவிட்டு தாம் வீறுநடை போடுகின்றன. மேற்கத்தேய பண்பாட்டு

படையெடுப்பும், ஊடாட்டமும் எம்மிடத்தே பண்பாட்டுக் குழப்பத்தையும், பிறழ்வுகளையும் ஏற்படுத்திவிட்டது.

நாட்டார் கலை இலக்கியங்களில் இன்றும் உயிர் வாழும் துறையாகவிருப்பது விவசாயத்துறையாகும். ஆனால் இன்று விவசாயநிலங்களின் உடைப்பும் விவசாயத்திற்கான நவீன தொழில்நுட்ப யுக்திகளும் நாட்டார் கலை இலக்கியத்தினை அருகச் செய்துவருகின்றது. இதனால் இன்று ஏர்ப்பாட்டுப் படிக்கும் விவசாயியையும், நாற்றுநடும் பெண்களின் நளிமான பாடல்களையும் கேட்பது குறைவாயிற்று. கிராமங்கள்தோறும் இடம்பெறும் கும்மி, கரகாட்டம், மயிலாட்டம், கோலாட்டம், ஓயிலாட்டம், பாவைக்கூத்து, தெருக்கூத்து, பாம்பாட்டம், புலியாட்டம், வில்லுப்பாட்டு போன்ற ஆற்றுகைக் கலைகள் மக்களிடத்து பிடித்த இடத்தை இன்று நவீன ஊடகங்களும், தென்னிந்திய திரைப்படங்களும் பிடிக்கின்றன. நாட்டார் பாடல்கள் கூடுதலாக இடம்பெற்ற தமிழர்தம் பாரம்பரியத்தொழில்களில் ஒன்றான நெசவுத் தொழில் நவீனதொழில்நுட்பத் தொழிலாய் மாறிவிட்டது. கூழும் கொழுக்கட்டையும் கூடிக்குடித்த நம்தமிழர் பண்பாடு குளிர் பானங்களுக்கும், பைலாக்களுக்கும், களியாட்டங்களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றது.

நாட்டுப்புற விளையாட்டுக்களான தாச்சி, கிளித்தட்டு, போர்த்தேங்காய், கள்ளன் பொலிஸ், கபடி, புளியடி புளியடி, ஒளித்துப் பிடித்து, சிலம்படி, உறியடி, உப்புமுட்டை முதலிய குழு நிலை விளையாட்டுக்கள், கிரிக்கெட் (Cricket), உதைப்பந்தாட்டம் (Football), கரப்பந்தாட்டம் (Volleyball), எனும் மேலைத்தேயத்தவரின் விளையாட்டுக்களால் நலிவடைந்து செல்கின்றன. சமஸ்கிருத மயமாக்கலினால் இந்துக் கோயில்களின் இயற்கை அமைப்புக்கள் மாற்றப்படுகின்றன. மடை, பொங்கல், வேள்வி, தீக்குளிப்பு, பறைமேளம், சிறு தெய்வழிபாடு, குலவழிபாடு போன்ற பிரதேசவழக்குகளும் அருகிச் செல்கின்றன. இவை மாற்றத்திற்குள்ளாவதை விட கேலிப்பேச்சுக்கும் நகைப்புக்கும் உள்ளாகின்றன.

நாட்டுப்புற மருத்துவம் (folk medicine) கைமருத்துவம், தமிழ் வைத்தியம், மூலிகை வைத்தியம், பாட்டி வைத்தியம் எனப்படும் சுதேச

வைத்தியமுறைகள் இன்றைய நவீன தொழில்நுட்ப மருத்துவ உலகிலே தனக்கான வாய்ப்பினை இழந்துள்ளது. இருப்பினும் நவீன மருத்துவ முறையினால் குணப்படுத்த முடியாத நோயைக்கூட இன்றும் நாட்டுப்புற மருத்துவ முறைகளே குணப்படுத்துகின்றன என்ற உண்மையை எவரும் எளிதில் மறுந்துவிட முடியாது. இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட சக்திகள் என்ற வகையில் ஆவியோட்டுதல், பேயாட்டல், கண்ணேறு கழித்தல், பார்வை பார்த்தல், குழையடித்தல் போன்ற நாட்டு மருத்துவ முறைகளும் வழக்கொழிந்து செல்கின்றது. இதற்கு மேல்நாட்டு மருத்துவமுறைகள் மட்டுமன்றி நாட்டுப்புற மருத்தவத்தின் கையளிப்பு (Handed down) குறைபாடும், ஏடுகளிலுள்ள சங்கேத மொழியும் (code word) மேலதிக காரணங்களாய் அமையலாயிற்று.

தமிழர் தம் கலையினுள் கைவினைக்கலை அல்லது பொருட்கலை (Material Arts) எனும் மரபினுள் பல்வேறு ஆற்றல்களையும், உத்திகளையும் (Technics), வடிவமாற்றங்களையும் (Designs) காணலாம். மட்பாண்டங்கள், காகிதப் பொருட்கள், மரப் பொருட்கள் ஓலை, புல்வேலைப்பாடுகள், நெசவு பின்னல் வேலைப்பாடுகள் போன்ற இக் கைவினைக் கலைகள் அழகுணர்ச்சியுடன் குறித்த பிரிவினரால் தொழில் நோக்கத்திற்காக செய்யப்பட்டவையாகும். ஆனால் இன்றைய உலகில் குறித்த கைவினைப் பொருட்களுக்கான கேள்வி குறைவடைந்தும், இத்தகைய தொழில்கள் முற்றாக அழியும் அபாயத்திற்குள்ளாகியிருப்பதையும் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. குறித்த கைவினைப் பொருட்கள் மேற்கு நாட்டவரின் அருங்காட்சியகங்களின் தமிழர் பண்பாட்டு பொக்கிஷங்களைக் காட்சிப்படுத்தப்பட, எம் கலைகளை நாம் இழந்து நிற்பது வேதனைக்குரியவிடயமாகும். நம்பிக்கைகள் பழக்கவழக்கங்கள் எனும் கோணத்தில் பெயர் வைத்தல் முறைகளும், வானசாஸ்த்திரம், சோதிடம், பண்டிகைகள், விழாக்கள் போன்ற கலைகளிலும் மேலைத்தேய பண்பாட்டுத் தாக்கத்தினை அவதானிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது. “பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்” எனும் கொள்கை நிலைப்படி நாட்டார் கலை இலக்கியங்கள் நலிவடைந்து சென்றாலும் சார்ள்ஸ் டார்வினின் “தக்கனப்பிழைத்தல்” எனும் கொள்கைக்கேற்ப சூழலுக்கேற்ப தம்மை தக்கவைத்துக் கொள்ளும்

நாட்டார்க் கலை இலக்கியங்கள் பல இன்றும் உயிர்வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. சமூக மாற்றத்திற்கேற்ப புதிய வழக்காறுகளாய் முகிழ்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன. தமிழர் பிரதேசங்களில் பல இன்றும் நாட்டார் கலை இலக்கியங்களுக்கு மிகுந்த முக்கியத்துவத்தை அளித்து உயிருட்டிக் கொண்டிருக்கின்றது. அந்தவகையிலே எமது பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேசமும் நாட்டார் கலை இலக்கியங்களை வாழ வைக்கும் ஒரு சமூகமாக விளங்குவதும் அடையாளங் காணப்பட்டிருப்பதும் பெருமை மிக்க விடயமாகும். இதற்கு இப்பிரதேசத்தின் நாட்டாரியல் தொடர்பிலான ஆய்வு முறைகள் தக்கசான்றுகளாகும். நாட்டார் கலை இலக்கியங்களுக்கு மிகுந்த முக்கியத்துவத்தை அளித்து உயிருட்டிக் கொண்டிருக்கின்றது. அந்தவகையிலே எமது பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேசமும் நாட்டார் கலை இலக்கியங்களை வாழ வைக்கும் ஒரு சமூகமாக விளங்குவதும் அடையாளங் காணப்பட்டிருப்பதும் பெருமை மிக்க விடயமாகும். இதற்கு இப்பிரதேசத்தின் நாட்டாரியல் தொடர்பிலான ஆய்வு முறைகள் தக்கசான்றுகளாகும்.

ஆகவே, ஒரு தேசிய இனத்தின் பண்பாட்டு வரலாற்றுண்மை யாகவும், சமூக இலக்கியங்களை அறிய உதவும் மூலாதாரமாகவும் விளங்குவது நாட்டார் கலை இலக்கியங்களேயாகும். இத்துறைஇன்னும் வளர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டும். ஆய்வுகள் பெருக வேண்டும். எனவே சர்வதேச ரீதியில் நிகழும் மாற்றங்கள் தேசிய பண்பாட்டு இருப்பு நிலைக்கு சவாலாக இருக்கும் சூழ்நிலைகளைக் கருத்திற் கொள்ளும் எமது இனத்திற்கே உரித்தான புதிய பண்பாட்டினைக் கட்டமைப்பதற்கு அடிநாதமான நாட்டார் கலை இலக்கியங்களுக்கு முக்கியத்துவமளித்தும் விமர்சன ரீதியாக செயற்படுவதன் மூலமே நம் எதிர்கால சந்ததியினருக்கு வளமான எதிர்காலத்தை கையளித்துச் செல்லலாம்.....

“வாழ்க தமிழ் வளர்க கலைகள்”

உசாத்துணை நூல்கள்

1. சிவத்தம்பி. கா, “இலங்கைத்தமிழர் நாட்டார் வழக்காற்றியல்”
தமிழ்த்துறை, யாழ்ப்பாணப்பலைகலைக்கழகம், யாழ்ப்பாணம் 1980.
2. வித்தியானந்தன் சு, “தமிழர் சால்பு” - 1985.
3. விசாகரூபன் .கி, “நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஓர் அறிமுகம்“,
மலர்ப்பதிப்பகம், 2004.
4. சக்திவேல். சு, “நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு” - 1995.
5. அருந்தாகரன். “நாட்டுப்புறவியல் அறிமுகப்பார்வை” கட்டுரை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

0.41

பக்தியும் பிரார்த்தனையும்

திருமதி. பா. நிலோஜா

இந்து கலாசார அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்
பிரதேச செயலகம்,
பச்சிலைப்பள்ளி.

இந்து மதத்தை விளக்கத் தோன்றிய இராமாயணம் பாரதம் ஆகிய நூல்களிலுள்ள வரலாறுகளால் மனிதரெனப் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் தவறாமல் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய கடமைகளையும் அறநெறிகளையும் அறியலாம். அங்ஙனம் கடைப்பிடித்து மேன்மையுற்றவர்களையும் காணலாம். அவற்றைப் புறக்கணித்ததால் வீண் பழிக்கும் பாவத்துக்கும் ஆளாகி அழிந்தவர்களையும் காணலாம்.

நல்ல பண்புகளையும், ஒழுக்கங்களையும் அறநெறிகளையும் நாம் நிலையாகப் பெறுவது என்பது எளிதில் நடைபெற இயலாது ஆதலில் நாம் நிலையாக நல்லொழுக்க நெறியாளராக இருக்கவும் அங்ஙனமே வாழவும் இறைவன் திருவருளைப் பெற்றால்தான் முடியும். “அவனருளாலே அவன்தான் வணங்கி” என்றார் மாணிக்க வாசகர் “இறைவன் திருவடிகளை நினைந்து வணங்கவும் அவன் திருவருள் இருந்தால் தான் முடியும்” என்பது அதன் கருத்து அப்படிப்பட்ட நிலையை நாம் பெற இறைவனை அருள் செய்யும்படி வேண்டிக் கொள்ள வேண்டும். குறித்த நேரத்தில் நாம் உணவு கொடுத்தால் பறவைகளும், விலங்குகளும் கூட அந்நேரத்தில் தவறாமல் வரும்போது இறைவன் நம் பிரார்த்தனையை ஏற்றருளாவரமாட்டாரா என்ன? எத்தனையோ தொண்டர்கள், அடியார்கள் அவனருளைப் பெறக் கதறிக் அழுதிருக்கிறார்கள், கெஞ்சிக் கேட்டுப் புலம்பியிருக்கிறார்கள். அதனால் இறைவனருள் பெற்று அழியாநிலை எய்தியுள்ளார்கள் அவர்களைப் போன்ற நிலையை நாம் அடைய முடியாவிடினும் அவர்கள் கொண்ட தன்மையில் அணுவளவேனும் நாம் கொள்வோமாயின் மேன்மையடையலாம் ஆதலில் அவனிடம் இடைவிடாத பக்தி செலுத்த வேண்டும். நமக்கு நல்ல மனத்தையும், செல்வங்களையும், செயலையும் அருளும்படி பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும்.

எல்லா மதத்தினரும் இந்த பக்தி நெறியையும், பிரார்த்தனையையும், இறைவனிடத்தில் மன ஒருமைப்பாட்டையும் வற்புறுத்திக் கூறியிருக்கிறார்கள். இறைவன் என்பவன் யார்? இந்த உலகங்களையும் அவற்றில் வாழும் உயிரினங்களையும் அவை வாழ்வதற்கு வேண்டிய வசதிகளையும், படைத்தவன் எவனோ அவனே இறைவன் அவனைக் கர்த்தா என்கிறார் வியாச முனிவர். பிற மதங்களும் கர்த்தர் என்கின்றன. அந்த கர்த்தாவான இறைவன் பிறப்பு வகைகளில் உயர்ந்தவரான மனிதர் செய்கின்ற நல்லவற்றையும், தீயவற்றையும் கவனிக்கின்றான். அவற்றிற்கேற்ற பரிசுகளையும், தண்டனைகளையும், பாரபட்சமில்லாமல் கொடுப்பவனாயுமிருக்கிறான். அதனாலேயே அவனிடம் நாம் பக்தி கொள்ள வேண்டும். நம்மை நல்ல நெறியிற் செலுத்தும்படி வேண்டிக் கொள்ளவேண்டும்.

இறைவனை நினைப்பதால் மனம் அடங்குகிறது. மனம் அடங்கினால் உயிர்ப்பும் இறைவனோடு ஒன்றுபடத் துணை செய்கிறது. இறைவனை ஒருவனே துக்கம் வினைத்தொடர்பு இவற்றால் ஏற்படுகின்ற தளர்ச்சி இல்லாதவன் அதனால் ஆனந்தமாய் விளங்குபவன். ஆகவே அவனையே நாம் நினைப்பதால் அவனைப் போலவே ஆகிவிட முடியும். அதனால்தான் அவனிடம் இடைவிடாத பக்தி கொண்டு பிரார்த்தனை புரிய வேண்டும். என்று பெரியோர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இதற்கு ஒரு மேலதிகாரியிடம் அடிக்கடி அன்பு காட்டிப் பேசிப்பழகும் ஒரு வேலைக்காரன் தன் குறைகளை அவர் வழியாக நீக்கிக் கொள்வதை உவமையாக சொல்லலாம்.

இறைவன் “நித்தியன்” அதாவது அழிவில்லாதவன் அழியும் இயல்புடைய நம்மை அவனே அழியாமற் காக்க வல்லவன். இறைவன் சுத்தன் அதாவது தூய்மையானவன். வினைப் பயனாகப் பல அழுக்குகள் நிரம்பிய பிறவிப் பிணியிலும் அகப்பட்டுக் கொண்டு அவற்றிலிருந்து விடுபட முடியாமல் தவிக்கின்ற நம்மை விடுவித்துக் காக்க வல்லவன். அதனாலேயே அவனிடம்பக்தி செலுத்தி அவைகளைப் பெற வேண்டும். இதனையே திருவள்ளுவரும்

“பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப்
பற்றுக் பற்று விடற்கு”

என்றார் இப்படிப்பட்ட பக்தி நெறியையும் பிரார்த்தனை முறையையும் காக்கச் சில ஏற்பாடுகள் நம் முன்னோர்களால் செய்யப்பட்டன.

இறைவன் திருவடிகளிற் பணிந்து வணங்கவும் அவனிருக்கு மிடத்தைச் சுற்றி வந்து போற்றவும் மனத்தை அவன் மீது வைத்துத் தியானம் செய்யவும் ஏற்பட்ட தனி விடயங்களே இந்துக்களின் ஆலயங்களாம்.

பழங்காலத்தில் நாட்டுப் பகுதியை விட காடுகளே நிரம்பியிருந்தன. அந்தக் கானகங்களில் வாழ்ந்து வேத நெறிப்படி தவஞ் செய்து கொண்டிருந்த முனிவர்கள் தாம் வழிபடும் கடவுளை மரத்திலோ கல்லிலோ அமைத்துப் பூசித்துப் போற்றினர். ஏதேனும் ஒரு மரத்தின் கீழே அந்த இறைவனது திருவுருவத்தை அமைத்து நீராட்டி மலரிட்டுத் துதித்தனர். இந்த இடங்கள் பெரும்பாலும் நதிக் கரைகளாகவே அமைந்தன. இவற்றையெல்லாம் அடிப்படையாகக் கொண்டே இன்றைய தலங்களில் மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம், தலவிருட்சம் என்று குறிப்பிட்டு சிறப்பிக்கிறார்கள். புகழ்பெற்ற புண்ணியத் தலங்களிற்கு இந்த நான்கும் உண்டு.

இந்த முறையில் வழிபாடு செய்யப்பட்ட இடங்களில் தான் பிற்காலத்தில் மன்னர்களாலும், செல்வந்தர்களாலும் பொது மக்களாலும் ஆலயங்கள் கட்டப்பட்டன. ஆகமசாஸ்த்திரங்களில் விதித்த நெறிகளைத் தழுவி ஆலய அங்கங்களைக் கட்டினர். முதலில் இறைவன் எழுந்தருளியிருக்குமிடத்திற்கு நேரே பெரிய கோபுரங்களை அமைத்தனர். பிற்காலத்தில்கோயிலுக்குள் நுழையும் கிழக்கு வாசலில் விண்ணளாவிய கோபுரங்களைக் கட்டினர். சில பெரிய கோயில்களில் நான்கு திசைகளிலும் கோபுரங்கள் கட்டினர். அந்தக் கோபுரங்களின் வெளிப்புறத்தில் புராண வரலாறுகளையும், தலச் செய்திகளையும் பலவகை உருவச் சிலைகளையும் வைத்து விளக்கப்பட்டன. இவ்வாறெல்லாம் செய்து மக்களுக்கு இந்து மதத் தத்துவங்களையும், வரலாறுகளையும் விளக்கி அந்த வழிபாட்டு முறையை அழிக்காமல் காத்தனர்.

மேலும் இந்து மத்தினர் பல கடவுளரை வழிபடுவது போல் தோன்றினாலும் அவர்கள் ஒரே கடவுளையே வழிபடுகின்றனர். ஒரே

இறைவனையே பல்வேறு கருத்துக் கொண்ட மக்கள் தத்தம் விருப்பம் போல் வழிபடுகிறார்கள். “எந்தக் கோலத்தில் என்னை வழிபட ஓர் உண்மையான அன்பன் சிரத்தையோடு கருதுகின்றானோ அந்த உருவத்தில் நின்று அவன் வழிபாட்டை மகிழ்வோடு ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்று கண்ணபிரான் கீதையில் எடுத்துரைக்கிறார்.

பரம்பொருள் ஒருவரே தான் அந்த பரம்பொருளே படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்ற மூன்று தொழில்களையும் செய்கிறான்.

“தாழ்சடையும் நீள் முடியும் ஒண்மழுவும் சக்கரமும்
சூழரவும் பொன்னானும் தோன்றுமால் - சுழும்
திரண்டருவி பாயும் திருமலைமேல் எந்தைக்கு”

“இரண்டுருவம் ஒன்றா இசைந்து” என்றார் பேயாழ்வார்.

பொய்கையாழ்வாரோ

“அரன் நாரணம் நாமம் ஆன்விடைபுள் ஊர்தி
உரைநூல் மறை, உறையும் கோவில் - வரைநீர்
கருமம் அழிப்பளிப்பு கையதுவேல்நேமி.

உருவம் எரி கார்மேனி ஒன்று” என்று பாடியிருக்கிறார்.

இவையெல்லாம் “அரியும் அரணும் ஒன்றே” என்ற சிறந்த கொள்கை உண்மையான கொள்கையே. பழங்காலத்தில் நிலவியிருந்தது என்பதை தெளிவுபடுத்துகின்றன. அந்தப் பொருளே ஆதி சக்தியாயும் நின்று பார்வதி, இலக்குமி, சரஸ்வதி என்ற மூன்று வடிவங்களாகவும் நின்று அருள் செய்கின்றது என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். விநாயகர், முருகன் என்று நாம் பல்வேறு பெயர்களில் வழிபடும் பல தெய்வங்க எல்லாம் ஒரே பரம்பொருளின் பல வகைப்பட்ட தோற்றங்களே என்ற உண்மையை உணர்ந்தால் நம் மனத்தில் மாசுபடிதல் இல்லை.

எனவே எந்த தெய்வத்தை வழிபட்டாலும் அந்த வழிபாடு ஆதிப் பரம்பொருளையே வழிபட்டதாகும், என்பது தெளிவாகிற தல்லவா! ஆகவே ஒருவர் ஏதேனும் ஒரு தெய்வத்தை வழிபடுபவராக இருக்க வேண்டும். தெய்வவழிபாடே செய்யாதவராக இருத்தல் ஆகாது. எனவே இந்துக்கள் ஆகிய நாம் எமது வாழ்வில் பக்தியையும் பிரார்த்தனையையும் கடைப்பிடித்து வாழ்வோம்.

முதுமையின் ஊன்றுகோல்

திருமதி. வே. கேதிரி

சமூகசேவை உத்தியோகத்தார்,
பிரதேச செயலகம்,
பச்சிலைப்பள்ளி.

வாழ்க்கைச் சக்கரத்தின் இறுதி அத்தியாயத்தினுள் ஒவ்வொரு மனிதனும் உள்ளீர்க்கப்பட்டே ஆகுதல் நியதி. எனினும் இந்நிலைமையினை எதிர்கொள்வதற்கு எந்தவொரு மனிதனும் இன்றுவரை தயாரில்லை. காரணம் முதுமை என்னும் பருவம் தனித்திருக்க வாய்ப்பில்லா மரணம் என்னும் சோடியினை தன்னுள் ஈர்த்துள்ளது. மரணம் என்பது நிஜமானபோதும் அதனை எதிர்கொள்வது கடினமே. இந்நிலையே முதுமை என்னும் பருவத்தினை எதிர்கொள்ள மனித மனம் தயங்குகின்றது.

முதுமையின் அடையாளங்கள் பல பல. உடல் உளநிலையில் பலவீனம். உடலின் பௌதீக நிலையில் வெளிப்படையான மாற்றம் - செயற்பாட்டில் மாற்றம் அன்றாட நடவடிக்கைகளில் மாற்றம் - சமூகத்துடன், ஈடாடும் தன்மையில் குறைவு. இவ்வாறு அடுக்கிக் கொண்டே போகும்நிலை. இவற்றில் முதுமையினை புதுமையாக எதிர்கொள்ள ஒவ்வொரு முதியவரும் தனக்கு உதவிக்கரமாக ஊன்றுகோலினையே நம்புகின்றான். தள்ளாத வயதிலும் ஊன்றுகோலினை ஊன்றி தம்பணியாற்றும் எத்தனை எத்தனை முதியோர் நம்மில் உலாவர காண்கின்றோம். அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் இந்த ஊன்றுகோலினையே பலமாக எண்ணினரோ! இந்த வகையில் ஊன்றுகோல் பலத்தினை எவ்வகையிலும் எம் இளைய சமுதாயமும் இவர்களுக்கு வழங்குதல் வேண்டும் என்பது நோக்குதற்குரியது.

இன்றைய பூகோளமயமாக்கல் செயன்முறையில் அதிகரித்து வருகின்ற சனத்தொகையில் முதியோர் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பானது. அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகளினை மட்டுமன்றி அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளினையும் அச்சுறுத்தலுக்குள்ளாகியுள்ளது. 2015 ஆம் ஆண்டளவில் உலக சனத்தொகையில் 25 வீதத்திற்கு மேலானவர்கள்

முதியவராகவே இருப்பார்கள் என ஆய்வுகள் சுட்டுகின்றன. பொதுவாக 60 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களையே முதியவர் என்ற கணிப்பினுள் உள்ளடக்கப்பட்டமை உலக நியதி. இந்த வகையில் எமது நாட்டில் தற்போதுள்ள 20லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட முதியவர்களில் 84 வீத மக்கள் கிராமிய, தோட்டப்புற ஏழைகளாகவே இனம் காணப்பட்டுள்ளனர். எனினும் மருத்துவ வசதி வழங்கல்கள் 98வீதமாக உள்ள நிலையில் முதியோர் ஆயுள் எதிர்பார்க்கை ஆண்களுக்கு 76வயதாகவும் பெண்களுக்கு 73வயதாகவும் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது. இந்நிலைமை நீண்டகால திட்டமிடலினூடாகவே அனைத்து வளங்களினையும் சிறந்த முறையில் முதியோர்களுக்கு வழங்கி பாதுகாப்பினை உறுதி செய்வது எமது நாட்டின் தேவையாகின்றது.

இந்த வகையில் அரசும் முதியவர்களின் நீண்டகால நலனில் அக்கறை கொண்டு முதியவர்களுக்கான ஓர் சபையினையும் அவர்களுக்கான உதவி வழங்கலுக்கான தேசிய செயலகத்தினை மத்திய அரசின் கீழும், சமூக சேவைத் திணைக்களத்தினூடான உதவி வழங்கலினை மாகாண அரசின் கீழும் அமைத்து பணியாற்றி வருகின்றது. கிராம மட்டங்களில் முதியோர் சங்கங்களினை உருவாக்கி முதியோர் நலன் பேணலினை கிராம மட்டத்திலும் இவ்வாறே அனைத்து முதியோர் சங்கங்களும் இணைந்து மாவட்ட ரீயிலும் மாகாண ரீதியிலும் கட்டமைப்பினை உருவாக்கி கிராமிய மாவட்ட மாகாண ரீதியிலான இடைத்தொடர்புகளினை ஏற்படுத்தி முதியோர் நலன்களை கவனித்து வருகின்றன. சிறப்பாக முதியவர்களுக்காக முதல் முதலாக உருவாக்கப்பட்ட 2000ஆம் ஆண்டின் 09ஆம் இலக்க முதியோர் உரிமைகள் பாதுகாப்பு சட்டமானது பாதிப்புற்ற முதியோர்களுக்கு சிறந்த நிவாரணத்தினை வழங்குகின்றது. பிள்ளைகளினால் கவனிக்கப்படாத பெற்றோர்கள் இச்சட்டத்தின் கீழ் இவர்களுக்கு எதிராக முறையீடு செய்வதனூடாக தாபரிப்பு பணத்தினை பெறுவதற்கு வகை செய்கின்றது. எந்தவகை நோக்கினும் இக்கட்டமைப்புக்கள் எல்லாம் முதியவர் நலன், அவர்கள் உரிமைகள் மேம்படல், பாதுகாப்பு, ஆத்ம கௌரவம், சுயாதீனம் மதிப்பு நிறைந்த வாழ்க்கையினை வாழ வழி சமைக்கின்றன.

பொருளாதார ரீதியிலான செயற்பாட்டிற்கு 70 வயதிற்கு மேற்பட்ட ஒவ்வொரு நலிவுற்ற முதியவரும் ரூபா 1000 கொடுப்பனவினை மாதாந்தம் பெறுவதற்கும், அதற்கு கீழ்ப்பட்டவர்கள் ரூபா 250 முதல் ரூபா 500 வரையான கொடுப்பனவினை பெறுவதற்கும் அரசினால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறே மாற்றுவலுவுள்ள முதியவர்களுக்கான உபகரணங்கள் மற்றும் சில நோய்களுக்கான விசேஷ கொடுப்பனவுகள் கண் பாதிப்புற்றவர்களுக்கான இலவச கண்வில்லைகள் பெற்றுக் கொள்ளல், இலவச முதியோர் அடையாள அட்டை வழங்கல், சிறு அளவிலான சுயதொழில் கொடுப்பனவுகளை வழங்கல் போன்ற திட்டங்களும் இதில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வேலைத் திட்டங்களை செவ்வனே நிறைவேற்றுவதற்கு பிரதேச செயலர் பிரிவு ரீதியாக முதியோர் மேம்பாட்டு அலுவலர், சமூகசேவை அலுவலர், சமூக அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் ஆகியோர் நியமிக்கப்பட்டு இவ்வேலைத்திட்டங்கள் இவர்களுக்கு ஊடாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது.

இவ்வாறு பொருளாதார சமூகரீதியில் வலுப்படுத்தும் வேலைத்திட்டங்களினை அரசு வழங்கினாலும், எமது இளைய சமுதாயமானது இம் முதியவர்களுக்காக நிறைவேற்றும் பணி நீண்டு செல்கின்றது. இன்றைய சுயநல உலகில் பிறர் நலம்பேணல் என்பது நகைக்கிடமாகும் நிலையில் இளைய சமுதாயத்தினருக்கு முதியவர் நலன்பேணல் அவசியத்தினை எடுத்துரைப்பது கடினமானதாகின்றது. எனினும், முதியவர் என்போர் அனுபவ பெட்டகம். இவர்களது அறிவு திறமையினை இளம் சந்ததியினர் பகிர்ந்து கொள்ள சந்தர்ப்பம் வழங்கி அவர்களை நேரான பாதையில் செல்ல வைப்பது இன்றைய பெற்றோர் ஒவ்வொருவரதும் தலையாய கடமையாகின்றது.

முதியோரினை பராமரித்தல் எமது மரபில் சமய கலாசார அழுத்தங்களின் பாரம்பரியமாகவே வழிவழியாக பேணப்பட்டு வந்துள்ளது. முன்னைய கால குடும்ப கட்டமைப்புக்களினை நோக்கின் கூட்டுக்குடும்ப வாழ்க்கை முறையுடன் தனது இறுதிக்காலம் வரை குடும்பத்தின் தலைமைத்துவத்தினை ஏற்று நடாத்திய அன்றைய நிலை மாறி, இன்று குடும்ப அமைப்புக்கள் சிறு அளவிலான தனிக்குடும்பங்களாக பரிணமித்துள்ளதுடன், இம்முதியவர்களினை இவற்றுள்

உள்வாங்கும் பண்பு அருகிவருவது அவதானிக்க முடிகின்றது. பொதுவாக பிள்ளைகளுடன் வாழாது தனித்து வாழும் நிலையும் மாறாக தம் இல்லங்களில் உள்ள தம் சிறு பிள்ளைகளை பராமரிப்பதற்கும், வீட்டின் வேலைகளுக்கும், வீட்டின் காவலுக்கும் தேவைப்படுவோராகவே தற்போது இவர்கள் பெருமளவில் இனம் காணப்பட்டுள்ளனர். இவ்வாறே நோய் துன்பம் ஏற்படின் கன்மவினையில் உத்தரிப்பதாகவும், தமக்கு பாரமானதாக இருப்பதாகவும் நினைக்கும் சமூக அமைப்பினையே இன்று அதிகளவில் காணமுடிகின்றது.

எவ்வகை நோக்கினும் முதியவர்களும் தமது நேரான சிந்தனை நேரான மனப்பாங்குடனும் விட்டுக்கொடுத்து தட்டிச்செல்லும் வகையில் இளம் சமுதாயத்துடன் உறவு பேணல் இன்றைய தேவையாகின்றது. தனித்து ஆதரவற்ற முதியவர்களும் தற்போது பிள்ளைகளில் ஏற்பட்ட திடீர் வெறுப்பினால் பிடிவாத குணத்தினால் முதியோர் இல்லங்களில் தஞ்சம் புகும் முதியவர்களும் அவ் இல்லங்களில் தங்களுக்கு என்று புதிய புதிய உறவுகளை உருவாக்கி மகிழ்ந்திருக்கும் தருணங்களை அவதானிக்க முடிந்திடும் அவர்களின் மனதில் பிள்ளைகளை, உறவுகளை பிரிந்த வேதனை உணர்வு மரணத்தின் விளிம்பிலும் உணரப்பட்டமை வெளிப்படாது. இந்த வகையில் இன்றைய இளையோரே நாளை முதியவர் என்ற நிலையில் தம் பெற்றோரினை எவ்வாறு பராமரிக்கின்றனர், என்பதனை உற்று நோக்கியே இன்றைய பிள்ளைகள் நாளை தங்களை பராமரிப்பர் என்பது திண்ணம். இந்த வகையில் எத்தகைய இடர்வரினும் முதியவர்களை குடும்ப அமைப்பில் வைத்து பராமரித்தல் என்பது காலத்தின் தேவையாகின்றது.

இந்நிலையில் முதுமையினை இளமையாக எதிர்கொள்ள முதியவர்களாகிய நீங்களும் தயாராகுதல் வேண்டும். முதுமையினை தனித்துநின்று எதிர்கொள்ளும் மனப்பக்குவத்தினை வளர்த்தல். எவரிடமும் கையேந்தாது தனித்து சுதந்திரமாக வாழ ஓரளவு வருமானத்தினை முன்னரே சேகரித்து வைத்தல் அவசியமாகின்றது. இன்றைய நிலையில் அநேக முதியவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு அனைத்து சொத்துக்களையும் அளித்து விட்டு இறுதிக்காலத்தில் அநாதையாக்கப்பட்டு கைவிடப்பட்ட வரலாறு எமது சமூகங்களில்

காணமுடிகின்றது. இதனை தவிர்க்கும் வகையில் சீவிய உரித்து வைத்து தம்பிள்ளைகளுக்கு சொத்தினை வழங்கல், ஓர் சிறு பகுதியேனும் தங்கள் பெயரில் வைத்து மிகுதியினை கையளித்தல், உடைமை அந்தஸ்து அதிகாரம் எனும் பிடிவாதங்களை நீக்கி எளிமையாக வாழ முயற்சி எடுத்தல். சிறிய தொழில் முயற்சிகளில் ஈடுபடல், பொழுதுபோக்கு, தியானம், பொதுத்தொண்டு, இயற்கைக்காட்சிகளை இரசித்தல், தம்மோடொத்த முதியவர்களுடன் கலந்துரையாடலினை மேற்கொள்ளல் என்பனவாகும். இதற்கு வசதியாக அரசினால் தற்போது பகல் பராமரிப்பு நிலையம் அமைக்கப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இவ்வாறான செயற்பாட்டின் ஊடாக முதுமையினை வெற்றிகொள்ள வழியமைத்தல் அவசியமாகின்றது.

மேலும் இளம் சமுதாயத்தில் அறிவூட்டல், அவர்களுடன் ஒன்றிணைந்து சிரமதானப்பணியாற்றல், சூரிய நமஸ்காரம், சரியான உணவு பழக்கம் தேவையான உடற்பயிற்சி, அளவான தூக்கம், ஒழுங்கான மருத்துவப் பரிசோதனை, நல்ல போசாக்கான உணவு, பற்சுத்தம் போன்ற நடவடிக்கைகளை சீராக மேற்கொள்ளல், இளம் சமூகத்தினரின் இயந்திர வேகத்திற்கு ஈடுகொடுத்து புதிய விடயங்களை கற்றுக் கொள்ளல். இதனை அறிய முயற்சி செய்தல், ஒவ்வொரு பணியினையும் திட்டமிட்டு செலாற்றுதல் இவ்வாறான பலவகை செயற்பாடுகளினை ஓர் ஒழுங்கான நடைமுறையில் ஆற்றுவதனுடாக முதுமை என்னும் பருவத்தினை இளமையாக்குவதுடன் முதுமை என்னும் புதுவாழ்க்கையினை அர்த்தமாக்க ஒவ்வொரு முதியவரும் உறுதிபுணல் அவசியமாகின்றது.

இவ்வாறே இளைய சமூகத்தினரும் ஓர் கணம் சிந்தியுங்கள்! முதியவர்கள் உங்களிடம் எதிர்பார்ப்பது பொன்னையோ பொருளையோ அல்ல. சிலமணிநேரமாவது அவர்களுக்காக செலவழியுங்கள். அவர்கள் உரையினை செவிமடுங்கள். இதனுடாக அவர்கள் உள உடல் நோய் தீர அருமருந்தாகின்றீர்கள். உங்களுக்கு எவ்வகையான பணி நீண்டு செல்கினும் ஓரிரு மணித்தியாலங்கள் அல்லது சொற்ப நிமிடங்கள் இவர்களுக்காக ஒதுக்குங்கள் அதுவே நீங்கள் செய்யும் உன்னத சேவையாகின்றது. ஆலயங்கள் ஆன்மீக நிலையங்களுக்கு இவர்களினை

அழைத்துச் செல்லுங்கள். இவர்கள் குழந்தைகள் மனநிலையில் செயற்படும்போது அந்நிலையில் நீங்களும் கீழிறங்கி செயற்படுங்கள்.

பொது நிகழ்வுகளில் பங்கு பெறவைத்தல், கருத்துக்களுக்கு மதிப்பளித்தல், பொது நிகழ்வுகளில் இவர்களினை மையப்படுத்தல் போன்ற செயற்பாடுகள் இவர்களுக்கு இளமையான உத்வேகத்தினை வழங்கும் என்பது உறுதி. இவ்வாறே சிறுபிள்ளைகள் இவர்களை வணங்கி ஆசீர்வாதம் பெறும் நிலைமை சிங்கள சமூகங்களிடையே காணப்படுவதும் எமது மரபில் இந்நிலைமை குறைவாகவே இடம் பெறுவதும் அவதானிக்க முடிகின்றது.

சிறுவர்கள் பெரியவர்களானதும். சமூகத்தில் முதுமையின் உன்னதம் சிறுவயதில் உணர இம்முறை வழிசமைக்கின்றது. எவ்வகை இடர்வரினும் பெற் றோரினை முதியோர் இல்லத்திற்கு அனுப்பாது தாங்களே இறுதிவரை பராமரிக்கும் மனப்பாங்கினை வளர்த்தல் ஒவ்வொரு இளைய வரினதும் பொறுப்பாகின்றது. “கற்றோராக இருந்திட பெற்றோரினை மதித்திடு”. கருத்துக்களுக்கு மதிப்பளித்தல், பொது நிகழ்வுகளில் இவர்களினை மையப்படுத்தல் போன்ற செயற்பாடுகள் இவர்களுக்கு இளமையான உத்வேகத்தினை வழங்கும் என்பது உறுதி. இவ்வாறே சிறுபிள்ளைகள் இவர்களை வணங்கி ஆசீர்வாதம் பெறும் நிலைமை சிங்கள சமூகங்களிடையே காணப்படுவதும் எமது மரபில் இந்நிலைமை குறைவாகவே இடம் பெறுவதும் அவதானிக்க முடிகின்றது. சிறுவர்கள் பெரியவர்களானதும்.

சமூகத்தில் முதுமையின் உன்னதம் சிறுவயதில் உணர இம்முறை வழிசமைக்கின்றது. எவ்வகை இடர்வரினும் பெற் றோரினை முதியோர் இல்லத்திற்கு அனுப்பாது தாங்களே இறுதிவரை பராமரிக்கும் மனப் பாங்கினை வளர்த்தல் ஒவ்வொரு இளையவரினதும் பொறுப்பாகின்றது. “கற்றோராக இருந்திட பெற்றோரினை மதித்திடு”.

தற்சமயம் முதியவர்கள் சமூகத்தில் வைத்தே பராமரிக்கப்படல் வேண்டும், என்ற விழிப்புணர்வு பலம் பெற்று வருவது எதிர்காலத்தில் புதிய தசாப்தத்தினை உருவாக்க வழி சமைக்கும். இந்நிலையில்

இனிவரும் காலங்களில் முதியோர் இல்லங்களில் அனுமதிக்கப்படும் முதியவர் எண்ணிக்கை படிப்படியாக குறைக்கப்படுவதற்கு அரசும் இளைய சமூகமும் புத்தாக்க சிந்தனைகள் செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்க விளையின் முதுமையின் சவால் இலகுவாக்கப்படலாம்.

எவ்வகை நோக்கினும் முதியோருக்கு ஊன்றுகோல் எவ்வகை நம்பிக்கையினை அளிக்கின்றதோ அந்த வகையில் அரசும் இளம் சமூகமும் தம்சிந்தனை செயற்பாடுகளை புதுமையாக்குவதனூடாக முதுமைக்கு இளமையினை வழங்கி நம்பிக்கையினை அளிப்பது இன்றைய தேவையாகின்றது.

கலாசாரமும் தொழில்நுட்பமும்

திருமதி. கயிலைவாசன் கோகிலறமணி

அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்,

பிரதேச செயலகம்,

பச்சிலைப்பள்ளி.

இன்றைய உலகில் கலாசாரம் என்பது அனைவராலும் உச்சரிக்கப்படுகின்ற பிரதான பொருள் மரபாக விளங்குவதை தெளிவாக அவதானிக்க முடிகின்றது. அந்த வகையில் தொழில்நுட்பமும் கலாசாரத்தில் பாரிய செல்வாக்கு செலுத்துவதனை மானிடர்களால் உணரமுடிகின்றது. கலாசாரமும் தொழில்நுட்பமும் மானிட வரலாற்றில் ஒரு நாணயத்தின் இரண்டு பக்கங்கள் போன்றவை எனில் அது மிகையாகாது. எனவே இவைபற்றி நோக்குதல் சிறப்பிற்குரியது.

கலாசாரம் என்பது உள்நுழைய முடியாத காடுகள் தரிசுநிலங்கள் என்றிருந்ததிற்கு மாறாக அது நன்கு உழப்பட்ட விவசாயநிலமாக ஒரு காலத்தில் குறிப்பிடப்பட்டது, என்பதை நாம் எல்லாவற்றிற்கும் முதலாக மீண்டும் நினைவிற்கொள்ள வேண்டும். கலாசாரம் இயற்கைக்கு அருகே வைத்துப்பார்க்கப்பட்டது. அதாவது மனித முயற்சியால் என்ன சாதிக்கப்பட்டதோ அது இயற்கையின் கொடைகளிலிருந்து வேறுபடுத்தப்பட்டது. இவ்வாறு அருகருகே வைத்து பார்க்கும் தன்மையானது இன்றும் கூட அடிப்படையில் அதன் பெறுமதியை இழக்காமல் உள்ளது.

மனிதனே ஒரு விலங்கின உயிரினம் தான் என்ற அவனின் இயற்கையான வரலாறு உட்பட இயற்கையால் வழங்கப்பட்டிருப்பதற்கு முற்றிலும் முரணாக கலாசாரமானது மனிதனால் அவனுடைய முழு வரலாற்றுக் காலத்திலும் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது, கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கிறது, உய்த்து அறியப்பட்டிருக்கிறது, வெற்றிகொள்ளப்பட்டிருக்கிறது, விலங்கின பரிமாணத்தின் ஒரு விளைவாக மனிதனை ஆராயும் விஞ்ஞானம் மனித இன இயல் எனப்படும் ஆனால் விலங்குகளின் உலகிலிருந்து மனிதன் தன்னை வேறுபடுத்திக் கொண்ட கணத்தில் இருந்து கிட்டத்தட்ட கற்கள், தடிகள் போன்ற பண்டைக்கால கருவிகளை

அவன் முதலாவதாக தன்னுடைய கரங்களினால் பற்றிக் கொண்டதிலிருந்தும் மற்றும் அவைகளை தன் உடலின் உறுப்புக்களுடன் ஆயுதங்களாகவும் தரித்துக் கொண்டதிலிருந்தும் அநேகமாக இது நடந்தது. கலாசாரத்தின் உருவாக்கமும் திரட்சியும் ஆரம்பமானது அதாவது இயற்கையைத் தன்னகப்படுத்திக் கொள்வதற்கு அல்லது போராடி வெற்றி கொள்வதற்கு தேவையான அனைத்துவித அறிவு, தகைமை ஆகியவற்றைப் பெற்றதிலிருந்து ஆரம்பமானது.

கடந்தகால தலைமுறையால் ஒன்று திரட்டப்பட்ட கலாசாரம் குறித்து பேசும் போது முதன்மையாக கருவிகள், இயந்திரங்கள், கட்டிடங்கள், நினைவுச்சின்னங்கள் மற்றும் இவை போன்ற வடிவங்களில் அதன் பொருள்சார் வெற்றிகளில்தான் நாம் தவிர்க்க முடியாமல் தங்கியிருக்கின்றோம். இதுதான் கலாசாரமா? அல்லது அதன் பொருள்சார்ந்த இருப்புகள் தான் கலாசாரமா? பொருள்சார் கலாசார இயற்கையின் அடித்தளங்களில் இது நம் வாழ்வின் அடிப்படையான சுற்றுப்புறச் சூழலை நம் அன்றாட வாழ்வை நம் படைப்புறத்தினை தோற்றுவிக்கிறது. ஆனால் கலாசாரத்தின் பெருமதிப்புடையபகுதி மனிதனுடைய நனவினுள்ள அதன் சேமிப்புக்களில்தான் உள்ளது. அதாவது நம்முடைய சாதனங்கள், பழக்கவழக்கங்கள் செயற்திறன்கள் மற்றும் முந்தைய அனைத்து பொருள்சார் கலாசாரத்திலிருந்து வளர்ந்திருந்த நம்முடைய திறமைகளில் தங்கியிருப்பதற்கு அவற்றை மீண்டும் கட்டமைக்கவும் தொடங்குகிறது.

வாழவேண்டும் என்ற இயல்புடன் வாழ்க்கை நிலமைகளை முன்னேற்றிவிடப்பதற்காக தன்னுடைய சக்தியை அதிகரிப்பதற்காக மனிதன் நடத்தும் போராட்டத்தில் இருந்து கலாசாரம் வளர்கிறது. ஆனால் இந்த அடிப்படையில்தான் வர்க்கங்களும் வளர்கின்றன. இயற்கைக்கு இணங்க நடத்தும் போராட்டத்தில் மனித சமூகம் ஒரு சிக்கல் வாய்ந்த வர்க்க அமைப்பாக வளர்கிறது. சமூகத்தின் வர்க்க அமைப்பு முறைதான் மிக உறுதியாக மனித வரலாற்றின் உள்ளடக்கத்தையும் வடிவத்தையும் நிர்ணயிக்கின்றது. அதாவது அதன் பொருள் சார்ந்த உறவுகள் மற்றும் அவற்றின் கருத்தியல் பிரதிபலிப்புகளும் தான் நிர்ணயிக்கின்றன. இது வரலாற்று ரீதியான கலாசாரத்தில் ஒரு வர்க்க தன்மை உள்ளது என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றது.

அடிமைச் சமூகம் நிலப்பிரபுத்துவ பண்ணையடிமை மற்றும் பூர்ஷ்வா சமூகமும் தமக்கிசைவான கலாச்சாரத்தை உருவாக்குகின்றன. பல கட்டங்களில் இடைமருவ வடிவங்களுடன் ஒருவேறுபட்ட கலாசாரமும் நிலவுகின்றது. வரலாற்று ரீதியான சமூகம் மனிதனை மனிதன் சுரண்டும் அமைப்பாக உள்ளது. சமூகத்தின் வர்க்கஅமைப்பிற்கு கலாசாரம் உதவுகின்றது. மனிதனுடைய முயற்சிகள் மூலம் வெற்றிகொள்ளப்பட்ட, தோற்றுவிக்கப்பட்ட, கட்டமைக்கப்பட்ட, ஒவ்வொன்றும் மற்றும் மனிதனின் சக்திகளை உயர்த்த உதவுகின்ற ஒவ்வொன்றும் கலாசாரம் தான் ஆனால் தனிமனிதனைவிட சமூகத்தைப் பற்றி கையாளுவதால் அதனுடைய உண்மையான சாராம்சத்தில் கலாசாரம் ஒரு சமூக வரலாற்று இயல் நிகழ்வாக உள்ளது.

எனவே எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தொழில்நுட்பத்தை பொறுத்த வரை இது ஒரு வர்க்க அடக்குமுறையின் கருவி மட்டும் தானா? இல்லை தொழில்நுட்பம் மனிதகுலத்தின் அடிப்படை வெற்றி உண்மையில் இதுவரை அது சுரண்டுவதற்கு ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள போதிலும் அதேநேரம் சுரண்டுப்படுபவரின் விடுதலைக்கான அடிப்படை தேவையாகவும் உள்ளது. இயந்திரம் கூலி அடிமையை நெரிக்கிறது. ஆனால் கூலி அடிமை இந்த இயந்திரத்தின் மூலம் தான் சுதந்திரம் அடையமுடியும் இங்குதான் முழுப்பிரச்சனையின் வேரும் உள்ளது.

கலாசாரம் தொழில்நுட்பத்திற்கு உந்துதல் அளிக்கிறதா? அல்லது தொழில்நுட்பம் கலாசாரத்தை உந்துகிறதா? இது ஒரு கேள்வியை தவறான வகையில் எழுப்புவதாகும் தொழில்நுட்பம் கலாசாரத்திற்கு எதிராக நிறுத்தப்படக்கூடாது. அது கலாசாரத்தின் மூலகாரணமாக இருக்கின்றது. தொழில்நுட்பம் இல்லாமல் கலாசாரம் இல்லை. தொழில் நுட்பத்தின் வளர்ச்சி கலாசாரத்தை முன்னோக்கி உந்திச் செல்கின்றது. ஆனால் தொழில்நுட்பத்தின் அடிப்படையில் எழுச்சிபெறும் விஞ்ஞானமும் கலாசாரமும் தொழில்நுட்பத்தின் வளர்ச்சிக்கு சக்தி வாய்ந்த ஊக்கத்தை அளிக்கின்றன ஆகவே இங்கே ஓர் இயங்கியில் இடைத்தொடர்பு உள்ளது.

சமூகத்தின் வர்க்க அமைப்பு முறையானது போக்குவரத்து சாதனங்களின் அமைப்பு முறையிலும் ஆளுமை செலுத்துகிறது.

புகையிரத அமைப்பு முறைகள் வருவதற்கு முன்னர் நாகரிகம் கடல்களின் கரைகளிலும், பெரிய ஆறுகளின் கரைகளிலும் குவிந்திருந்தது புகையிரத அமைப்பு முறைகள் முழுக்கண்டங்களையும் முதலாளித்துவ கலாசாரத்திற்கு அறிமுகப்படுத்தியது. போக்குவரத்து சாதனமானது தகவல் தொடர்முறைகளில் மிக முக்கியமானதாக இருக்கிறது.

இவ்வாறாக நவீன அறிவியல் வளர்ச்சியில் தொழில்நுட்பமானது கலாசாரத்தில் பல்வேறு மாறுதல்கள் ஏற்பட காரணமாக அமைகின்றது தொழில்நுட்பத்தினால் கலாசாரம் முன்னேற்றம் அடைந்தாலும் கலாசாரக் கலப்புக்கள் உதாரணமாக ஒரு மதத்தவரின் கலாசாரத்தை இன்னொரு மதத்தினர் பின்பற்றல் ஒரு இனம் இன்னொரு இனத்தின் கலாசாரத்தில் செலுத்துதல் இவ்வாறாக இனம், மதம், மொழி என்பவற்றிலும் தொழில்நுட்பம் செல்வாக்கு செலுத்தியிருப்பதனைக் காணமுடிகின்றது. கலாசாரமும் தொழில்நுட்பமும் ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிப் பிணைந்தவையாக விளங்குவதனைக் காணலாம்.

தமிழ் கலாசாரமும் கிறிஸ்தவ விழுமியங்களும்

திரு. அ. எட்வேட் ஜெயர்சன்

பொருளாதார அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்
பிரதேச செயலகம்,
பச்சிலைப்பள்ளி.

தமிழருடைய பண்பாடு பழமைவாய்ந்தது. நாகரீகத்தின் உச்சியில் இருந்து வாழ்ந்த திராவிடரின் கலாசாரத்தின் தோற்றுவாயாக இன்றைய தமிழரின் கலாசாரம் காணப்படுகின்றது. ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளாக அரங்கேறிவந்த திராவிடர் பண்பாடுக்கலாசாரம் இன்று தமிழராகிய எம் மத்தியில் செல்வாக்குச் செலுத்தி வருகின்றது. அவர்களுடைய மொழி, வாழ்வியல், சமயம் என்பன இன்றும் தமிழர் மத்தியில் மணம் வீசுகின்றது. தொன்றுதொட்டு வந்த தமிழ் கலாசாரத்தில் ஐரோப்பியர் வருகை ஒரு மறுயுகமாக மாறுகின்றது. கி.பி. 15ஆம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பியரின் கீழைநாட்டு உட்பிரவேசம் தமிழராகிய எம்மையும் மொழி கலாசாரம், பண்பாடு வாழ்வியல் போன்ற அம்சங்களில் மறுவாழ்வை ஏற்படுத்த வழி கோலியது. இவ்வாறு போத்துக்கேயர் ஒல்லாந்தர் ஆங்கிலேயர் என மூவினத்தாரும் தம்முடைய வாழ்க்கை முறைகளை எம் மக்கள் மத்தியில் பொடியாகத் தூவினர். இதனால் தமிழர் மத்தியில் ஐரோப்பிய நாகரீகம் செல்வாக்குச் செலுத்தியதோடு மட்டும் நின்றுவிடாது அவர்களின் சமயப்பழக்க வழக்கங்களையும் தமிழர் பின்பற்றத் தொடங்கி விட்டனர்.

இதன் தாக்கம் பரந்த அளவில் இடம்பெற்றது. இதன் விளைவாக தமிழர் கிறிஸ்தவ சமய விழுமியங்களையும் தம் வாழ்வில் புகுத்த முயற்சி செய்தனர். இது பெரும்பாலும் தமிழர் மத்தியில் பெரும் வெற்றியை ஏற்படுத்துவதோடு பலராலும் தமிழர் மதிக்கப்பட காரணமாக அமைந்தது. ஐரோப்பிய கிறிஸ்தவ மறைபரப்பாளர்கள் தமது வாழ்வில் கண்ட அனுபவத்தை மறைஉண்மைகள் பழக்க வழக்கங்களை மக்கள் மத்தியில் பரப்பினர். இது தமிழருடைய வாழ்வில் மாற்றத்தை உண்டு பண்ணியது. இயேசுவின் வாழ்வில் அவர் கடைப்பிடித்த அன்பு, அமைதி, ஒழுக்கம், தாழ்ச்சி, கனிவு போன்ற பண்புகள் மக்கள் மத்தியில் ஒரு புரட்சிகரமான மாற்றத்தை உண்டு பண்ணியது.

இதன் தாக்கம் சிறுவர் முதல் முதியவர் வரை செல்வாக்குச் செலுத்தியது. ஐரோப்பிய மக்கள் மத்தியில் கல்வியை ஊட்டுவதில் முக்கிய குறியாக இருந்தனர். இவர்கள் குறிப்பாக போத்துக்கேயர் தம் கல்வியுடன் போத்துக்கேய மொழியையும் கத்தோலிக்க சமயத்தையும் மேலைநாட்டு மருத்துவ முறையையும் அவர்களுடைய பண்பாட்டையும் தமிழர் வாழ்வில் வாழப்பழக்கினர். ஒல்லாந்தர் ஒல்லாந்த மொழியையும் கல்வினிஸ்த கிறிஸ்தவ மதத்தையும் ஒல்லாந்தரின் சட்டங்களையும் அறிமுகம் செய்தனர். இவ் ரோமடச்சு சட்டம் ஒரு முக்கிய குறியாக தமிழருடைய வாழ்வில் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத் தமிழர் உடைய வாழ்வில் முக்கிய இடம் பிடித்தது. இவ்வகையான சட்டங்கள் தமிழர் நெறிமுறையுடனும் சீரான போக்கிலும் வாழ உதவியது. ஆங்கிலேயர் காலத்தில் ஆங்கில மொழியும், அங்கிலிக்கன் கிறிஸ்தவமும் மற்றும் பல்வேறு கோட்பாடுகளும் தமிழர் பண்பாட்டை மாற்றியது. குறிப்பாக ஆங்கிலேயர் காலத்தில் பரந்த மதச் சுதந்திரம் காணப்பட்டதால் பல்வேறு வகையில் கிறிஸ்தவ விழுமியங்கள் தமிழர் மத்தியில் உட்புகுந்தது.

இவ்வாறான ஒருகட்டத்தில் கிறிஸ்தவர் தம் மதத்தை பரப்ப நாடகத்துறை பெரும் பங்காற்றியது. இந்த நாடகத்துறை பெருமளவில் இயேசு கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கைமுறைகள் அவருடைய பாடுகள் மரணங்கள் பற்றியும் அவருடைய வாழ்வியல் நோக்கங்கள் பற்றியும் நாடகத்துறை வளர்ச்சி கண்டதால் இந்த நாடகத்துறையின் மூலம் கிறிஸ்தவ விழுமியங்களை தமிழர் தம் வாழ்வில் இணைக்க ஒரு முக்கிய காரணமாக அமைந்தது. நாடகங்கள் மக்கள் விளங்கிக்கொள்ளும் எளிய மொழியில் காணப்பட்டதால் மக்கள் அதன் முக்கிய அம்சங்களை தேட முனைந்தனர். இந்த நாடகத்துறையில் பல்வேறு அம்சங்கள் மக்கள் மனதை திருடின. அவர்கள் மக்களை இலகுவில் மனந்திருப்புவதாக மொழி கலாசாரத்தில் தாக்கத்தை உண்டு பண்ணினர். இது தமிழர் மத்தியில் கிறிஸ்தவ விழுமியங்கள் உட்புக வழி கோலியது.

தற்போதைய காலகட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டோமானால் தமிழ்க் கலாசாரத்தில் கிறிஸ்தவ விழுமியங்கள் செல்வாக்குச் செலுத்தியிருப்பதைக் காணலாம். அந்த வகையில் ஆரம்ப தமிழ் இலக்கியம் பிரகாசமான மாணிக்கமாகக் கருதப்படும் போது அதில் கிறிஸ்தவ விழுமியங்கள் அதன் ஒளிர்வாகக் காணப்படுகின்றது. நவீன காலத்தில்

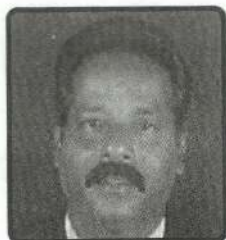
தமிழ் இலக்கியம் மீது இஸ்லாமியம் மற்றும் கிறிஸ்தவம் தாக்கம் கண்டுள்ளது. வீரமா முனிவர் இயேசு கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கையை ஒரு தேம்பாவணியாக எழுதினார்.

கட்டுரைகள் போன்று தமிழ் இலக்கியங்கள் கூடத் தேவாலயங்களை மையமாகக் கொண்டதாகவும் கிறிஸ்தவ விழுமியத்தில் தாக்கம் செலுத்துவதாகவும் எழுதப்பட்டன. ஆறுமுக நாவலர் தமிழில் முக்கியமாக இடம் பிடித்த ஒருவர். இவர் திருவிவிலியத்தை தமிழில் மொழிபெயர்த்து தமிழில் கிறிஸ்தவத்தை அடையாளப்படுத்தியுள்ளார். இதுபோன்று வேறு புலவர்களும் கிறிஸ்தவத்தில் தம்பங்களிப்பினை செலுத்தி தமிழ் கலாசாரத்துடன் அவற்றைத் தொடர்புபடுத்தி காட்டியுள்ளனர். தமிழ் கலாசாரம் என்பது தோற்றம் பெற்ற காலத்திலிருந்து தற்போதைய காலம் வரை பல இலக்கியங்களை படைத்து வருகின்றது. உதாரணமாக போத்துக்கேயர் காலத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அதில் ஈழத்தில் தோன்றிய கிறிஸ்தவ இலக்கியங்களே முதன்மையாகக் காணப்படும். ஈழத்தமிழ் இலக்கியத்தில் போத்துக்கேயரின் வருகையின் பின் இலங்கையில் கிறிஸ்தவம் வளர்ச்சியடைந்ததுடன் கிறிஸ்தவ இலக்கியங்களும் அம்மாணை பள்ளு புராணம் போன்ற வடிவங்களில் தோற்றம் பெற்றது. அது போன்றே அர்ச்சயாகப்பர் அம்மாணை என்ற இலக்கியம் புனிதர் புகழ் பாடுவதாக அமைந்துள்ளது. இவ்வாறாக தமிழ் கலாசாரத்தில் கிறிஸ்தவம் சார்ந்த பல விடயங்கள் இலக்கியங்கள் உட்பட வரலாறுகள் போன்றனவும் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன.

நாம் தமிழ் விழாவைக் கொண்டாடும் போது அதிகளவு நினைவுகூரும் ஒரு நபர் தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகளாவார். அவர் இக்காலத்தில் சிறந்த தொரு தமிழ் முன்னோடியாக விளங்கினார். இவர் கிறிஸ்தவ மதத்தை சார்ந்தவர் என்பதால் இவர் கிறிஸ்தவ விழுமியத்தை தமிழ் கலாசாரத்துக்குள் புகுத்திய ஒரு சிறந்த கல்விமானாகத் திகழ்கிறார். இவர் போன்ற வேறோரும் இத் தமிழ் கலாசாரத்தை மிகுதியாகக் கொண்டு கிறிஸ்தவ விழுமியங்களையும் தமிழ் கலாசாரத்தையும் என ஒன்றிணைத்து படைத்துள்ளனர். திருச்சபை தனது அமைப்புக்கேற்ப வாழ்ந்து பணிபுரிய வேண்டும் என்பது அதன் அடிப்படை நம்பிக்கையாகும். திருச்சபையின் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும்

இன்றைய தமிழ் கலாசாரத்துடன் தொடர்புபட்டவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். அவர்கள் தமிழ் கலாசாரத்தில் மூழ்கிப்போய் காணப்படுகின்றனர். திருச்சபையின் தாராளத்தன்மையின் விழாவாக மட்டுமல்ல அதன் அடிப்படைத் தேவை உணர்வாலும் செயல்படுகிறது என தமிழ் புலவர் கூறியதை நாம் மறக்க முடியாது. இது போன்ற கிறிஸ்தவ குருக்களும் தமிழின் தமிழரின் கலாசாரப் புகழை பாடியுள்ளனர். தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகளும் அவர்களுள் ஒருவரே.

இலங்கையில் வாழும் இருபத்தியொரு மில்லியன் மக்கள் தொகையில் 6.2வீதமானவர்கள் கிறிஸ்தவர்கள். அக்கிறிஸ்தவரிகளில் தமிழர்கள் குறைந்தவர்களாகக் காணப்பட்ட போதிலும் அத்தமிழ் கிறிஸ்தவர்களின் இறைநம்பிக்கை அதிகமாகவே காணப்படுகின்றது. தமிழ் கலாசாரத்தில் கிறிஸ்தவ விழுமியங்களை தற்காலத்திலும் காண முடிகின்றது. கிறிஸ்தவர்களினது பாரம்பரியத்துடன் தமிழர் பாரம்பரியமும் ஒத்ததாகக் காணப்படுகின்றது. கிறிஸ்தவர்கள் தமக்கென பாரம்பரிய உடைகளை அணிவது தமிழர் தம்பாரம்பரிய உடைகளை அணிவதிலிருந்து பிறந்ததே. தமிழ் கலாசாரம் என்பது கிறிஸ்தவ விழுமியத்துக்கு வித்திட்டது எனக் கூறுவதில் மிகை ஏதும் இல்லை. அந்த அளவிற்கு தமிழ் கலாசாரம் கிறிஸ்தவ விழுமியத்திலும் கிறிஸ்தவ விழுமியம் தமிழ் கலாசாரத்திலும் தன்னாலான சிறுசிறு பங்களிப்பினை செய்துள்ளது, இன்றும் செய்து வருகின்றது. பாடல்களும் கூட தமிழ் இலக்கியத்தினால் வளர்ச்சி பெற்ற ஒன்றே. இவ்வாறான பாடல்களை கிறிஸ்தவர்கள் உள்வாங்கி கிறிஸ்தவ பாடல்களை இயற்றி வந்தனர். பாடல்கள் நடனங்கள் சிற்பங்கள் போன்றன தமிழ் கலாசாரத்தில் இருந்து தோன்றியனவே. இவ்வாறாக தமிழ் கலாசாரத்தில் கிறிஸ்தவ விழுமியங்கள் ஊடுருவி இருப்பதினைக் காணலாம்.

திரியாய் அம்மன் கோவில்

வரலாறு

திரு. சி.கனகசிங்கம்

உபதலைவர்

திரியாய் அம்மன் ஆலய பரிபாலன சபை

முகாவில். _____

இந்து சமுத்திரத்தின் மணியென விளங்குகின்ற இலங்கைத் திருநாட்டில் சைவமும், தமிழும் தழைத்தோங்கும் வட பகுதியில் பக்தி மார்க்கமும் கிரியாமார்க்கமும் அமையப்பெற்ற பச்சிலைப்பள்ளி பகுதியில் பழம்பெருமை மிக்க புதுமை வாய்ந்த ஆலயங்கள் பலவற்றுள் முகாவில் பகுதியில் அமைந்திருக்கும் திரியாய் அம்பாள் ஆலயமும் ஒன்றாகும். இது சோழர்காலத்து வரலாறுகளைக் கொண்டதாகவும், பூதத்தம்பி எனும் சிற்றரசன் தனது ஆட்சியின் போது செம்பியன்பற்று ஊடாக சுற்றுலா வரும் வழியில் திரியாய் அம்பாள் ஆலயத்தினைத் தரிசித்துப்பின் மண்டலாய்ப் பிள்ளையார் ஆலயத்திற்குச் சென்று வணங்கி ஆணையிறவின் ஊடாக பூநகரி கோட்டையைச் சென்றடைவதாக முன்னைய வரலாற்றாசிரியர்களால் கூறப்படுகிற கண்ணகி அம்பாள் மதுரையை எரித்த பின்பு இலங்கைத் திருநாட்டிற்கு வந்ததாகவும், வடபகுதியின் கண்ணே வந்த கண்ணகி அம்பாள் வரும் வழியில் பல இடங்களில் தங்கியிருந்து இளைப்பாறிச் சென்று இறுதியாக வற்றாப்பளையிலிருந்து அருளாட்சி புரிவதாகவும் கூறப்படுகிறது. அவர் இளைப்பாறிச்சென்ற இடங்களில் முகாவில் திரியாய்ப் பகுதியும் ஒன்று எனக் கூறப்படுகிறது.

இவ் ஆலயம் அமைந்திருக்கும் இடம் பனை மரங்களும் வடலிகளும் மற்றும், ஆல், அரசு, பாலை மரங்கள் நிறைந்த சோலையாகவும் காணப்பட்டதால் அம்பாள் சோலை நடுவேயிருந்து களைப்பாறிச் சென்ற இடத்தில் அக்காலத்தில் வாழ்ந்த அப்பகுதி மக்களால் ஆலயம் அமைத்து வழிபட்டதாக கூறப்படுகிறது. அம்பாள் அப்பகுதியில் உலாவரும் போது வெள்ளைச் சேலையுடுத்து, வெண்ணீரணிந்து, பொட்டு வைத்து, வெண்கம்பி போல் நீண்ட கூந்தலையுடைய வயோதிப மாதுவாகப் பலரது கண்களில்

காட்சியளித்ததாக இப்பகுதி மக்களாலும், இக்காணியை அக்காலத்தில் பராமரித்து வந்தவர்களின் சந்ததியினராலும் கூறப்படுகிறது.

அதிசயங்களும் அற்புதங்களும்

அம்பாள் கோவில் அமைந்திருக்கும் காணியிலுள்ள பனை மரங்களின் பனம் பழங்கள் தீன் சுவை கொண்டதாக இருந்ததாகவும் அக்காணிப் பராமரிப்பாளர்கள் அவற்றை எடுத்து ஒன்று சேர்த்து வைத்தால் அதில் பல பனம் பழங்கள் காணாமல் போனதாகவும் அறியப்பட்டது. அதனால் மனவேதனையடைந்த அக் காணியைப் பராமரித்து வந்த பெண்ணொருவர் பனம் பழம் எடுக்கும் கள்வரைப் பிடிப்பதற்காக ஒளிந்திருந்ததாகவும், அதன்போது கிழவி வடிவில் வந்த மாது ஒருவர் பனம்பழங்களை எடுத்ததாகவும், அதனைக்கண்ட பெண் அந்த வயோதிப மாதுவுடன் வாய்தர்க்கத்தில் ஈடுபட்டு பனம்பழங்களை பறித்ததாகவும் இறுதியில் பனம்பழங்களையும் கொண்டு கிழவி வடிவில் வந்த மாது மறைந்ததாகவும் அறியப்படுகிறது. அன்றிரவு பூசகரின் கனவில் தோன்றி அம்பாள் தனது ஆலயத்தில் பனம் பழம் பொறுக்கி வைத்திருக்கிறேன் அதை நெருப்பில் வேக வைத்து தனக்கு நைவேத்தியமாக படைக்குமாறு கூறியதாகவும், பூசகர் மறுநாள் காலை ஆலயத்தினுள் சென்று பார்த்தபோது பனம்பழங்கள் இருந்ததாகவும், அதை அவர் அம்பாளுக்கு நைவேத்தியமாக படைத்ததாகவும் கூறப்படுகிறது.

அக்காலத்தில் கோயில் சுற்றாடலில் வாழ்ந்த செல்வந்தர் ஒருவர் பிள்ளைச் செல்வத்திற்காக அம்பாளை வேண்டி விரதமிருந்ததாகவும், இரவு கனவில் தோன்றிய அம்பாள் நீர் ஏழு தீர்த்தக்கிணறுகளை அமைத்து மக்களின் தாகத்தை தீர்த்து வைத்தால் உனது வேண்டுகல் நிறைவேறும் என அருளியதாகவும், அதன்படி அந்த செல்வந்தர் அம்பாள் ஆலயத்திலும் இன்னும் பல இடங்களிலும் ஏழு கிணறுகள் அமைத்து மக்கள் பாவனைக்கு விட்டதன் பயனாக அவர் பிள்ளைச்செல்வம் பெற்று பெரு வாழ்வு வாழ்ந்ததாகவும் இங்குள்ள முதியவர்களால் கூறப்படுகிறது. அவரால் செங்கல்லினால் அமைக்கப்பட்ட கிணறு இன்றும் ஆலயத்தில் காணப்படுகிறது.

அக்காலத்தில் உடுத்துறை துறைமுகமாக விளங்கியதாகவும், வியாபார நோக்கில் கப்பல்கள் தரித்து நிற்பதாகவும் வியாபார நோக்கில் பொருட்களை ஏற்றிய கப்பல் புறப்பட முடியாமல் இயந்திர பகுதி இயங்காமல் இருந்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. அதனால் செய்வதறியாமல் நின்ற கப்பல் தலைமை அதிகாரியிடம் மீனவ வடிவில் வந்த வயோதிபர் நீங்கள் கப்பலில் அம்பாள் ஆலயத்திற்குரிய சொத்துக்களையும், பொருட்களையும், கால்நடைகளையும் ஏற்றி இருக்கிறீர்கள், அவற்றை இறக்கி விட்டு ஆலயத்திற்கு சென்று அம்பாளுக்கு வேண்டிய பூசைகளை செய்து அம்பாளின் அருளைப்பெற்று வந்து மீண்டும் கப்பலை செலுத்துங்கள் என வேண்டினாராம். அதன்படியே கப்பல் அதிகாரி அம்பாள் ஆலயம் வந்து வேண்டிய பூசைகளை செய்து பூசகரால் வழங்கப்பட்ட தீர்த்தத்தை கொண்டு சென்று கப்பலை துப்பரவு செய்தபின்னர் கப்பல் புறப்பட்டுச் சென்றதாகவும் செவிவழிக் கதையில் கூறப்படுகிறது. மேலும் கோவிலை உதாசீனம் செய்தவர்களை பாம்பு வடிவில் தோன்றி மீண்டும் நல்வழிப்படுத்திய பல சம்பவங்களும் இடம்பெற்றிருக்கின்றன.

இவ்வாறு பல அதிசயங்களையும் அற்புதங்களையும் கொண்ட இவ் ஆலயத்தின் பொங்கல், திருக்குளிர்ந்தி உற்சவமானது வைகாசி விசாகத்துடன் வரும் வெள்ளிக்கிழமை நடைபெறும். அன்றைய தினம் கதிர்காமம் செல்லும் பாதயாத்திரிகளும், இவ்ஆலயத்தில் இருந்து செல்லும் பாதயாத்திரிகளும் இணைந்து கொண்டு வற்றாப்பளை போய் கதிர்காமம் போவதாகவும் கூறப்படுகிறது.

இவ்ஆலயத்தில் அலங்காரத்திருவிழா உற்சவமானது ஆடிப் பூரத்தை தீர்த்தமாக கொண்டு முன்புள்ள 9 நாட்கள் நடைபெற்று 10ம் நாள் ஆடிப்பூரத்தன்று சமுத்திர தீர்த்தம் நடைபெறும். அம்பாள் அருள் அகிலமெல்லாம் பரவட்டும்.

‘மேன்மை கொள் சைவந்தீ விளங்குக உலகமெல்லாம்’

அருகிவரும் பாரம்பரிய விளையாட்டுக்கள்

திரு. அ. றெஜிஅலோசியஸ்

நிர்வாக உத்தியோகத்தர்

பிரதேசசெயலகம்

பச்சிலைப்பள்ளி.

இம்மண்ணில் பிறந்து இறக்கும் வரை ஆரோக்கியமான துடிப்பான ஒரு மனிதனாக வாழ்வதையே அவனைச் சார்ந்த குடும்பமும் சமூகமும் விரும்புகின்றது. இவ் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற குழந்தைப் பருவம் முதல் நாம் செய்யவேண்டிய விடயங்கள் ஏராளம். இதனை ஆராய்ந்து பார்த்ததில் விளையாட்டின் பங்கு அதிகம் செல்வாக்குச் செலுத்துவதை நாம் உணர்கின்றோம். மானுட உயிர்கள் எல்லாவற்றுக்கும் பொதுவான வெளிப்பாட்டு நடத்தைகளும் விளையாட்டும் ஒன்று எனலாம். கலை, மொழி, சமயம் ஆகியவற்றைப் போல விளையாட்டும் கலவையான ஒரு நிகழ்வாகும். விளையாட்டு என்பது ஒரு தன்னார்வ செயற்பாடாகும். இது உடலுக்கும் உள்ளத்திற்கும் வலிமை சேர்க்க வல்லது. இது நாட்டுப்புற மக்களின் நாகரிகத்தோடும் பண்பாட்டோடும் இணைந்து காணப்படுகிறது. அந்த வகையில் சமுதாயத்தில் மக்களிடையே விளையாட்டையும் வளர்த்தெடுப்பது எம் எல்லோரினதும் கடமையாகும்.

விளையாட்டு வாழ்க்கைக்குப் பயிற்சி அளிக்கும் களங்களில் ஒன்று. விளையாட்டென்பது இன்பம் விளைவிக்கும் ஆட்டம். விளையாட்டென்பது நாட்டுப்புற மக்களின் வாழ்வியலைப்பற்றி ஆராய்வது எனப் பல்வேறு வகையான விளக்கங்களை அறிஞர்கள் முன்வைக்கின்றனர். விளையாட்டு வரையறுக்க முடியாத மூலத்திலிருந்து தோன்றியது எனலாம். ஆதிமனிதன் வேட்டையாடித் திரிந்த காலத்திலும் நிலையான வாழ்வு வாழத்தொடங்கிய காலத்திலும் பல்வேறு பயிற்சிகளைப் பெற்றுக் கொண்டான். மனிதன் தற்பாதுகாப்பிற்காகத் தாண்டவும், நீந்தவும், ஓடவும் மரமேறவும் பழகினான். வேட்டை விளையாட்டில் அனுபவம் உள்ளோர் பிறர்க்கு பயிற்சிதர முன்வரலாயினர்.

அவை குறிபார்த்தெறிதல், வீழ்த்துதல், ஆயுதங்களை கையாளுதல் முதலான பயிற்சிகளாக அமைந்தன. நாடோடி வாழ்வை விடுத்து நிலைக்க வாழ்வு வாழத் தொடங்கிய நிலையிலே அடிக்கடி போர்கள் மூண்டன. அதன் பயனாக போரின் செயற்பாடுகள் குறித்தும் பயிற்சிகள் தரப்பட்டன.

நாளடைவில் நாகரீக வளர்ச்சி பண்பாட்டு வளர்ச்சி ஆகியன காரணமாக வேட்டையும் போரும் குறைவடையத் தொடங்க பலர் காணத்தம் வீரத்தை புலப்படுத்தவும் மனமகிழ்ச்சிக்காகவும் விளையாட்டுக்களை விளையாட விளையாட்டுக்கள் தோன்றின. மேலும் வீரத்தை வளர்க்க பயத்தை விரட்ட நம்பிக்கையை ஊட்ட, நண்பர்களைப் பெருக்க பொழுது போக்கை வரவேற்க, முரண்பாட்டை உணர்த்த வாழ்க்கையினையும் தொழிலினையும் எதிரொலிக்கப் போலச் செய்ய எனப் பல்வேறு நிலைகளில் விளையாட்டுக்கள் வேர்கொண்டன.

விளையாட்டு முதன் முதலில் சிறுவரிடையே தான் தோன்றியிருக்க வேண்டும் எனக் கருதும் தேவநேயப் பாவாணர், ஓய்வு நேரத்தில் அல்லது வேலை செய்யாத பருவத்தில் சிறுவர் பெரியோரின் செயலை அல்லது இயற்கை நிகழ்ச்சியை நடித்து மகிழ்ந்த நிலையிலேயே விளையாட்டுக்கள் தோற்றம் பெற்றன என்பர். தமிழ் மக்களிடையே பல்வேறு வகையான நாட்டுப்புற விளையாட்டுக்கள் பயில் நிலையிலிருந்து வருகின்றன. இவ்வகையான விளையாட்டுக்களை சமுதாய மேல்மட்டத்திலுள்ள கற்றோரிடத்துக் காணமுடியாது.

பண்டிகைக் காலங்களில் எமது முன்னோர்கள் அன்றைய நாளில் காலைப் பொழுதை பண்டிகை கொண்டாட்டங்களிலும் மாலைப் பொழுதை விளையாட்டு நிகழ்வுகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து கிளித்தட்டு, கிட்டிப்புள், முட்டியுடைத்தல், வண்டில் சவாரி, கிறிஸ்மரம் ஏறல் போன்ற விளையாட்டுக்களை ஒழுங்கமைத்து விளையாடி மகிழ்ந்துள்ள வரலாற்றில் பிறக்கின்றோம். அவ்வாறான பண்டிகைக் காலங்களும் இன்றும் வந்து செல்கின்றது. ஆனால் உடல் உள ஆரோக்கியத்துக்கான இவ்வாறான விளையாட்டு நிகழ்வுகள் இடம் பெறுகின்றதா? எனப் பார்த்தால் நாம் சோம்பேறிகளாக மாறி மதுவுக்கும், சினிமாக்கும் அடிமையாகி இன்றைய நாளைக் கழிக்கின்றோம்.

உற்சாகமான சமூகத்தைக் கட்டி எழுப்ப எம்மிடம் காணப்படும் கலாசார மாற்றங்கள் மற்றும் கழகங்கள் இவ்வாறான பண்டிகைக் காலங்களை இந்தியாவில் உள்ள தமிழ் மக்கள் எவ்வாறு விளையாட்டுடன் கொண்டாடி மகிழ்கின்றார்கள் என்பது எமக்கு முன்னுதாரணமாக அமைகின்றது. “ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையுமா?” என்பார்கள். குழந்தைப் பருவத்தில் இருந்தே ஒரு பூரண ஆரோக்கியமான மனிதனை வளர்த்தெடுப்பது எமது கடமை.

இதற்கென தனியான அமைச்சு இதற்கான பல்லாயிரம் விளையாட்டு உத்தியோகத்தர்கள். பயிற்றுனர்கள் இதற்காக பல சர்வதேச மைதானங்கள் என வசதியளிக்கப்பட்டுள்ள இந்நிலையில் எமது பாரம்பரிய விளையாட்டுக்கள் மருவிவரும் இக்காலகட்டத்தில் விளையாட்டுத் துறையை வளர்த்தெடுக்க அரசு பல வழிகளில் முயன்று வருகின்றது. முன்பள்ளியிலும் குழந்தைமுதல் உத்தியோகத்தர் வரை விளையாட்டை ஊக்கப்படுத்தி பாடசாலைகளுக்கிடையே மாவட்ட மட்டங்களுக்கிடையே, மாகாணங்களுக்கிடையே மற்றும் தேசிய மட்டத்திலான விளையாட்டுக்களுக்காக எத்தனையோ கோடிக்கணக்கான நிதியை செலவு செய்து விளையாட்டை வளர்க்க எவ்வளவோ சந்தர்ப்பங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளது. விளையாட்டு உலகளாவிய ரீதியில் எவ்வாறு செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது என்பதனை நாம் அனைவரும் அறியும் இவ்வேளை எம்மிடையே எமது சமூகத்தில் இலைமறை காயாக இருக்கும் திறன்படைத்தவர்களை வெளிக்கொண்டுவர நாம் முன்வரவேண்டும்.

தமிழர்களாகிய எமக்கு பாரம்பரியமான விளையாட்டு கலை கலாசார பண்பாடுகள் இருந்துவரும் நிலையில் மேலைத்தேய விளையாட்டுக்களுக்கு இவ்வாறான அமைச்சுக்களாலும் விளையாட்டு அபிவிருத்திச் சபைகளாலும் எவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறதோ அவ்வாறான முக்கியத்துவம் எமது பாரம்பரிய விளையாட்டுக்களுக்கு கொடுப்படுவதில்லை. இவ்விடத்தை கருத்தில் கொண்டு நாமே எம் இனத்தையும் பாரம்பரியத்தையும் பொறுப்பேற்று வளர்த்தெடுக்க அனைவரும் ஒன்றுபடுவது அவசியமாகும்

பெண்மையே நீ யார்?

செல்வி. N.கலைச்செல்வி

முகாமைத்துவ உதவியாளர்

பிரதேச செயலகம்

பச்சிலைப்பள்ளி

பெண்மையே! நீ யார்?
அறியத்துடிக்கிறது உலகு
பெண்மையே! நீ யார்?

பூவின் புன்னகையா?
புயலின் நாடித்துடிப்பா?
காதலின் ஆலாபனையா?
கம்பீரத்தின் அணைத்திறப்பா?

அன்பின் மொழிபெயர்ப்பா?
அறிவின் திறவுகோலா?
இரக்கத்தின் தொட்டிலா?
வெஞ்சினத்தின் சொற்பொழிவா?

நிலாவின் கிரகணமா?
சூரியனின் சுருதியா?
தேவதையின் இறக்கையா?
அசுரனின் பல், நகமா?

கோவிலின் தீர்த்தமா?
எரிமலையின் தீக்குழம்பா?
பஞ்சின் குரலா? பாறையின் கோரச்சிரிப்பா?
கழுத்துக்கு பூமாலையா? இல்லை நுகத்தடியா?

கைகளுக்கு மோதிரமா?
இல்லை விலங்கா?
அமுதத்தின் மழையா?
இல்லை விஷத்தின் ஊற்றா?

யாழின் ஓசையா?
இல்லை புலியின் உறுமலா?
ஆலய தீபமா?
இல்லை அந்தகார இருட்டா?

நந்தவன அமைதியா?
இல்லை போர்க்கள கூச்சலா?
பெண்மையே! நீ யார்?
அறியத்துடிக்கிறது உலகு.

பெண்மையே! நீ யார்?
அம்பலமான இரகசியமே!
நிர்மலமான அதிசயமே!
உன்னை வணங்குகிறது உலகு.

ஒவ்வொரு முறையும் - நீ
புதுப்புது பரிணாமம் பூணுகிறாய்
சிலுவையாக மானிடரை
அறைந்து கொல்வதும் நீ தான்.

சிறகாக இருந்து
உயர்த்தி விடுவதும் நீ தான்
ஊழிக்காற்றாய் மானிடரை
அலைக்கழிப்பதும் நீ தான்.

விசிறிகொண்டு விசிறிவிட்டு
சுகம் யாசிப்பதும் நீ தான்
கருவேலமரமாய் மானிடரை
குத்திக்கிழிப்பதும் நீ தான்

போதிமரமாய் மனிதனுக்கு
புத்தி புகட்டுவதும் நீ தான்
தாயாய்..... மகளாய்.....
மனைவியாய்... ஆசானாய்.....

உன் அவதார மெய்ப்புக்களே
எம் மானுடத்தை வாழ்விக்கிறது
பெண்மையே! நீ இல்லையேல்
உலகுக்கு அன்புநதி அறிமுகமாகியிருக்காது
நீ இல்லையேல் உலகு காதல்
மதுவில் ஊறித்திளைத்திருக்காது

நீ இல்லையேல் ராஜ்ஜியங்கள் இருக்கும்
ஆனால் பூஜ்ஜியங்களாய் இருக்கும்.
நீ இல்லையேல் தவங்கள் இருக்கும்
ஆனால் சவங்களாய் இருக்கும்

நீ இல்லையேல் உலகம் இருக்கும்
ஆனால் சாக்கடையாய் இருக்கும்
அறிவின் உள்ளார்த்தமே!
அழகின் புதைபொருளே!

அனலின் பூச்சரமே!
கனலின் குளிர்மையே!
நீ! துதிக்கப்பட வேண்டியவள்
அனால் மிதிக்கப்படுகின்றாய்

நீ! வணங்கப்பட வேண்டியவள்
ஆனால் களங்கப்படுகின்றாய்
பெண்மை இல்லையேல்
இவ்வுலகு இல்லை.

பெண்மையை பூஜியுங்கள்
வணங்குங்கள் ஆராதியுங்கள்
பெண்மை உலகை பூஜிக்கும்
பெண்மையின் மகிழ்ச்சியே
தேசத்தின் மகிழ்ச்சி

பெண்மையே! நீ யார்?
அறியத்துடிக்கிறது உலகு.
பெண்மையே! நீ யார்?

நிலைமாற்றும் அழகியல்

திருமதி. லூர்த்தகவி நேசநாயகம்

ஆசிரியை

கிளி/ பளை ரோ.க.த.க பாடசாலை

ஒவ்வொரு தனிமனிதனதும் பன்முக ஆற்றல்களைக் கல்வியானது முனைப்புடன் வளர்க்க வேண்டும். கல்வியில் சம சந்தர்ப்பம், சம வாய்ப்பு, என்று கூறப்பட்டாலும், அனைத்து மாணவர்களுக்கும் பாடநூல்கள், சீருடைகள் வழங்கப்பட்டாலும். பாடசாலைக் கட்டமைப்புக்களாக்கி கடைக்கப்பெற்றாலும் குடும்பம், சமூகம், மற்றும் பள்ளிச் சூழல்களில் காணப்படும் வேறுபாடுகள் இருக்கவே செய்கின்றது.

இவ்வாறான வேறுபாடுகளால் பாதிப்புறுகின்றபோது பிள்ளைகள் தமது தனிப்பட்ட ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தல், தம்மை ஏற்று மதிப்பளிக்கும் உணர்வு போன்றவற்றில் பின்னடையும் நிலையைக் கண்கூடாகக் காண முடிகிறது.

“இங்கு வாழும் மனிதருள்கெல்லாம்
பயிற்றிப் பலகல்வி தந்து இந்தப்
பாரை உயர்த்திட வேண்டும்”

இவ்வாறான நிலைமைகளைக் கருதியே அன்றைய கல்விச் சிந்தனையாளர்கள் பலரும் கல்விச் செயலொழுங்கில் அழகியலில் முக்கிய பங்கினை வலியுறுத்தியுள்ளனர். பிள்ளையின் வளர்ச்சியில் அழகியலின் செல்வாக்கினால் மாற்றங்களை ஏற்படுத்த முடியும். பெஸ்ட்லோஜி கூறுகையில், சிறுவர்களுக்கான கல்வியில் கைகளும், அறிவும், உணர்வும் ஆகிய முப்பொருளும் முக்கியத்துவமுடைய ஓவியம், பாடல், விளையாட்டு என்பவற்றின் தேவையை வலியுறுத்துகிறார் இன்னும் புரோபலின் குழவிப்பூங்கா முறையில் பாடல், ஆடல், ஓடுதல், ஊடாக குழந்தைகளின் இயல்பான படைப்பாற்றலை வளர்ப்பதற்குரிய ஏற்பாடுகள் ஒழுங்குபடுத்தப்பட வேண்டும் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இதனையே பாரதியாரும்

“காலை எழுந்தவுடன் படிப்பு

பின்பு கனிவு கொடுக்கும் நல்ல பாட்டு

மாலை முழுவதும் விளையாட்டு” என்கிறார்.

இசையால் கவரப்பட்டு அதில் இன்புற்ற பிள்ளை மீண்டும் மீண்டும் அதை நாடுவான் அதைப் பயன்படுத்தி இசையூடாகப் கருத்தூட்ட முடியும் என்று தேசிக விநாயகம் பிள்ளை போன்றோர் கூறியிருப்பதைக் காணலாம்.

கல்விச் சிந்தனையாளர்களின் கருத்திற்கு மதிப்பளிக்கும் வகையில் எமது நாட்டில் அழகியல் வளர்க்கும் நிறுவனங்கள் பல தோன்றின தொடர்ந்து பாடசாலைக் கலைத் திட்டத்திலும் ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து எழுபதுகளில் அழகியல் பாடமானது புகுத்தப்பட்டுள்ளது.

அழகியல் என்பது அழகுணர்ச்சியினூடாக மனிதனை இயக்குவது, கிரகித்தலை இலகுபடுத்துவது, மகிழ்ச்சி தருவது, உடலியக்கம் தரக்கூடியது, சூழ்நிலையை இயல்பாக்க வல்லது, அகத்தைச் செழுமைப்படுத்தும், பிணிகளை விலக்கும், மனப்பாங்கை விருத்தியாக்கும், கற்பனா சக்தியைத்தரும் இத்திறந்த அழகியலைக் கற்றுணர்வது பொருத்தமானது.

பாடசாலைக் கலைத்திட்டத்தில் அழகியல் செயற்பாடுகள் மேற்சொன்னதாக பாரிய பல பயனைத்தருகிறது. நேரகுசிகளை ஒழுங்குபடுத்துவதில் ஆங்காங்கே அழகியல் பாடங்கள் செருகப்படுவது மாணவர் இரண்டு கனதியான அதாவது கனிதம், விஞ்ஞானம் போன்ற செயற்பாடுகளின் இடையே சிறு தளர்ச்சி மற்றும் சுறுசுறுப்பை ஏற்படுத்த வல்லதாக அமைகிறது. அவ்வாறே காலை உடற்பயிற்சிச் செயற்பாடுகள் இன்று நாடெங்கும் இசையுடன் கூடியதாகவே மேற்கொள்ளப்படுகிறது. மற்றும் ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே தேவார புராணங்கள் மற்றும் பாக்கள் கீதங்கள் இசைக்கப்பட்டே கற்றல்ச் செயற்பாடுகள் ஆரம்பிக்கப்படுவது.

மேற்குறித்த ஆரம்ப செயற்பாட்களால் பிள்ளை பாடசாலைக்கு வரும்போது இருந்தது மனநிலையிலிருந்து கற்றலுக்காகத் தன்னைத் தயார்படுத்திக் கொள்ள உதவும் என்பதில் ஐயமில்லை. இதுவன்றி கலை நிகழ்வுகள், போட்டிகள் ஒவியப்போட்டிகள் போன்ற அழகியல்

அம்சங்கள் பல பிள்ளைகளின் தனித்திறன்களை வெளிப்படுத்துவன. பிரதான பாடத்துறைகளில் கணிப்பைப் பெறமுடியாத சில மாணவர்கள் அழகியலில் உச்சத் திறனை வெளிப்படுத்தி ஏனையோரின் அத்த கணிப்பைப் பெறுவதைக் காண்கிறோம்.

நுண்மதியில் சமனற்ற நிலையில் இருப்பினும் ஏதேனும் துறைசார்ந்து பிள்ளை தன்னை அடையாளப்படுத்த, நிலைப்படுத்த அழகியல் துணை செய்கிறது. தனது உறைவிடத்தின் அருகமைந்த இன்னோர் வீடு பாடசாலை என்பதை ஏற்க மறுக்கும் பிள்ளைகள் பலர் ஓவியம், பாடல், நடனம், நாடகம் போன்ற செயலை எண்ணி வருகை தருகின்றனர். இவ்வாறான பல நன்மைகள் இருப்பினும் அழகியலால் நன்நிலை மாற்றம் மட்டுமன்றி தீய நிலை மாற்றங்களும் ஏற்படுகிறது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. நவீன கட்டற்ற பொருளாதார செயல் முறைகள், சுரண்டல் கோலங்கள், சமூகத்தைக் கேடுறுத்தும் செயல்க ளுக்கும் துணைச் சாதனமாக பிரயோகிக்கப்படுவதும் அழகியலே தீ சினிமாக்கள், ஓவியங்கள், விளம்பரக் கோலங்கள் போன்றவற்றை இதற்கு உதாரணமாகக் கூறலாம். இவற்றினால் பல சமுதாயம் சீர்கேடுகள் சிறாரைக் கெடுப்பதை மறுக்க முடியாது.

நல்லனவாயினும் தீயனவாயினும் அழகியல் என்பது நிலை மாற்றத்தை ஏற்படுத்தவல்லது என்பது திண்ணமே.

தீமையொன்றையே கற்று அதற்கு ஆக்கையோடு ஆவியும் விற்று தாமும் தீயோராவாரை என் செய்யக் கூடும். நற்பிரசைகளை உருவாக்க நற்கருத்துகளைப் பரப்ப இக் கவின் கலைகளைப் பயன் படுத்துவது குறைந்த சிரமத்தில் நிறைந்த வெளிப்பாட்டைத் தரும் என்பதை மறுக்கும் சிரமுடையோர் மானிடரேயல்லர்.

“கலையின்பமே நிலையின்பமாம்
கவியின்பமே அமிழ்தின்பமாம்”

கலைகளில் சித்த வைத்தியம்

திருமதி. இந்திரகுமார் மேகலைச்செல்வி

கலாசார உத்தியோகத்தர்

பிரதேச செயலகம்,

பச்சிலைப் பள்ளி.

நீர் நிலம் நெருப்பு காற்று ஆகாயம் எனப்படும் பஞ்ச மூலங்களால் உருவானதே இவ்வையகம் இவ்வுலகத்தில் பிறந்து வாழும் அனைத்து வகையான உயிரினங்களும் தாவர வகைகளும் இந்த ஐந்து மூலங்களாலும் ஆனவையே ஆகும். பெறுதற்கரியது மானிடப்பிறவி. “அரிது அரிது மானிடப் பிறவியாய் பிறத்தல் அரிது” என்றார் தமிழ் முதாட்டி ஓளவைப்பாட்டி. மனித உடலில் எலும்பு சதை, தோல், ரோமம் ஆகியவை மண்ணாகவும் இடைவெளிப்பகுதிகள் ஆகாயமாகவும் மூச்சுக் காற்றாகவும், பசி தாகம் வேட்கை ஆகியவை தீயாகவும் இரத்தம் வியர்வை ஆகியவை நீராகவும் இருந்து செயற்பட்டு உடலை இயங்கச் செய்கின்றன. இந்த உடல் நோயற்று வாழ்வதையே அனைவரும் விரும்புகின்றோம்.

மக்களின் உடல் நலத்திற்கான அரிய பல குறிப்புகளை உள்ளடக்கிய பல ஆயிரக் கணக்கான பாடல்களை நம்முன்னோரான சித்தர்கள் ஓலைச் சுவடிகளில் எழுதிவைத்துள்ளனர். நெல்லிக்காய் அறுகம்புல், துளசி, வில்லை இலை, நெல்லி இலை, அரசு இலை போன்ற சாதாரண செடிகளின் இலைகளை தினமும் உட்கொண்டு வந்தால் உடல் நலத்தைப் பற்றிய கவலை இல்லாமல் ஆரோக்கியமான நல்வாழ்வை பெற முடியும் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இந்த மருத்துவமானது ஆன்மீகத்துடன் தொடர்புடையதாக ஆதிகாலம் தொட்டே இருந்து வந்துள்ளதை காணலாம். விநாயகருக்கு அறுகம்புல்லும் முருகப்பெருமானுக்கு நெல்லியும் அம்மனுக்கு வேம்பும் விஷ்ணுவுக்கு துளசியும் சிவன் அம்மனுக்கு வில்வமும் அரசும் பிரதான தல விருட்சங்களாகவும் அர்ச்சனைக்குரிய பொருளாகவும் சைவ ஆலயங்களில் உருவாக்கி வளர்த்து பாதுகாத்து வருகின்ற மரபு

பண்டைய நாளிலிருந்து நம் முன்னோர்களால் செயற்படுத்தப்பட்டு வந்ததை காண முடிகிறது. இதன் மூலம் கலாசார மரபானது மருத்துவத்துடன் இணைந்து கிடப்பதை காணலாம்.

ஆலயங்களில் மக்கள் தினம்தோறும் சென்று வருகின்ற போது பக்தர்களுக்கு தீர்த்தம் என்ற பெயரில் பல மூலிகைகளை சேர்த்து அதனை பக்தர்களுக்கு வழங்கப்படும் போது மக்கள் நோயற்றவர்களாக விளங்குகின்றார்கள்.

சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் என்ற ஐம்புலன்களும் மனிதனுக்கு வாழ்வில் எவ்வாறு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றதோ அந்த வகையில் எமது முன்னோர் கண்ட மருத்துவக் கலைகளில் அவைகளை 6 வகையாகப் பிரித்து அதன் முக்கியத்துவத்தை மக்களுக்கு உணர்த்தியுள்ளனர்.

கசப்பு சுவை

கசப்பு சுவையை எடுத்துக் கொள்வோமானால் நரம்புக்கு பெரும் பலத்தை தருவது கசப்பு சுவையேயாகும் உடலில் எல்லா உறுப்புக்களையும் உறுதி அடையச் செய்வது சுவையே ஆகும். தினமும் காலையில் இரண்டு வில்வ இலைகளை மென்று சாப்பிட்டு வந்தால் உடலில் நோய் எதிர்ப்பு சக்தி உண்டாகும். கசப்பு சுவையுள்ள எள், கடுகு, கசகசா, சீரகம், பூண்டு, ஓமம், பெருங்காயம், கறிவேப்பிலை, கொத்தமல்லி இலை, பாகற்காய், கொவ்வைக்காய், சுண்டைக்காய், வேப்பம்பூ, கரிசிலாங்கண்ணி, ஆவாரம்பூ, அகத்திக்கீரை வல்லாரைக் கீரை, தூதுவளை, முடக்கொத்தான் போன்றவற்றை நாம் உணவுடன் சேர்த்துக் கொள்வோமானால் எமக்கு உடலுக்கு உறுதியும் நோய் எதிர்ப்பு சக்தியும் உண்டாகும்.

துவர்ப்பு சுவை

அடுத்து துவர்ப்புச் சுவையை எடுத்துக் கொள்வோமானால் உடலின் இயக்கத்திற்கு முக்கியமான குருதியை வளர்ப்பது துவர்ப்புச் சுவையாகும். கல்லீரல், பித்தப்பை ஆகியன இச் சுவையால் சக்தி பெறுகின்றன. குருதியானது உடலில் குறைந்தால் சோர்வான உடல், உடல் வெளுத்துப் போதல், போன்ற குறைபாடுகள் ஏற்படக் கூடும்

குருதியானது உடலில் குறையும் போது உடலுக்கும் உழைப்பிற்கும் வயதிற்கும் ஏற்ற அளவு உணவை உண்பதாலும் உடற்பயிற்சி போன்றவற்றாலும் ஓரளவு குருதியை பெறலாம். நெல்லிக்காய், அத்திக்காய், கடுக்காய், ஈச்சங்காய், விளாம்பழம், வாழைப்பழம், மணத்தக்காளி கீரை போன்ற துவர்ப்புச் சுவையுள்ள உணவுகளை உண்பதன் மூலம் நாம் உடல் நலத்தை பேணலாம்.

இனிப்பு

இனிப்புச்சுவை உடலை வளர்ப்பதுடன் உடலின் நிறையைக் கூட்டும் தசையை வளர்ப்பது இனிப்புச் சுவையே அரிசி பருப்பு, கிழங்கு போன்றவற்றில் இனிப்புச் சுவை உண்டு. உலகில் வாழும் மக்களில் இனிப்புச் சுவையை வெறுப்பவர்கள் இல்லை என்றே கூறலாம். மனித உடலுக்கு இனிப்புச்சுவை குறைந்தாலும் ஆபத்து நேரிடலாம். அளவுடன் இருப்பது சிறந்த முறையாகும். சர்க்கரை, கற்கண்டு, கரும்பு, வாழைப்பழம், மாம்பழம், தோடம்பழம் பேரீச்சம்பழம் போன்றவற்றில் இனிப்புச்சுவை அதிகம் இதனை அளவுடன் உண்டால் நன்மை உண்டு.

“அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமிர்தமும் நஞ்சு” என்ற முதுமொழிக் கமைவாக அளவாக உண்டு ஆரோக்கியமாக வாழப்பழக வேண்டும்.

உறைப்பு உமிழ்நீரைச் சுரக்க வைத்து அதன் மூலம் உண்ணும் உணவு நன்கு சீரணமாக உதவுகின்றது. உறைப்புச் சுவையை அளவுடன் பயன்படுத்த வேண்டும். காரத்தை அதிகளவில் பயன்படுத்தினால் வயிற்றில் புண்கள் ஏற்படும் மிளகாய்க்கு பதிலாக மிளகை பயன்படுத்துவது நல்லது.

புளிப்பு

நாம் உண்ணும் உணவுகள் சீரணிக்கவும் இரத்தத்தில் உள்ள அழுக்குகளை அகற்றவும் புளிப்புச் சுவை உதவுகின்றது. இரத்தத்தில் உள்ள வெப்பத்தை குறைக்கும் தன்மை புளிப்புச் சுவைக்கு உண்டு, எலுமிச்சம்பழம், புளியம்பழம், புளியம்கொழுந்து, நாரத்தங்காய், கொத்தமரங்காய், வெண்ணெய் போன்றவற்றில் புளிப்புச்சுவை உண்டு.

உப்பு

“உப்பில்லா பண்டம் குப்பையிலே” என்ற பழமொழிக்கமைய உப்புச்சுவையானது அளவோடு இருக்க வேண்டும். அதுவே அளவுக்கு மீறினால் உணவு கெட்டுவிடும் உப்பை அதிகமாக பயன்படுத்தினால் கை, கால் முகம் என்பவற்றில் வீக்கம் ஏற்படும் அத்துடன் இரத்த அழுத்த நோய் உண்டாகும்.

நம் முன்னோர்கள் எமது பண்பாட்டு அம்சத்தின் அடிப்படையில் சைவ உணவையே விரும்பி உண்டார்கள் இவ்வுணவு உண்பதால் நோய் ஏற்படாது என்றும் உடலுக்கு தேவையான ஊட்டச்சத்துக்கள் அனைத்தையும் சைவ உணவே வழங்குகின்றது என நம்பினார்கள்.

அதன் வழியிலேயே அறுசுவை உணவை உட்கொண்டு வாழ்ந்துள்ளனர். ஏன் விலங்குகளை கூட பார்த்தோமானால் ஆடு, மாடு, மான், குரங்கு, குதிரை, ஓட்டசும், கழுதை, முயல், யானை போன்ற மிருகங்கள் நோய்கள் எதுவும் அணுகாமல் உடல் பலத்துடன் வாழ்ந்து வருவதை காண்கிறோம். யானைப்பலம் என்பார்களே யானைக்கு மிஞ்சிய பலமா? யானை இறைச்சியை உண்கிறதா? அவை அளவுக்கதிகமான கொழுப்புண்பதும் தூய்மையற்றதுமான இறைச்சியை உண்ணாததால் தான் தூய்மையாகவும் பலமுள்ளதாகவும் வாழ்கின்றன.

இவற்றை விட நாம் அன்றாட வாழ்க்கையில் பயன்படுத்தப்படும் அழகியல் சார்ந்த விடயங்கள் மற்றும் எமது உடல் உபாதைகளை நீக்க சித்த வைத்திய முறையில் பல அரிய முறைகளை கண்டு பிடித்துள்ளனர்.

முக அழகை பாதுகாக்க

சந்தனத்தை நீரில் கரைத்து அத்துடன் பாசிப்பயறு சேர்த்து ஊறவைத்து அரைத்தெடுத்து முகத்தில் தடவி சிறிது நேரம் கழித்து குளித்து வந்தால் முகத்தில் ஏற்படும் கரும்புள்ளிகள் மறைந்து அழகாகும் அதிக விலைகொடுத்து கடைகளில் வாங்கும் கிரீம் களுக் கு விடைகொடுங்கள்.

தலை முடியை பாதுகாக்க

ஆலமரத்தின் இளம்பிஞ்சு வேர்களை எடுத்து. அத்துடன் செவ்வரத்தம் புவையும் சேர்த்து காயவைத்து அரைத்து பொடி செய்து தேங்காய் எண்ணெயுடன் அந்த தூளை பே. டி ஊறவைத்து அதனை தலைக்கு தினமும் தேய்த்து வந்தால் தலைக் கறுப்பாக வளரும். அத்துடன் அம்மியில் வைத்து அரைத்து தலையில் தேய்த்து சிறிது நேரம் ஊறவைத்து குளித்தால் தலைமுடி உதிர்வது நிற்கும்.

தலைவலி குணமாக

மருதோன்றி இலைகளை அரைத்து சிறிது தாய்ப்பால் விட்டு குழைத்து நெற்றியில் பற்றாகப் போட்டால் தலைவலி விரைவில் குணமாகும். இதை விட கராம்பை எடுத்து தண்ணீர் விட்டரைத்து நெற்றியில் பற்றாக இட்டால் தலைப்பாரம் நீங்கும்.

பல்வலி நீங்க

பல்வலி உள்ளவர்கள் காலை எழுந்தவுடன் நெல்லிக்காயை சாறெடுத்து அதை வாயில் சற்று நேரம் வைத்திருந்து பிறகு உமிழ்ந்து விட்டால் பல்வலி நீங்கும். கரிசிலாங்கண்ணி சாற்றை பிழிந்தெடுத்து அச்சாற்றை பற்களின் எலும்புகளில் தேய்த்தால் பல்வலி நீங்கும்.

தோல் வியாதிகள் குணமாக

மருதோன்றி இலைகளையும் அதன் புவையும் சுத்தம் செய்து இடித்து சாறுபிழிந்து காலை மாலை இரவுவேளை 1/2 தேக்கரண்டி வீதம் அதே அளவு தேனையும் கலந்து உட்கொண்டு வந்தால் தோல் வியாதிகள் நீங்கும்.

உதடுகள் சீவப்பாக

செடியில் இருந்து புதிதாக பறிக்கப்பட்ட கொத்தமல்லி இலைகளை கழுவிச் சுத்தம் செய்து விழுதாக அரைத்தெடுத்து இரவில் படுக்கப் போவதற்கு முன் உதடுகளில் பூசிவர உதடுகள் சீவப்பாக மாறும்.

உடல் நிலையை குறைப்பதற்கு

கடுக்காய்த்தோல், தான்றிக்காய்த்தோல், நெல்லி, சுக்கு, திற்பெலி என்பவற்றை வறுத்து பொடி செய்து தனித்தனி சூரணங்களாக ஒரே அளவில் கலந்து வைத்து ஒரு நேரத்திற்கு இரண்டு தேக்கரண்டி வீதம் காலை மாலை நல்லெண்ணையில் குழைத்தும் சாப்பிட்டால் ஆறு மாதத்தில் உடல் மெலியும். இதைவிட சுத்தமான தேனை வெந்நீரில் கலந்து காலையில் குடித்துவர உடல்நிறை குறையும் என கூறப்படுகிறது. இன்றைய காலகட்டத்தில் அலுவலகத்தில் தொடர்ந்து அமர்ந்து வேலை செய்யாதவர்கள் உடற்பயிற்சி செய்யாதவர்கள் இவ்வாறான மனப் பாதிப்புக்குள்ளாவது யாவரும் அறிந்ததே.

புற்றுநோய் வராதிருக்க

இந்நோய் வருவதற்கு வேறுபல காரணங்கள் இருந்தாலும் இன்றைய மருத்துவ வல்லுனர்கள் இக்காரணத்தையும் ஒன்றாக கூறியுள்ளனர். வீட்டில் பூரி அப்பளம் பலகாரம் பொரித்த மிகுதி எண்ணெயை சேர்த்து வைத்து மீண்டும் அதனைப் பாவிப்பது தவிர்க்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும். இவ்வாறு பாவிப்பதால் குடல்புற்று நோய் வர வாய்ப்புள்ளது என்பது இன்றைய மருத்துவ உலகில் கண்டு பிடித்த ஓர் உண்மையாகும்.

வளர்ந்து வரும் விஞ்ஞான உலகில் புதுப்புது கண்டு பிடிப்புக்கள் தோன்றிய பொழுதிலும் முன்னோர்களான சித்தர்கள் காட்டிய மருத்துவமானது பெரும்பாலான மக்களிடையே மிகுந்த பிரபல்யம் அடைந்தள்ளதை நாம் கண்கூடாக காண முடிகிறது. எமது கலாசார விழுமியங்களில் நாடகம், நடனம், இசை, ஓவியம் சிற்பம், சோதிடம், கட்டிடம் போன்ற துறைகள் எவ்வளவு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றதோ அந்த வகையில் சித்தர்களின் சித்த மருத்துவமும் கலைகளில் ஒன்றாகவே மிளிர்கின்றது எனலாம்.

வாழ்த்துடிக்கும் ஓர் உண்மைக் கலைஞன்

திரு. செ. நாதன்
முகமாலை

அந்த மண்டபம் மிகவும் சிறப்பாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. வாசலில் வாழைமரம் கட்டப்பட்டு பழுத்த இரண்டு பெரிய வாழைக்குலைகளின் நுனியில் செவிளநீர் செருகப்பட்டு காணப்பட்டிருந்தது. வாசல் தொடக்கம் நிகழ்வு நடக்கும் மண்டபம் வரை தோரணமும் மாவிலையும் கட்டப்பட்டு மிகவும் அழகாக காட்சி தந்தது அந்த நுழைவாயில்.

விழா நடைபெறும் மேடையில் பெரிய அளவான பெனர் ஒன்று கட்டப்பட்டிருந்தது. அதில் பிரதேச கலாசார விழா என மிக அழகாக எழுதப்பட்டிருந்தது. நிகழ்வு நேரம் நெருங்க நெருங்க கலைஞர்களும் பார்வையாளர்களும் மண்டபத்தை நிரப்பிக் கொண்டிருந்தனர். ஒலிபெருக்கியில் பக்தி பாடல் இசைக்க இடையிடையே அறிவிப்புக்களும் நடைபெற்றது.

அன்றைய நாளை அந்த இளம் கலைஞர்களால் மறந்து விட முடியவில்லை. பிரதேசத்தில் உள்ள இலைமறைகாயாக இருந்த பல கலைஞர்களை இனங்கண்ட பிரதேச கலாசார உத்தியோகத்தர் அவர்களின் படைப்பாற்றலை வெளிக்கொணரும் முகமாக இந்த நிகழ்வை ஏற்பாடு செய்திருந்தார்.

ஆம் தமிழ் பாரம்பரிய பண்பாட்டு முறைகளுக்கமைய கலை கலாசாரங்களை பேணிப்பாதுகாத்து அழிந்து செல்லும் கலைகளை இளம் தலைமுறையினருக்கும் சொல்லிக் கொடுக்கும் நோக்குடன் பல வடிவங்களின் அவர்களின் ஆற்றலுக்கேற்ப பல கலைநிகழ்வுகளை ஏற்பாடு செய்து வருடாந்த பிரதேச கலாசார நிகழ்வின் ஊடாக வெளிக்கொணர்ந்து அனைவரும் அறிவதுடன் அந்தக்கலைஞர்களையும் கௌரவிக்கவும் அவர்களை ஊக்குவிக்கவும் ஏற்பாடு செய்த இந்த கலாசார விழா ஆரம்ப நேரத்தை எட்டியது.

மாலை 2.30 மணி விழாவுக்கு அழைக்கப்பட்ட விருந்தினர்கள் மண்டப வாயிலில் இருந்து மாலை அணிவித்து மங்கல வாத்திய இசையுடன் மண்டபம் நோக்கி அழைத்துவரும் காட்சியை தமிழரின் பாரம்பரியம் எடுத்துக்கூறி நின்றது. ஆண்கள் அனைவரும் வேட்டியுடனும் பெண்கள் சேலையணிந்தும் ஓர் பக்திப் பரவசத்துடன் மண்டபம் வந்திருந்த போது ஓர் புனித ஆலயம் ஒன்றினுள் பிரவேசிக்கும் அனுபவம் வந்து சென்றது.

மங்கல விளக்கேற்றப்பட்டு இறைவணக்கம் செலுத்தப்பட்டு நிகழ்வு ஆரம்பமானது. பாடசாலை மாணவக்கலைஞர்களால் ஓர் வரவேற்பு நடனமும் நிகழ்த்தப்பட்டது. அனைவரும் மிகவும் ஆவலுடன் பார்த்தார்கள்.

நிகழ்வு மண்டபத்தின் பின் இருக்கை அருகின் தனது இரண்டு கண்களையும் இழந்த அந்த மூத்த அண்ணாவியார் தனது தள்ளுவண்டியில் இருந்து நிகழ்வை பார்த்துக் கொண்டே தனது நண்பனுக்கு தனது கலைப்பயணத்தைப் பற்றிக் கூறினார்.

“மச்சான் உந்த நாடகத்தில் முந்தி நானும் நடித்தனான். நாங்கள் எத்தனை மேடை ஏறினாங்கள். நாச்சிக்குடா விசுவமடு பண்டத்தரிப்பு என்று யாழ்ப்பாணத்திலையும் இருபத்தைந்து, முப்பது மேடை ஏறினாங்கள். எங்களுக்கு நாடகம் பழக்கிய அண்ணாவியார் செல்லையா செத்திட்டார். மயான காண்டத்தை விட இன்னும் எத்தனை நாடகம் நடிச்சுப்போட்டம். இந்தக் கால் இரண்டும் போகாட்டி நானும் ஒரு கட்டத்தைக் கேட்டு கட்டாயம் வந்திருப்பன்” என்று கூறிய தியாகு சிந்னையில் ஆழ்ந்தார்.

எப்போதும் சுறுசுறுப்புடன் காணப்பட்ட தியாகு ஒரு நல்ல விவசாயி. காலப்போகங்களில் வயலிலும் மற்றைய காலங்களில் எல்லாம் மரக்கறிச் செய்கையிலும் ஈடுபட்டு வந்த ஒருவன். யுத்தம் அவனது இரண்டு கால்களையும் தின்றுவிட முடங்கிப் போனார் வீட்டுக்குள். ஆனாலும் அவர் குடும்பத்துக்காக தன்னாலான வாழ்வாதார வேலைகளை செய்து வந்தார். பற்பொடி உற்பத்தியை தனது வாழ்வாதார தொழிலாக ஆரம்பித்து அவரிடம் இன்று பெரிய முதலீடே காணப்படுகின்றது.

1986 ஆம் ஆண்டு விசுவமடுவிற்கு நாடகம் கொண்டு சென்ற போது கலையின் ரசிகை ஒருத்தி மீது கண்வைத்த தியாகு காதல் வலையில் சிக்கிக்கொண்டான். காதல் பயணத்துடன் தனது கலைப்பயணத்தையும் விசுவமடு, உடையார்கட்டு என பல இடங்களிலும் நடாத்திய தியாகு வீடு வந்த போது அந்தக் கமலாவுடன் தான் வந்தான்.

காதல், கல்யாணம்வரை சென்றதால் தியாகுக்கு காணிக்கையாக ஒரு ஏக்கர் தோட்டக் காணியும், வீடு - விசுவமடுவில் கிடைத்துக்கொள்ள அவரது விவசாயப்பயணமும் விரைவாக நடைபோட்டது. பளையில் இருந்த தியாகுவிற்கு விசுவமடுவிலும் வாழ்விடம் கிடைத்த போதும் நாடகம் என்றால் மாலையானாலும் மிதிவண்டி மிதித்து பளை வருவான். எப்போதும் கலையில் தீவிர ஆர்வம் கொண்ட தியாகுவிற்கு வரலாற்று நாடகத்தில் அதிக ஆர்வம். காத்தான் கூத்து என்றால் தியாகுவிற்கு வீடே தெரியாது. எத்தனை தடவை வேண்டுமானாலும் நடிப்பான்.

விழா மண்டபத்தில் கலை நிகழ்வுகள் முடிவுற்று கலைஞர்கள் கௌரவிக்கப்படும் நிகழ்வு ஆரம்பமானது. இங்கே மேடையில் நடைபெற்ற அத்தனை நிகழ்வின் கலைஞர்களும் கௌரவிக்கப்பட்டனர். ஒவ்வொருவருடைய பெயரும் வாசிக்கப்படுகின்ற போது கைகள் தட்டி அவர்கள் மகிழ்விக்கப்படும் போது எல்லாம் தியாகுவும் கைகள் தட்டி ஆரவாரிப்பான்.

நடிப்புத்துறை, எழுத்துத்துறை எனப் பல வழிகளில் கௌரவிப்பு நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. கௌரவிப்பால் கலைத்தறையில் ஈடுபட்டு இன்றும் கலைஞர்களாக வாழ்நாளைக் கழித்துக்கொண்டு கலைக்கும் கலாசாரத்துக்குமாக பாடுபடும் கலைஞர்களை அடுத்து கௌரவிக்கப் போகின்றோம் என்று அறிவித்த போது தியாகுவின் மனம் வேதனைப்பட்டது. நாம் எத்தனை மேடைகளைக் கண்டோம். எவ்வளவு கலைஞர்களை உருவாக்கினோம். யார்தான் எம்மைக் கண்டார்கள் என்று எண்ணியவேளை ஒலிபெருக்கியில் ஒரு சோக வரலாற்று அறிவிப்பு தொடர்கின்றது.

எமது பிரதேசத்தில் பிறந்து கலையில் பல வழிகளில் தன் பயணங்களை மேற்கொண்டும் தான்வாழும் இடத்தில் தற்போதும் கலையை வாழவைக்க வேண்டும் என்று துடித்துடிக்கும் எம் மண் தந்த மாபெரும் கலைஞன் தியாகு அவர்களை நாம் பொன்னாடை போர்த்தி கௌரவிக்கவுள்ளோம். இவர் யுத்த சூழலில் தனது இரண்டு கால்களையும் இழந்து தான் வாழ்கின்ற இடத்தில் பல கலைஞர்களை உருவாக்கி வருகின்றார். இதனால் எமது பிரதேசம் இன்று பெருமை கொள்வதுடன் இந்தக் கலைஞனை போன்று முன்மாதிரியாக நாமும் வாழவேண்டும். எனவே எமது சிறப்பு விருந்தினர் இவருக்கான பொன்னாடையை போர்த்தி கௌரவிப்பார் என அறிவிக்க கண்களில் ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிய நடப்பது நிஜமா அல்லது கனவா என எண்ணியவாறு சக்கர நாட்காலியுடன் மேடைக்கு முன்பாக வந்தான் தியாகு.

பொன்னாடை போர்த்தி கௌரவிக்கப்பட்ட பின்னர் ஒலிவாங்கியை கையில் வாங்கியவன் ஒருசில வார்த்தைகளை கூறினான். “எனக்கு அழைப்பு வந்தது. நான் நிகழ்வை பார்க்கத்தான் வந்தது என எண்ணினேன். ஆனால் எனக்குக் கிடைத்த இந்தக் கௌரவம் எனது இரண்டு கால்களையும் மீளத் தந்தது, போன்று இருந்தது. கலையை வளர்க்க வேண்டும் என்பது எனது நோக்கம். கால் போன பின்னர் நான் நடக்க வில்லை. பலருக்கு நடக்கச் செல்லிக்கொடுத்துள்ளேன். எனது பிள்ளைகள் இருவரும் பல நாடகங்களில் நடக்கின்றார்கள். கலையை விடவும் கலாசாரத்திலும் நாம் எப்பவும் சிறப்பாக இருக்க வேண்டும். உலகில் உள்ள கலை கலாசாரங்களில் தமிழரின் கலை கலாசாரங்கள் மிகவும் சிறப்புப் பெற்றவை. வரலாற்றுத் தன்மையுடையவை. இவைகளைப் பேணிப் பாதுகாத்து அடுத்த தலைமுறைக்கு கொடுக்க வேண்டியது ஒவ்வொரு கலைஞர்களதும் கடமையாகும். எனவே இன்றைய நிகழ்வில் என்னை அழைத்து கௌரவித்தமைக்கு மனம் நிறைந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்”. என்று கூறிச் சென்றார்.

இன்றைய நிகழ்வை விடவும் ஓர் உண்மையான கலைஞன் இன்று கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளான் என்பது தான் உண்மை. என அனைவரும் ஆளுக்காள் கூறிக்கொள்ள விழாவின் சிறப்பு விருந்தினரும் தனது உரையில் அதையே கூறினார்.

மனிதர்களின் கலையை வளர்க்கப்பாடுபடும் கலைஞர்கள் மிக மிகக் குறைவு. அதிலும் இரண்டு கால்களையும் இழந்தும் கலையை வாழவைக்கத் துடிக்கும் தியாகு போன்ற மனிதர்கள் போற்றுதற் குரியவர்கள். அதுமட்டுமல்ல தனது இயலாமையை உணர்ந்து தனது குடும்ப வாழ்வாதாரத்துக்காக உகந்த தொழில் ஒன்றையும் தெரிவு செய்துள்ள தியாகு ஒரு சிறந்த கலைஞர் மட்டுமல்ல ஒரு நல்ல நிர்வாகி எனவும் புகழாரம் சூட்டினர்.

மாலை 6.00 மணியளவில் கலைநிகழ்வுகள் நிறைவடைந்தன. மக்கள் கூட்டம் வெளியேறியது. மண்டபம் அடுத்த கலைகலாசார நிகழ்வை எதிபார்த்துள்ளது.

திரு. கு. கந்தசாமி அவர்களுடன் நேரடி உரையாடல் இருந்து பெறப்பட்டவை.

திரு. கு. கந்தசாமி
மாசார்,
பளை

மாசார் பகுதியில் வாழ்ந்த மிகவும் வறிய விவசாயம் செய்து தனது வாழ்க்கையை ஓட்டிய குடும்பமான குழந்தையர் சரஸ்வதி தம்பதிகளுக்கு மூத்த இரண்டு பெண் பிள்ளைகளும் அடுத்த மூத்த மகனாக 1947ஆம் ஆண்டு வந்துதித்தவர். பிறந்தது ஆண் பிள்ளை என்பதனாலும் அவர்கள் முருக பக்தர்கள் என்பதனாலும் முருகப் பெருமான் போன்று ஆண் அழகனாக இருந்ததினாலும் அவருக்கு கந்தசாமி என நாமமிட்டனர். இவருக்குப் பின் ஐந்து ஆண் சகோதரர்கள் உண்டு. இவர் தனது ஆரம்பகாலக் கல்வியை (மாசார் பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டகாலம்) மாசார் அ.த.க.பாடசாலையில் கற்றாராயினும் தனது சிறு பராயத்திலேயே மிகவும் துடுப்பானவராகவும் மூளைத்திறன் கொண்டவராகவும் காணப்பட்டார். (விளையும் பயிரை முளையில் தெரியும் என்று சொல்வார்கள் அதேபோல்) தனது தாய் தந்தையரின் குடும்ப கஸ்தரத்தை உணர்ந்தவர் தந்தையுடன் இணைந்து விவசாயம் மிளகாய்த் தோட்டச் செய்கையிலும் ஈடுபடலானார். இடையிடையே கூலி வேலைகளும் செய்தார். தனக்கு ஓரளவு 16 வயது வந்ததும் தானும் சகோதரர்களும் இணைந்து மிளகாய்த் தோட்டம் செய்ததாகவும் கூறினார். (1972ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதி) மிளகாய்க்கு கடும் விலை ஏற்பட்டதால் தனக்கு நல்ல வருவாய் வந்ததாகவும் இதனூடாக ஓரளவிற்கேனும் குடும்ப கஸ்தரத்தை நீக்கியதாகவும் கூறினார்.

தனது சகோதர்களுக்கு மட்டுமல்ல மாசார் கிராம அக்கால இளைஞர்களுக்கே வழி காட்டியாக திகழ்ந்தவர் என்றே கூறலாம். நீர் இறைக்கும் இயந்திரங்கள் எமது பகுதியில் குறைவாக இருந்த காலம் (எல்லோரும் துரவுகளில் ஓலைப்பட்டையில்தான் தண்ணீர் அள்ளி இறைப்பார்கள்) ஆனால் எல்லோராலும் புனைபெயர் கொண்டு செல்லமாக அழைக்கப்படும் கு.க என்பவர் மாசார் குளத்தில் இருந்து நீர்

இறைக்கும் இயந்திர மூலம் சுமார் 1000அடி நீர்குழாய் பொருத்தி நீர் இறைத்து தோட்டம் செய்த பெருமை அவரையே சாரும். அதைத் தொடர்ந்து எல்லோரும் நீர் இறைக்கும் இயந்திரங்கள் கொள்வனவு செய்தார்கள்.

அவருடைய மூளைத்திறமையால் நீர் இழைக்கும் இயந்திரங்கள் திருத்தவும் கற்றுக் கொண்டார். தனக்கு மட்டுமல்ல இப்பகுதியில் ஆருக்கும் நீர் இறைக்கும் இயந்திரம் பழுது என்றால் கு.கவிடம் தான் போவார்கள். அவரும் மனம் சலிக்காமல் தன்னிடம் தேடி வந்து விட்டார்களே என நினைத்து தனக்கு எவ்வளவு வேலைகள் இருந்தாலும் அதைவிட்டுவிட்டு போய் திருத்திக் கொடுப்பார். அக்காலத்தில் அவர் சமூகப் பணிகளிலும் ஈடுபட்டார். அக்காலத்தில் அவர் ஒரு பொது வேலைத்திட்டத்தில் ஈடுபட்டால் அவருக்கு எல்லோரும் ஒத்துழைப்பு வழங்குவார்கள். அவர் கேட்டால் ஒருவரும் மறுக்கமாட்டார்கள் ஏன்னென்றால் அவர் மற்றவர்களுக்கு அப்படி உதவிகள் செய்தவர். அவருடைய தோட்ட வேலைகளுக்கும் சரி மற்றவர்களின் தோட்ட வேலைகளுக்கும் சரி ஒருவருக்கொருவர் ஒத்தாசையாக எல்லோரும் செயல்படுவார்கள்.

அக்காலத்தில் மல்வில் கிருஸ்ணர் கோயில் திருவிழா மிகவும்கோலாகலமாகவும், போட்டியாகவும் நடைபெற்ற காலம் இவரின் பங்களிப்பு மிகமிக அதிகம். தனது தோட்டம் செய்து பெறப்பட்ட செத்தல் மிளகாயை விற்று மற்றவர்களை எதிர்பாராது செலவு செய்வார். அந்தக் கோயில் மட்டுமல்ல ஊரில் உள்ள எல்லாக் கோயில்களுக்கும் முன்னின்று செயல்படுவார். அக்காலத்தில் கரவெட்டி, மல்லாகம் பகுதிகளில் இருந்து இங்கு உள்ள ஆலயங்களுக்கு உற்சவ காலங்களில் சிகரம் கொண்டு வந்து கட்டுவார்கள். எம்மக்களிடம் இருந்து பெரும் நிதியை வசூலித்துக்கொண்டு போவார்கள். இதை உணர்ந்த திரு. கு.க அவர்கள் தானே ஒரு சிகரத்தை வேண்டி இங்குள்ள ஆலயங்களுக்கு உற்சவகாலங்களில் கட்டுவார். செலவுப்பணம் மட்டும் அறவிடுவார். இதைக் கட்டுவதற்கும், அறிவிப்பதற்கும் அவருக்கு ஒரு குழு இளைஞர்கள் உதவி செய்வார்கள். பச்சிலைப்பள்ளிப் பகுதியிலேயே முதல்முதல் சிகரம் வைத்திருந்த பெருமை அவரையே சாரும். அக்காலத்தில் சுமார் 1978இல் தனது சிகரத்தை ஏற்றி செல்வதற்கு லொறி

ஒன்றும் வைத்திருந்தார். அந்த சிகரத்தினூடாக அவர் பச்சிலைப்பள்ளி தென்மராட்சி, வடமராட்சி, வலிகாமம் போன்ற பகுதிகளில் கூட எல்லோராலும் அறியப்பட்டவரானார்.

எங்கு சிகரம் கொண்டு சென்று கட்டினாலும் சிகரத்தில் கு. கந்தசாமி மாசார், பளை என பெயர் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் அதனால் அவரைத் தெரியாதவர்கள் இல்லை என்றே கூறலாம். அவர் தன்னுடைய காலத்தில் திருவிழா காலங்களில் நிகழ்ச்சிகள் நடாத்துவதற்காக சிகரம் போல பல அலங்காரங்களும் கொண்டமேடை ஒன்றை தனது முயற்சியால் தயாரித்தார். எல்லா ஆலயங்களிலும் அந்த மேடையில் நிகழ்ச்சிகள் நடாத்தப்பட்டது.

தன்னுடைய இதே காலப்பகுதியில் மருதங்கேணி சந்தியில் கறாச், மெக்கானிக் பட்டடை, வெல்டிங்வேலைகள் எல்லாமே செய்யக் கூடியதாக வைத்திருந்ததாகவும் பின்பு அங்கிருந்து மாற்றி மாசார் பகுதியில் வைத்திருந்ததாகவும் அவர் கூறுகிறார். அவர் தனது திறமையால் நீர் இறைக்கும் இயங்க்திரம் திருத்துதல் மற்றும் வாகனங்கள் திருத்துதல் (வெல்டிங்) ஓட்டுதல் வேலை என்பவற்றை செய்ததாகவும் கூடவே தச்சு வேலைகளிலும் ஈடுபட்டதாகவும் கூறுகிறார். மேசன் வேலைகளிலும் தான் விருப்பமாக ஈடுபட்டதாகவும் குறிப்பாக பேரலையைச் சேர்ந்த சேனதிராசா மேசனுடன் இணைந்து நித்திய வேட்டைப் பிள்ளையார் கோயில் கட்டியதாகவும் கூறினார்.

தனக்கு சிற்ப வேலைகளிலும் ஈடுபாடு இருந்ததால் ஓய்வு நேரங்களில் சிற்ப வேலையில் ஈடுபட்டு பழகுவதாகவும். 1980ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் வடமராட்சி கிழக்கு நித்திய வேட்டைப் பிள்ளையார் கோயிலுக்கு எலிவாகனம் ஒன்று செய்து கொடுத்ததாகவும் தனது முதலாவது முயற்சி அது எனவும் மிகவும் பெருமையுடன் கூறினார். இதனைப் பாராட்டி ஊர்மக்களாலும் அப்பிரதேச மக்களாலும் தான் கௌரவிக்கப்பட்டதாகவும் கூறினார்.

அடுத்த 1990ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் வரணிகறுக்காய் பகுதி முருகன் ஆலயத்திக்கு சூரபத்மன், யானைமுகம் கொண்ட தலையும், சிங்கமுகம் கொண்ட தலையும் செய்து கொடுத்ததாகவும் பெருமையாக கூறினார்.

அதன் பின்பு இங்கு இடம் பெற்ற யுத்த சூழ்நிலையில் கூட சிங்கவாகனம், மயில்வாகனம் செய்ததாகவும் ஒவ்வொரு இடம் பெயர்வின் போதும் செய்த வாகனங்களுடனும் மற்றும் சொத்துக்களும் காணாமல் போனதாகவும் இதனால் தனக்கு பெருநஷ்டம் ஏற்பட்டதாகவும் மனக் கவலையுடன் கூறினார்.

2006ஆம் ஆண்டு யானை வாகனம் ஒன்று செய்ததாகவும் 2006ஆம் ஆண்டு இடம் பெயர்வின் போது அதை மாசார் பிள்ளையார் ஆலயத்தில் கொண்டுபோய் வைத்ததாகவும் மீண்டும் 2010 மீன்குடியமர்ந்து வந்து பார்த்த போது செல்தாக்குதலினால் சேதமுற்று இருந்ததாகவும் அதை பழைய சாமான் வேண்ட வருபவர்களிடம் குறைந்த பணத்திற்கு விற்றதாகவும் கூறினார். அதன் பின்பு 2013ஆம் ஆண்டு கரந்தாய் பகுதியில் அமைந்திருக்கும் புது சன்னிதி முருகையா தேவஸ்தானத்திற்கு 3 மாதங்களுக்குள் சூரபத்மன் யானைமுகம் கொண்ட தலை, சிங்கமுகம் கொண்ட தலை என்பன செய்து கொடுத்ததாகவும் மிகவும் கஸ்தர்ப்பட்டு இரவு, பகலாக செய்து கொடுத்ததாகவும் அதனால் கோயிற் பரிபாலனசபையினரால் பாராட்டும் பொன்னாடையும் போர்த்தி கௌரவிக்கப்பட்டதாகவும் கூறினார்.

2014 ஆம் ஆண்டு அதே முருகையா ஆலயத்திற்கு மயில் வாகனம் செய்து கொடுத்ததாகவும் அதர்க்கும் தனக்கு பாராட்டு கிடைத்ததாகவும் கூறினார். இப்போது தனது 67 வயதிலும் அவருடைய கதையிலும் பேச்சிலும் துடிப்பான ஓர் இளைஞனாகவே காணப்படுகிறார். ஏன் நீங்கள் திருமணம் செய்யவில்லை என கேட்ட போது மனவிரகத்தினால் காரணம். தயவு செய்து அதை கேட்காதீர்கள் என கூறினார்.

தோட்ட வேலைகள், மேசன் வேலைகள், தச்சவேலைகள், மெக்கானிக் வேலை, மின் ஒட்டு வேலை மற்றும் சூரன், கோயில் வாகனங்கள் போன்ற சிற்ப வேலைகள் எல்லாம் தெரிந்த சகலகலாவல்லவனிடம் இனி ஏதும் முயற்சி செய்யப்போகிறீர்களா? என கேட்ட போது திரும்பவும் கறாச் ஒன்று போட்டு (மின்சாரம் வந்தபடியால்) கேற்தயாரிப்பது, வீட்டு யன்னல்கள் (கிறில்) தயாரிப்பது போன்ற மின் ஒட்டு வேலைகள் செய்வதாக திட்டமிட்டிருக்கிறேன் எனவும் தனக்கு வயது வந்து வருத்தம் பிடித்து விட்டது. நிதி பிரச்சினையாகவும் இருக்கிறது. ஒரு

தொழில் தொடங்க லட்சக்கணக்கில் நிதி தேவை அது தான் யோசிக்கிறேன் என்று கூறினார்.

2013ம் ஆண்டில் முருகையா கோயிலுக்கு சூரன் செய்தது பற்றி சிறுகுறிப்பு எழுதுகிறேன் சூரன் போருக்கு 3 மாதங்க்கு முன்பு ஒரு நான் அவரை சந்தித்தேன் இம்முறை முருகையா கோயிலில் சூரன் ஆட்டுவோம் எங்கை என்றாலும் சூரன் வாடகைக்கு எடுப்போம் என கேட்டேன் அவர் சொன்னார் இல்லை செய்து ஆட்டுவோம் என்று நான் சொன்னேன். மூன்று மாதங்கள் கிடக்கு இனி உங்களால் செய்து தரமுடியுமா? என கேட்ட போது ஓம் நான் செய்து தருகிறேன் எனக் கூறினார் சரிசெய்யுங்கள் எனக் கூறினேன். அனால் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை ஆனால் சொன்ன வாக்கை காப்பாற்றுவதற்காக இரவு, பகலாக உழைத்ததின் மூலம் சொன்ன தவணையில் சூரன் செய்து முடித்து எமது ஆலயத்தில் கொண்டு வந்து ஒப்படைத்தார்.

ஆகவே இவர் உண்மையிலேயே சகலகலா வல்லவன் என்பதும், எமது கிராமப் பகுதிகளில் இப்படிப்பட்ட திறமைசாலிகள் இருக்கிறார்கள் என்பதை வெளிகொண்டு வர வேண்டும் (நகர்புறங்களில் இது போன்றவர்கள் இருந்தாலும்) எமது பச்சிலைப்பள்ளிப் பகுதியில் இப்படி ஒருவர் இருக்கிறார் என்றால் இப்பிரதேசமக்கள் அனைவருக்கும் பெருமையை ஊக்கமளிக்க வேண்டும், வரலாற்றில் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும் என்பது எனது விருப்பமாகும்.

கலந்துரையாடியவர்

இ. கனகசீங்கம்

தலைவர்

கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம்,

முருகந்தநகர்.

பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசத்தின் கிராமங்களும் அதன் வளங்களும் பகுதி II

திரு. வி.எஸ். புவனராசா

கிராம உத்தியோகத்தர்
பிரதேச செயலகம்,
பச்சிலைப்பள்ளி.

“வெள்ளத்து அணைய மலர் நீட்டம்
மாந்தர்தம் உள்ளத்து அணைய உயர்வு”

பச்சிலைப் பள்ளியில் உள்ள நாற்பத்தைந்து கிராமங்களில் பசுந்துளிர் இதழ் ii சில கிராமங்கள் பற்றிய வரலாறும் வளங்களும் குறிப்பிட்டிருந்தேன். இதழ் iii மேலும் சில கிராமங்களின் வணை வரலாற்றை கூறமுனைகின்றேன்.

பேராலை

இக்கிராமம் வயலும் வயல் சார்ந்த நில அமைப்பைக் கொண்ட பிரதேசமாகும். இதன் தென் எல்லை ஆனையிறவு கடல் நீரேரியால் சூழப்பட்ட பகுதியாகும். இங்குள்ள மக்களின் வாழ்விடங்களுக்கு தொலைவில் கடல் உள்ளதால் மக்கள் கடலை நம்பி தொழில் செய்வதில்லை. இங்கு விவசாயம், நெற்செய்கை, தென்னைச் செய்கை என்பன மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இங்கு 25 ஏக்கருக்கு மேல் வயல் நிலமும் காணப்படுகின்றது. இடம் பெயர்விற்கு முன் மக்கள் கால்நடை வளர்ப்பை மேற்கொண்டனர். தற்பொழுதும் சிறியளவில் கால்நடை வளர்ப்பு இடம் பெறுகின்றது. இங்கு தற்பொழுது 58 குடும்பங்கள் வசிக்கின்றனர். இடம் பெயர்வின்முன் 65 குடும்பங்களுக்கு மேல் மக்கள் வசித்தனர்.

இங்கு (சித்து உண்டி, சித்து நிறைந்த) சிற்றுண்டி பிள்ளையார் கோயிலும், பேராலை வைரவர் கோயிலும் மக்கள் வணக்கத்தலங்களாக உள்ளது. இப் பேராலை என்னும் பெயர் ஆதாரபூர்வமாக அறியமுடியா விட்டாலும் ஆதிகாலத்தில் இங்கு ஆலைகள் இருந்திருக்குமோ அதனால் இப்பெயர் பேராலை ஆகியதோ என இப்பகுதி கல்விமாண்கள் சிலர் கருதுகின்றனர். இங்கு சோரன்பற்று சி.சி.த.க.பாடசாலை இயங்கி ஆரம்பக்கல்வி அளிக்கின்றது. இப்பிரதேசம் கச்சான் செய்கைக்கு ஏற்ற

செம்மண் பிரதேசமாக காணப்படுகின்றது. இக்கிராமத்தை ஆனையிறவு கச்சாய் வீதி ஊடறுத்து செல்கின்றது. இதன் வடமுனை A9 வீதியும் தென்முனை கடலாகவும் காணப்படுகின்றது.

இங்கு சிற்றுண்டிக் குளம், தம்பட்டுக் குளம், ஒத்தாவெளிக்குளம், விட்டன் குளம் என்பன காணப்படுகின்றது. இங்கு முருங்கைச் செய்கை நன்கு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. யுத்த அழிவில் இருந்து இக்கிராம மீண்டும் தற்பொழுது மீண்டெழுந்து வருகின்றது.

ஊர்வணிகள் பற்று

இக்கிராமம் முகாவில் கிராம உத்தியோகத்தர் பிரிவிற்கு உட்பட்ட இயக்கச்சி சந்திக்கு அண்மையில் உள்ள கிராமமாகும். ஆதிக்குடிகள் வாழ்ந்த காலத்தில் இக்கிராமங்கள் ஆனையிறவில் இயங்கிய சந்தையுடன் வணிக முயற்சிகளில் ஈடுபட்டபடியால் இக்கிராமம் ஊர்வணிகள் பற்று ஆகியிருக்கலாம் என இப்பகுதிக்கு அண்டிய ஊர் மக்கள் கூறுகின்றனர்.

அண்மைய யுத்தகால சூழ்நிலைக்கு முன் வாழ்ந்த மக்களில் ஒரு பகுதியினர் சிறந்த மரவேலைகளை (தளபாடங்களை) செய்பவராக காணப்பட்டனர். இடப்பெயர்வினால் இங்கு வாழ்ந்த மக்கள் சிலர் இடம் பெயர்ந்து சென்று இன்றுவரை அயல் கிராமங்களில் வாழ்கின்றனர். யுத்த சூழ்நிலைக்கு முன் 100 குடும்பங்கள் வரையில் இங்கு வாழ்ந்திருந்தனர். இங்கு வாழ்ந்தவர்கள் மேட்டுப்பயிர்ச் செய்கை, தென்னைச் செய்கை, கச்சான் செய்கை என்பனவற்றை மேற்கொண்டனர். இங்கு 200 ஏக்கர் வயல் காணப்படுகின்றது. (பத்தாவளை, பனையன்பிட்டி, ஏழுகுளம்) கலுவல்குளம், கொல்லம்குளம், பத்தாவளைக்குளம், இருவில்குளம் என்பனவும் உள்ளது. இப்பிரதேசத்தில் சுமார் 80 குடும்பங்கள் வரை மீள் குடியேறியுள்ளனர்.

சீன்னத்தாயையடி

இக்கிராமம் தர்மக்கேணி கிராம உத்தியோகப் பிரிவில் காணப்படும் ஓர் கிராமமாகும் இங்கு ஆரம்பத்தில் யுத்தத்திற்கு முன் 150

குடும்பத்தினரும், தற்போது 120 குடும்பத்தினரும் வாழ்கின்றனர். இப்பிரதேசம் 50 ஏக்கர் விளைநிலங்களையும், சுமார் 350 ஏக்கர் தென்னைச் செய்கை நிலங்களையும் உள்ளடக்கி உள்ளது. இதன் வடக்கே A9 வீதியும், தெற்கே கடலும் காணப்படுகிறது. இப்பிரதேச மக்கள் விவசாயம், மாடுவளர்ப்பு, தென்னைச் செய்கை என்பவற்றை மேற்கொள்கின்றனர். இங்கு தர்மக்கேணி சி.சி.த.க.பாடசாலை கிராமத்தின் மத்தியில் உள்ளது. இங்கு 8ஆம் ஆண்டு வரை கல்வி போதிக்கப்படுகின்றது. இப்பிரதேசத்தை ஊடறுத்து ஆனையிறவு கச்சாய் வீதி செல்கின்றது. இப்பிரதேசத்தின் கீழ் பரப்பில் நல்ல வெள்ளை மண் காணப்படுகின்றது. இதை மக்கள் தங்கள் தேவைக்கு குளங்களில் இருந்து எடுத்துப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

இப்பிரதேசத்தின் தென்கரையோரத்தில் கடற்கரையோரமாக காணப்பட்ட தாழை மரங்கள் காரணமாகவே இவ்வூர் தாளையடி எனவும் அண்மையில் வேறுமொரு ஊர் தாழையடியாக காணப்பட்டமையால் இது சின்னத்தாளையடி என அழைக்கப்பட்டதாகவும் இப்பிரதேச மூத்த குடிமக்கள் கூறுகின்றனர். சின்னத்தாளையடி முத்துமாரியம்மன் கோயில் பழம் பெருமைமிகு சித்து உள்ள பூதவராயர் ஆலயம் மக்கள் வழிபாட்டு இடங்களாக உள்ளது. இங்கு எட்டு குளங்களும் காணப்படுகின்றது. (வாவில்குளம், புழுக்கைப்பிட்டிக்குளம், பூதவர் கோயில் குளம், இவை இப்பிரதேசத்தின் நீரேந்து குளங்களாகும்.

இப்பிரதேசம் தற்போது யுத்த அழிவில் இருந்து மீண்டும் அபிவிருத்தி அடைந்து வருகின்றது இப்பிரதேசத்தின் தென்பகுதியில் காற்றாலை மூலம் மின்பெறும் நடவடிக்கைகள் இடம்பெறுகின்றது.

தர்மக்கேணி

இக்கிராமம் பல தலைமுறைகளுக்கு முன் மக்கள் வாழ்ந்த பிரதேசமாக காணப்படுகின்றது. இங்கு வாழ்ந்த மக்களின் பிரதான தொழிலாக மேட்டுப் பயிர்ச்செய்கை, கால்நடை வளர்ப்பு என்பன காணப்படுகின்றது. மற்றும் சுமார் 200 ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட தென்னைச் செய்கை நிலமும் உள்ளது இப்பிரதேசத்தில் தென்னை செழிப்புடன் வளர்வதைக் காணலாம். தற்போது 40 குடும்பத்தினர் வாழ்கின்றனர். இடப்பெயர்வின் முன் இன்று 40 குடும்பத்தினர் வசித்தாக அறிய

முடிகின்றது. இப்பிரதேசம் கச்சான் செய்கைக்கு ஏற்ற வண்டல் மண் பிரதேசமாகும். இங்கிருந்து ஆரம்பக் கல்வி கற்பதற்காக பிள்ளைகள் தர்மக் கேணி அ.த.க பாடசாலைக்கு 5km தூரம் கால்நடையாக சென்று கல்வி கற்கின்றனர். இப்பிரதேசம் வட பக்கம் A9 வீதியையும் தென் பக்கம் கடல் நீர் ஏரியையும் கொண்டுள்ளது. ஆரம்ப காலத்தில் கட்டப்பட்ட வெளிச்சவீடு (கடல் வழிப்பயணம்) இங்கு சிதைந்த நிலையில் காணப்படுகின்றது. அத்துடன் ஆதி காலத்தில் மட்பாண்டம் இங்கு இருந்து செய்யப்பட்டமைக்கான இடிபாடுகளும் காணப்படுகின்றது. இக்கிராமத்தையும் கச்சாய், ஆனையிறவு வீதி ஊடறுத்து செல்கின்றது.

இப்பிரதேச ஆதிசூடிகள் தர்மம் செய்பவர்களாக காணப்பட்ட மையாலும் கேணிகள் காணப்பட்டமையாலும் இக்கிராமம் தர்மக்கேணி என அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம் என இப்பிரதேச மூத்தவர்கள் கூறுகின்றனர். கடந்தகால யுத்த அழிவில் இருந்து இக்கிராமம் மீண்டெழுந்து வருகின்றது. இங் தான்தோன்றி பிள்ளையார் கோவிலும் அதன் அருகே இருட்டாலை குளமும் காணப்படுகின்றது. இதைவிட செட்டி தோட்டகுளம், புதுக்காட்டு குளமும் காணப்படுகின்றது. இப்பிரதேசம் யுத்த அழிவின் டன் தற்போது அவிவிருத்தி அடைந்து வருகின்றது. இப்பிரதேசத்தின் தென்முனையில் காற்றாலை மூலம் மின் பெறும் நடவடிக்கைகள் நடைபெறுகின்றது.

புலோப்பளை

இக்கிராமம் ஓர் பழைமை வாய்ந்த கிராமமாகும். மக்கள் ஆரம்ப காலம் முதலே இங்கு வாழ்ந்து வந்தனர் போத்துக்கேயர் காலத்தில் இங்கு பாடசாலை நிறுவப்பட்டதாகவும் அறியமுடிகின்றது.

இப்பிரதேசம் கடலும் கடல்சார்ந்த, வயலும் வயல் சார்ந்த பிரதேசமுமாக காணப்படுகின்றது. இங்கு அறத்தி வெளி, கொக்கட்டி வெளி, இருதாலை, முடிச்சுப் பல்லி போன்றவயல் வெளிகள் தொடராக காணப்படுகின்றது. சுமார் 180 ஏக்கர் வயல் நிலமும், 450 ஏக்கர் தென்னச் செய்கை நிலமும் காணப்படுகின்றது. இங்கு கிறீஸ்தவ மக்கள் வணங்கும் போத்துக்கேயரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட புனித பேதுறுவர் தேவாலயமும், பிற்கால அந்தோனியர் ஆலயமும் காணப்படுகின்றது. இந்து மக்கள் வணங்கும் கோயிலாக பழமை வாய்ந்த அறத்தி அம்மன் கோயிலும்,

அறத்தி முருகன் கோயிலும் பிற்காலத்தில் உருவான முருகன் கோயிலும் காணப்படுகின்றது. இப்பிரதேசத்தில் தற்பொழுது 85% மக்கள் கிறீஸ்தவ சமயத்தையும் 15% மக்கள் சைவ சமயத்தையும் பின்பற்றுகின்றனர்.

மக்களின் தொழிலாக மீன்பிடித்தொழில், மேட்டுப்பயிர்ச் செய்கை, கால்நடை வளர்ப்பு, தென்னைச் செய்கை போன்ற தொழில் முயற்சிகள் காணப்படுகின்றது. இப்பிரதேசத்தின் தென்முனை புலோப்பளை கடல் நீரேரியாகும் இதனால் மக்களின் வாழ்வாதாரமாக மீன்பிடியும் இடம்பெறுகின்றது.

இப்பிரதேசத்தை ஊடறுத்து கச்சாய் ஆனையிறவு வீதி செல்கின்றது. இப்பிரதேசம் பளைக்கு அண்மையில் (புலோ) இருப்பதால் புலோப்பளை என்று ஒரு சாராரும், புலவர் வாழ்ந்த இடம் ஆதலால் புலோப்பளை எனவும், புலவு புலவாக தொடராக வயல்புலவு காணப்பட புலோப்பளை என பெயர் வந்திருக்கும் என ஒருதரப்பும் கூறுகின்றனர். எனினும் புலவு, புலவாக மருவி புலோப்பளை வரக்காரணமாயி ருக்கலாம்.

இங்கு கடந்த கால யுத்தத்திற்கு முன் காணப்பட்ட மக்கள் தொகை 260 குடும்பம் தற்பொழுது இல்லாத போதும் சுமார் 250 குடும்பங்களிற்கு மேல் மக்கள் தற்பொழுதும் வசித்து வருகின்றனர். கிராமத்தின் மத்திய பகுதியில் பளை றோ.க. பாடசாலை அமைந்துள்ளது. இங்கு O/L வரை கல்வி கற்பிக்கப்படுகின்றது. இதனுடன் சேர்ந்து புது கிராமமான அரசன் குடியிருப்பும் காணப்படுகின்றது.

யுத்தத்தின் பின் மக்கள் அழிவுகளில் இருந்து மீண்டும் அபிவிருத்தி அடைந்து வருகின்றனர் தற்போது இங்கு காற்றாலை மின் உற்பத்தி செய்யும் காற்றாடிகள் அமைக்கப்பட்டு அதற்கான வேலைகள் முன்னெடுக்கப்படுகின்றது.

அல்லிப்பளை

இக்கிராமம் பழைமை வாய்ந்த கிராமமாகும் இங்கு ஆரம்ப காலத்தில் மக்கள் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். யுத்த காலத்திற்கு முன்பு சுமார் 70 குடும்பங்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். தற்பொழுது இப்பகுதியில் 10 குடும்பத்தினரே வாழ்கின்றனர் இதனோடு இணைந்த அறத்திநகர்

பகுதியில் 74 குடும்பம் வரையில் வாழ்கின்றனர். இப்பிரதேசம் பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கை, விவசாயச்செய்கை, நெற்செய்கைக்கு உட்பட்ட பிரதேசமாகும். இங்கு சுமார் 1200 ஏக்கர் தென்னைச் செய்கை மேற்கொள்ளப்பட்டு யுத்தகாலத்தில் அழிவடைந்து, நெற்செய்கை சுமார் 60 ஏக்கரில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இப்பிரதேசம் தென்னைச் செய்கைக்கு ஏற்ற பிரதேசமாகும். இங்கு சாலை வைரவர் கோயில், பெரிய தம்பிரான் கோயிலும், புதிதாக அமைக்கப்பட்ட குழந்தை இயேசு ஆலயம் அறத்திநகரிலும் உள்ளன. மற்றும் அன்னமார் கோயிலும் உள்ளது சாலைக்குளம், கட்டளைக்குளம், எழுமண்டான் குளம். இதன் அருகே அல்லிக்குளமும் காணப்படுகின்றது. மற்றும் மருதடிக்குளம், வரகுக்குளம், சின்னச்சாலைக்குளம் என்பனவும் காணப்படுகின்றது.

இப்பிரதேசத்தினூடாக ஆனையிறவு கச்சாய் வீதி ஊடறுத்து செல்கின்றது. கடற்கரையோரமாக மக்களின் மீன்பிடித்துறைமுகமும் கண்டல்காடும் காணப்படுகின்றது. பனைப்பிரதேசத்தின் வெள்ளைமண் எடுக்கும் பிரதேசமான மணற் காட்டுப் பகுதியும் இங்கேயே காணப்படுகின்றது. இம்மண் காற்றினால் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கலாமென மக்கள் கருதுகின்றனர். ஆரம்பகாலத்தில் அரசர்களின் போக்குவரத்துப் பாதையில் தங்கிச் செல்லும் இடமாகவும் இப்பிரதேசம் இருந்து வந்திருக்கின்றது என்பது செவிவழி செய்தியாகும் அல்லிராணியின் தொடர்புகள் ஆதிகாலத்தில் இப்பிரதேசத்தில் இருந்துள்ளமையால் குளத்தின் பெயர் அல்லிக்குளம் எனவும் அல்லிக்குளத்தின் பெயர் காரணமாக அல்லிப்பளை என ஆகியிருக்குமென இப்பிரதேச மக்கள் கருதுகின்றனர்.

இங்கு அல்லிப்பளையில் இயங்கி வந்த அல்லிப்பளை அ.த.க. பாடசாலை அறத்திநகரில் அமைக்கப்பட்டு ஆரம்பக்கல்வி கற்பிக்கப்படுகின்றது.

கச்சார்வளி

இப்பிரதேசமானது கிராமத்தின் முன்பகுதியில் வெளிப் பிரதேசமாக காணப்படுகின்றது. ஆரம்பகால மக்களின் போக்குவரத்து கால்நடையாக இருந்த காலத்தில் கச்சாய் பிரதேசத்திற்கும் ஆனையிறவுக்கும் மக்கள் இப்பிரதேசத்திற்கு ஊடாக சென்று வந்த

காலத்தில் போக்குவரத்து வழியில் காணப்பட்ட ஓர் வெளிப்பிரதேசம் ஆகும். ஆரம்பத்தில் “கச்சாய் வழி” ஆக இருந்து பின்னாளில் “கச்சார் வெளி” ஆகியிருக்கலாம் என இப்பிரதேச மூத்தோர் கூறுகின்றனர்.

இங்கு தான்தோன்றி பிள்ளையார் ஆலயம் காணப்படுகின்றது ஆலயத்திற்கு அருகில் வசித்த ஒரு வயது முதிர்ந்த அம்மாவுக்கு பிள்ளையார் காட்சி கொடுத்த இடத்தில் இவ்வாலயம் அமைக்கப்பட்டுள்ளதாக அறிய முடிகின்றது. இக்கிராமம் பல தலை முறைகளாக மக்கள் வாழ்ந்த கிராமமாக இருந்துள்ளதை அறிய முடிகின்றது. இதன் வடபகுதியில் 50 ஏக்கர் வயல் காணப்படுகின்றது. அத்துடன் 200 ஏக்கர்களுக்கு மேற்பட்ட தென்னைச் செய்கைநிலமும் உள்ளது. இது கடந்தகால யுத்தத்தால் அழிவடைந்து உள்ளது. இங்கு கல் அரிஞ்சான் குளம், வண்ணாங்குளம் ஆகிய குளமும் பிள்ளையார் ஆலயமும் உள்ளது. யுத்தத்திற்கு முன் 130 குடும்பங்கள் வாழ்ந்துள்ளனர் தற்போது 109 குடும்பத்தைச் சேர்ந்தோரே மீள் குடியேறி உள்ளனர். இக்கிராமத்துடன் செல்வபுரம் எனும் குடியேற்ற கிராமமும் தற்போது இணைந்து காணப்படுகின்றது.

யுத்தகால அழிவிலிருந்து படிப்படியாக இக்கிராமம் அபிவிருத்தி அடைந்து வருவதைக் காணலாம்.

நவனிவளி

இப்பிரதேசம் ஓர் வயல்வெளி சார்ந்த பிரதேசமாகும். இதுவும் கச்சார் வெளிப்பிரதேசத்துடன் நிலத்தொடர்பு மூலம் இணைக்கப்பட்டு அதன் மேற்கே அமைந்துள்ளது. இப்பிரதேசத்தினூடாக ஊறுத்து மக்களின் போக்குவரத்து கச்சாய் ஆனையிறவு நடைபாதை இருந்துள்ளதை அறியமுடிகின்றது. இங்கு ஆரம்ப காலத்தில் மக்கள் வாழ்ந்துள்ளனர். யுத்த சூழ்நிலைக்குமுன் சுமார் 70 குடும்பங்கள் இப்பிரதேசத்தில் வாழ்ந்துள்ளனர். இன்று இப்பிரதேசத்தின் ஓர் பகுதியில் மக்கள் குடியேறியுள்ளனர். 50 குடும்பம் வரையில் தற்பொழுது வசிக்கின்றனர். கிராமத்தின் நடுவே நவனிவெளி கண்ணகை அம்மன் ஆலயம் அமைந்துள்ளது. இப்பிரதேசத்தின் மேற்குப் பகுதி துப்பரவு செய்யப்படவில்லை. இப்பிரதேச ஆரம்ப மக்கள் வாழ்க்கை காலங்களில்

இவ்வாலயம் பல புதுமைகள் நிறைந்த ஆலயமாகவும் சித்து நிறைந்த வணக்கத்தலமாகவும் இவ்வாலய பூசகர்கள் சித்தர்களாகவும் அவர்களுடன் பழகும் மக்கள் பயபக்தியுடனும் பழகியதையும் அறிய முடிகின்றது.

இக்கிராம மக்கள் மேட்டுப்பயிர்ச்செய்கை, நெற்செய்கை தென்னைச் செய்கை, கால்நடை வளர்ப்பு போன்ற தொழில் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வந்தனர். இக்கிராமம் பழைய கிராமமாகும். இக்கிராம மக்களின் பயிர்ச்செய்கை முறையில் காய் கறிப் பயிர்ச்செய்கை முதன்மை பெற்றிருந்தது. இக்கிராமம் பெயர் இறுதியில் “வெளி” என இருப்பது இப்பிரதேசம் வெளி பிரதேசமாக இருப்பதே என மக்கள் கருதுகின்றனர் எனினும் “நவனிவெளி” என ஏன்வந்தது என்பதை முழுமையாக அறிய முடியவில்லை. இப்பிரதேசம் பளை நகரின் மேற்கே 3கி.மீ தொலைவில் A9 வீதிக்கு தெற்கே அமைந்துள்ளது.

வேம்பொடுகேணி

இக்கிராமமானது தன்னகத்தே இந்திராபுரம் என்னும் புதிய கிராம குடியிருப்பையும் நவனிவெளி என்னும் பழைய கிராமத்தையும் வேம்பொடுகேணி என்னும் கிராமத்தையும் இணைத்து ஓர் கிராமமாய் காணப்படுகின்றது. இடப்பெயர்வுக்கு முன் இங்கு சுமார் 225 குடும்பங்களுக்கு மேல் மக்கள் வாழ்ந்தார்கள். யுத்தத்தால் இக்கிராமம் கடுமையாக பாதிப்படைந்து தற்போது இதன் ஒரு பகுதியில் மக்கள் (நவனி வெளி) குடியேற அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர். இங்கு சுமார் 63 குடும்பங்கள் மீள் குடியேறி உள்ளனர்.

இக்கிராமம் கடந்த கால யுத்தத்தின் போது முன்னரங்கப் பகுதியில் காணப்பட்டமையால் மண்அணைகளாலும், வெடிபொருட்களாலும் நிறைந்து துப்பரவு செய்து முடிக்கப்படாத பகுதிகள் காணப்படுகின்றது யுத்தத்திற்கு முன்னர் இப்பிரதேசத்தில் தென்னைச் செய்கை காணப்பட்டது. இப்பிரதேச மக்களின் வாழ்வாதாரம் மேட்டுப் பயிர்ச்செய்கை, கால்நடை வளர்ப்பு, தென்னை செய்கை என்பன சார்ந்ததாக இருந்தது. இப்பிரதேச மக்களின் இல்ட தெய்வமாக மிகவும் பழமை வாய்ந்த நவனிவெளி கண்ணகை அம்மன்கோவிலும் மற்றும்

வேம்பொடுகோணி வீரபத்திரர் கோயிலும் காணப்படுகின்றது. இருகோவிலின் அருகேயும் கோயில்குளங்களும் காணப்படுகின்றது (நுவனிவெளிக்குளம், வீரபத்திரர்கோயில் குளம்) இக்கிராமம் வேம்பும் கேணியும் அருகருகே அமைந்திருந்தமையால் “வேம்பொடுகேணி” என அழைக்கப்பட்டு இருக்கலாமென இங்கு உள்ள ஊர் மூத்தோர் கூறுகின்றனர். இப்பிரதேசம் பனைநகரின் மேற்கு 4 கி.மீ தொலைவில் A9 வீதிக்கு தெற்கே அமைந்துள்ளது.

கிளால

இக்கிராமம் பழைமை வாய்ந்த கிராமமாகும். இக்கிராமத்தின் தென்னெல்லை கிளாலி கடல் நீரேரியாகும் வடஎல்லை முகமாலை கிராமமும், மேற்குப்பகுதி தென்மராட்சிப் பிரதேசத்தையும் கிழக்குப் பகுதி முகமாலை, அல்லிப்பளை கிராம உத்தியோகத்தர் பிரிவையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. இக்கிராமத்தில் கிளாலித்துறை முகமும் காணப்படுகின்றது. இப்பிரதேச மக்களின் வாழ்வாதார தொழிலாக கடற்றொழில், விவசாயம், தென்னைச் செய்கை என்பன காணப்படுகின்றது.

இங்கு யாகப்பர் யாத்திரைத்தலம், பிள்ளையார் கோயில், சக்தியம்மையோர் ஆலயம், புனிததொம்மை அப்பர் ஆலயம் கன்னி மாதா ஆலயம், மாதா ஆலயம் போன்ற சிறிஸ்தவ ஆலயங்களும், வீரபத்திரர் கோயில், ஐயனார் கோயில், நாச்சிமார் கோயிலும் உள்ளன. மற்றும் ஆறு குளங்களும் கொடுக் கிளாச்சிக்குளம், நீருவில் குளம், தாமரைக்குளம், களிவெளிக்குளம், கோவான வெளிக்குளம் என்பனவும் காணப்படுகின்றது.

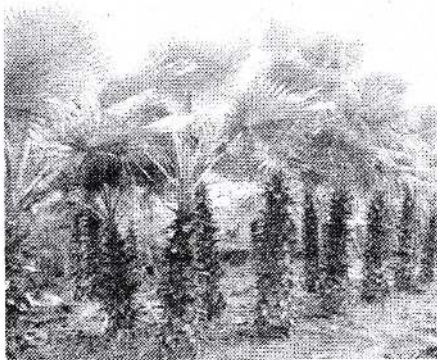
அரசர்கள் காலத்திலும் அதன்பின் போத்துக்கேயர் காலத்திலும் கிளாலி துறைமுகம் முக்கியத்தும் பெற்றிருந்ததல்லாமல் அண்மைய காலத்திலும் இத்துறைமுகம் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தது போத்துக்கேயர் இத்துறை முகத்தினூடாக பாதுகாப்பாக பச்சிலைப் பள்ளிக்குள் இறங்கி; இறங்கிய இடத்தில் யாகப்பர் ஆலயத்தை அமைத்ததாகவும் அறிய முடிகின்றது. அண்மைய காலத்தில் குடாநாட்டு மக்கள் வன்னிக்கும் தென்பகுதிக்கும் பிரயாணம் செய்யும் இணைப்பு பாலமாக இத்துறைமுகம் மிளிர்ந்தது இக்கிளாலி கடலை கடந்து சென்ற மக்கள் சிலர் கடலுடன் கலந்து தங்கள் வாழ்க்கையை முடித்துமுள்ளனர்.

இங்கு யுத்தத்திற்கு முன் 250 குடும்பங்களிற்கு மேற்பட்ட மக்கள் வசித்து வந்தனர். தற்போது இக்கிராமம் முழுமையாக மக்கள் செல்லாத பகுதிகள் வெடிபொருட்களுடன் காணப்படுகின்றது. இங்கு தற்போது 266 குடும்பங்கள் வாழ்கின்றனர். இக்கிராமத்தின் ஊடாக கச்சாய் ஆணையிறவு வீதியும் எழுதுமட்டுவாழ் கிளாலி துறைமுக வீதியும் வெட்டிச் செல்லும் நாற்சந்தி அமைப்பு காணப்படுகின்றது.

யுத்த அழிவுகளில் இருந்து இப்பிரதேசம் புனரமைக்கப்பட்டு வளர்ச்சியடைந்து வருவதைக் காணலாம். இக் கிராமத்திற்கு கிளாலி என்னும் பெயர், இப்பிரதேசமக்கள் சிலர் நிலசுவாந்தர்களாக முற்காலங்களில் வாழ்ந்தமையால் நிலக்கிளார் என்பது “கிளாலி” ஆகமாறி இருக்கலாமென சில கல்வியியலாளர்கள் கூறுகின்றனர். இங்கு ஆரம்பகால கோட்டை அமைப்பு இருந்த இடிபாடுகள் இருப்பதாக அறியமுடிகின்றது.

இக்கிராமங்களின் வரலாற்று தேடலானது எமது பிரதேச கிராமங்கள் சம்பந்தமான அறிவு உள்ள மூத்த பிரசைகளிடமிருந்தும் அறிவுசார் வரலாற்று நூல்களை கற்ற ஆசான்களிடம் கலந்துரையாடியதன் மூலம் பெற்றுக் கொண்ட தகவலின் அடிப்படையிலும் என்னால் இயலுமானவரை இக்கிராமங்கள் பற்றிய கருத்துக்களை இக்கட்டுரைவாயிலாக முன் வைக்கின்றேன்.

**“செல்வத்துள் செல்வம் செவிச்செல்வம் அச்செல்வம்
செல்வத்துள் எல்லாம் தலை”**

**கலாசாரப் பேரவையினரால்
கலைத் தென்றல்விருது வழங்கி
கௌரவிக்கப்படுவோர் விபரம் - 2013**

திரு. அந்தோணிப் பிள்ளை நீக்கிலல்
(புலோப்பனை கழக்கு)
ஒப்பனை

திரு. கந்தையா யோகராசா
(புலோப்பனை மேற்கு)
தோல்வாத்தியம்

திரு. பசுபதி அரியரத்தினம்
(பளை நகர்)
பொதுப்பணி

சிவகுரு செல்லக்குரை
(சோறன்பற்று)
நாதஸ்வரம்

திரு. கந்தையா கணேஸ்
(சோறன்பற்று)
கூத்து

